

சிதம்பர ராகஸ்யம்

சிப்பன் பிரஸ், சென்னை]

[விலை அணு 1

XV .D.10. அடையாறு, சென்னை-20. 12

சிகம்பா ரகஸ்யம்

மஞ்சபூத ஸதஸமகாராஸ சூரு - - - - -
உள்ள ஸ்ரீ நடராஜர் ஆலய அமைப்பின் தந்தைவார்த்தங்கள்
விளக்கிக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை,

87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

1920

விலை அணை 1

[All Rights Reserved]

உ

கடவுள் துணை

சிதம்பர ரகசியம்

யஸூதவடும் ஸஃதுஹம் வராகுரரிஷிஃ ஜமக |

உஷஹதொநதெஸாய ததெஸுகாரணுரி உதயெ ||

இப்பெரும் பூமண்டலத்துள்ளே எல்லாவிதத்தாலும் மிகச் சிறப்புற்றோங்கி விளங்கும் நம் பரதகண்டத்தில் அனேக சிவாலயங்களும், விஷ்ணுவாலயங்களும், வேறு பலதேவர் ஆலயங்களும் இருக்கின்றன. அவைகள் அனைத்தினும் கர்ப்பக்கிருகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், ஸ்தூபி, விமானம், பிராகாரம், கோபுரம் என்னும் இவைகள் ஒருதன்மையவாகவே காணப்படுகின்றன. இவையன்றி, ஒவ்வொரு ஆலயங்களிலும் அவ் வாலயத்தின் பிரதான தேவதா பிம்பம் கர்ப்பக்கிருகத்திலேயே யிருக்கின்றது. இங்ஙனம் ஒன்றுபோல எல்லா ஆலயங்களும் கட்டப்படுவதற்குச் சில முக்கிய காரணங்கள் உள. அவைகளை இங்கே சிறுபான்மை விளக்கிக் காட்டுவாம்:—

உலகத்திலேயுள்ள மாந்தரனைவரும் உண்ணோக்காக அகப்பொருள்களை அறிந்துய்யும் ஆற்றல் பெற்றிலாதலால், யாவர்க்கும் தத்தம் சரீரவியல்பு எளிதிலே புலப்

படும்பொருட்டு, ஆலயங்கள் செங்கல் கருங்கற்களால் வெளி நோக்காகக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இவ் வாலயங்கள் இருதயகமலப் பிரஸ்தாரம் (இருதயகமலத்தை விரித்துக் குறிப்பது) எனவும், சரீரப் பிரஸ்தாரம் (சரீரத்தை விரித்துக் குறிப்பது) எனவும் இருவகைப்படுமென்று ஆகமங்கள் கூறுகின்றன. இவற்றுள், இருதயகமலப் பிரஸ்தாரத்தாற் சிதம்பர முதலிய சிலஸ்தலங்களும், சரீரப் பிரஸ்தாரத்தால் வேறு பலஸ்தலங்களும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மனிதருள்ளத்தே சொல்லாயும் பொருளாயும் அமைந்துள்ள ஒவ்வொரு வஸ்துக்களும் இருதயகமலப் பிரஸ்தார ஆலயங்களாலும், யோகிகளறியவேண்டிய எழுவகைத்தாதுக்களின் நிலைமை சரீரப்பிரஸ்தார ஆலயங்களாலும் உருவகமாகக் காட்டப்படும். ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்து ஒவ்வொரு எழுத்தின் பொருளென ஆகமங்களில் ஒரோவழி குறிக்கப்பட்ட அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம், ஆந்தமயம் என்னும் பஞ்சகோசங்கள் சிவாலயங்களிலே ஐந்து பிராகாரங்களாகவும், பிரணவமொழிந்த ஸ்ரீ அஷ்டாக்ஷரப் பொருளெனப் பாஞ்சராத்நிரத்தின் ஒரிடத்துக் கூறப்படும் சரீரத்திலடங்கிய ரசம், இரத்தம், மாமிசம், மேதை, என்பு, மச்சை, சுக்கிலம் என்னும் சப்த தாதுக்கள் விஷ்ணு வாலயங்களிலே ஏழு பிராகாரங்களாகவும் இருக்கின்றன. பிரணவங்கூட்டிற் சிவமந்திரம் ஆறெழுத்தும், நாராயணமந்திரம் எட்டெழுத்துமாகும். சிலவிடங்களிலே ஆலயங் கட்டுவதற்கு இடம் பொருள் குறைவுபடின், அங்கு தூல சூக்திம காரணசரீரங்களைக் குறிக்கும் மூன்று பிராக

ரங்களைனும், அனைத்திற்கும் பொதுவாக ஒரே பிராகாரமேனும் அமைப்பதுண்டு. ஒவ்வொரு சரீரத்திலும் யோகிகளறியவேண்டிய மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆஞ்ஞை என்னும் ஆறுதாரங்கள் இங்கு முறையே கர்ப்பக்கிருகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், ஸ்நானமண்டபம், அலங்காரமண்டபம், சபாமண்டபமெனக் குறிக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு கர்ப்பக்கிருகத்திலும் கமலமுகை போன்ற விமானம் ஒன்றிருக்கும். அதன் உட்புறத்திற்குள் கடவுளுடைய திருவுருவம் அமைக்கப்படும்.

இனி இருதயகமலப் பிரஸ்தார வாலயங்களிலே இருதயத்திலுள்ள விஷயங்கள் விரித்துக் குறிக்கப்படுமென்று முன்னே கூறியதற்குச் சிதம்பராலயத்தையே திருஷ்டாந்தமாக எடுத்து நிரூபிப்பாம்.

இச்சிதம்பரக்ஷேத்திர மஹிமை புராணங்களிலே மாதிரும் புகழப்படுவதன்று. வேதத்தும் தரிசனோபநிடத்திலே “சிதம்பரம் ஹிருதய மத்தியிலுள்ளது” என்று ஓதப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால் இது விராட்புருஷனுடைய ஹிருதய ஸ்தானம் என்பது துணிபென்க. அதுபற்றியே புராணங்கள், “இவ்வாலயங் கட்டும்பொழுது யோகமுதல்வராகிய ஸ்ரீபதஞ்சலிமுனிவர் சிதம்பர ரகசியமறிந்து அதனை விசுவகர்மாவுக்கு அருக்கிரகிக்க, அவன் அவராணையைச் சிரமேற்கொண்டு ஆலயஞ் சமைத்தனன்” என்று கூறுகின்றன. ஓர் மகாயோகியின் சரீரத்தை, வடக்கே தலையும் தெற்கே

பாதமுமாக வைத்து நோக்கின் அதுவும் இவ்வாலய அமைப்பும் ஒத்திருக்கும். இவ் வாலயத்துள்ளே ஆயிரக்கால் மண்டபம் தலையின் புறத்திருக்கும் ஆயிரவிதமுள்ள கமலமென்னப்படும் மூளையையும், சிவகங்கை அம் மூளையின் மேல் புறத்துள்ள சந்திரபுஷ்கரணியெனப்படும் அமுதவாயிகையையும் உவமையாய்ப் பெற்றிருக்கின்றன. சாக்கிராவஸ்தையிலே ஆன்மாவினுடைய அறிவு மூளையிலே விளங்குவது இயல்பாதலால், தேவமானத்தில் விடியற்காலமும் பிரதோஷகாலமுமாகிய மார்கழி ஆனிமாசங்களில் ஆயிரக்கான் மண்டபத்திலே ஆரந்த நடராஜமூர்த்திக்கு மஹாபிஷேகம் நடந்து வருகின்றது. இவற்றின் தென்புறத்திலே ஸ்ரீகுருமூர்த்தியும் ஜோதிர்லிங்கமும் எழுந்தருளியிருக்குமிடம் விசுத்தி ஸ்தானமாகப் பாவிக்கப்படும். அகற்குத் தெற்கே “திருச்சிற்றம்பலம்” என்னும் மகாசபையிருக்கின்றது. அங்கே பிரம விஷ்ணு ருத்திர மகேஸ்வர சதாசிவர்களுக்கென ஐந்து பீடங்க ளிருக்கின்றன. திருவைந்தேழுத்துக்க னேந்தும் ஐந்துபடிகளா யிருக்கின்றன. அவ்விடத்துள்ள கதவு அவித்தை யெனப்படும். தத்துவ தாதுவிகங்களாகிய தொண்ணூற்றாறு பதார்த்தங்களும் தொண்ணூற்றாறு பலகணிகளா யிருக்கின்றன. நடுவிவிருக்கும் நான்கு பொற்கம்பங்கள் நான்கு வேதங்களும், சுற்றியுள்ள இருபத்தெட்டு மரக்கம்பங்கள் இருபத்தெட்டு ஆகமங்களுமாம். இவைகளுள் அடங்கிய இடத்தைச் சுத்தவித்தை யெனவும், ரகசியமுதலாய் ஸ்ரீநடராஜமூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்கும் இடம்வரையில் உள்ள பீடம் பிரணவ பீடம்

மெனவும் படும். அப் பிரணவ பீடத்தின்கண்ணே சகளத் திருமேனியையுடைய ஸ்ரீமத் ஆரந்த நடராஜமூர்த்தி யெழுந்தருளி யிருக்கின்றனர். அதன்பின் வாய்பாகத்தில் சகள நிஷ்களமாகிய வியக்தாவ்விபக்த விங்கமும், அதன்பின்னே ஆரண ஆகமங்களும் அறிந்தோத அரியனும், குணவரம்பு கடந்ததும், “திருச்சிற்றம்பலம்” என உயர்ந்தோரார் புகழ்ந் தேற்றப்படுவதுமாகிய அழியாப் பரசுடர்ச் சிவவொளிச் சிதாகாச வடிவும் விளங்காநிற்கும். இச் சிதாகாச வடிவீனையே ஊனக்கண்ணுற் கண்டோர் இரகசியம் என்பர். கர்ப்பக்கிருகமாய் இவ்விடத்தே அகிலலோக மாகாவாகிய சிவகாமசுந்தரியென்னும் பராசத்தியாரோடு ஸ்தூலநடராஜமூர்த்தியும், இரத்தினமயமான சூக்ஷ்ம நடராஜமூர்த்தியும், சூக்ஷ்மதரமான மற் றோர் இலிங்கமும் உள்ளன. இரகசியத்தை நிஷ்கள மென்றும், வியக்தாவ்விபக்த விங்கத்தைச் சகள நிஷ்கள மென்றும், ஸ்ரீமத் ஆரந்த நடராஜமூர்த்தியைச் சகளவடிவமென்றும் உரைக்கப்படும். இன்னும் கீழ்ப் புறத்திலே சண்டேசுவர ஸ்தானத்திலே பிரமதேவரும், தென்புறத்திலே விஷ்ணுமூர்த்தியும், வடபுறத்திலே வைரவ மூர்த்தி யென்னும் சங்கார ருத்திரரும் இருக்கின்றார்கள். விமானத்தின் மேலேயுள்ள ஒன்பது கும்பங்களும் வாமை முதலிய நவசத்திகளாம். அவ் விமானத்திலுள்ள கைமரங்கள் அறுபத்துநான்கு கலைகளையும், செப்போடுகள் இருபத்தோராயிரத்திருநூறும் மனிதனால் ஒவ்வொரு தினமும் விடப்படுகின்ற சுவாசங்களையும், ஆணிகள் எழுபத்தீராயிரமும் அச்சுவாச சஞ்சார ஆதாரமான எழுபத்தீராயிரம் நாடிகளை

யும் குறிக்கின்றன. மற்றும் அனேக ரகசியங்கள் முன் விளக்கியவற்றுள் அமைந்தன. இச்சபையின் தென்புரத்தே யுள்ள கனகசபை முற்கூறிய சபையின் அனேக பாகங்க ளைப் பெற்றதும், பதினெண் புராணங்களைப் பதினெண் கம்பங்களாகப் பெற்றதுமாய், மணிபூரக ஸ்தானமாய் விளங்குகின்றது. இங்குள்ள சபைகள் ஐந்தும் ஐவகைக் கோசங் களை யுணர்த்துகின்றன.

அவையாவன : இராஜசபை (ஆயிரக்கான் மண்டபம்) அன்னமயகோசமும், தேவசபை (பேரம்பலம்) பிராமைய கோசமும், நிருத்தசபை மனோபயகோசமும், கனகசபை விஞ்ஞானமயகோசமும், சிற்சபை ஆநந்தமயகோசமுமாம். அன்றியும், திரிபுராதந்திரத்திற் சொல்லிய மூன்று கூடங்க ளும் மூலகூடம் தேவகூடம் ரகசியகூடம் என இங்குக் குறிக்கப்பட்டன. மனிதருடைய ஹிருதயம் சரீரத்தின் நடுவி லிராமல் சிறிது இடதுபுறத்தே விலகியிருத்தலால், இங்கும் ஆலயத்தின் சரிநடுவுக்குச்சிறிது இடப்புறத்தே கார்ப்பக்கிரு கம் அமைந்திருக்கின்றது. ஹிருதயத்திலே இரத்தம் பிரவேசிக்கும் வழி நேரிலின்றிப் பக்கங்களிலிருப்பதால், இங்கும் வழிகள் கார்ப்பக்கிருகத்தின்பக்கங்களி லமைந்திருக்கின்றன. இச் சிற்சபையின் தென்புறத்தே மகாவிஷ்ணு ஸ்தானமும், அதற்குத் தெற்கே சங்கார நிருத்தமூர்த்தி ஸ்தானமும், அதற்குத் தெற்கே கணபதி ஸ்தானமும், தருமவடிவாகிய இடபதேவ ஸ்தானமும், கோபுரமும் இருக்கின்றன. ஐந்து ஆவரண மதில்களும் ஒரேவித அளவில் அமைந்தன. சரீ

ரத்தினும் பிராணன் பன்னிரண்டங்குலம் அதிகமென்னும் யோகநூற் பிரமாணங்கொண்டே இரண்டாவது மதிலிற் கோபுரம் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இத்தகைய மகா மேன்மை பொருந்தியது சிதம்பராலயம். இவ்வாலயத்திலே சாஸ்திர விதிப்படி மெய்யன்போடு சுவாமி தரிசனஞ் செய்யின் ஞானமுதிருக்கும்; பந்தநீங்கும்; பூரணத்துவ முண்டாம்; ஆனந்தம் விளையும்; ஆன்மகிலே விளங்கும்; அத்வைதமுத்தி சித்திக்கும்.

இவ் வுண்மைகளை அறியும் அறிவு சிறிதேனும் இல்லாத வேதபாகிபர்தளின் புன்மொழிகளைக் கேட்டு “இது என்ன! கல், மண், செங்கல்தானே” என்று எண்ணலாகாது. ஒருவன் பூகோளத்தைப் படித்தறிய விரும்பி அதற்குத் துணைக்கருவியாய்க் கொண்ட பூகோள படத்தை “இது ஏதோ கோடுகள்; பூமியன்று” என்று நினைப்பானாயின், அவன் கருத்து முற்றுப்பெறுவ தெவ்வாறு? அப் படத்தையே பூமியென்று நினைத்தாலல்லவோ முற்றுப்பெறும். அதுபோல, இவ்வாலயத்தைக் கண்டவுடனே வேறொன்றும் நினையாது ‘இது ஏதோ ஒரு மகா யோகியின் இருதயகமலம்’ என்றும், ‘கடவுளுடைய திருவருள் இவ்விடத்திலே நிறைந்திருக்கின்றது’ என்றும், ‘இவ்வித நிலையே முத்திக்கு வழி’ என்றும் அறிந்து அவ்வழியைச் சிறிது சிறிதாகப் பற்றுதல்வேண்டும்.

ஆரிய சகோதரர்களே! நம் தேசத்திலுள்ள தேவாலயங்களின் உண்மைகளை நன்றாக ஆராய்ந்தறிந்து கடவுளை

இடைவிடாது சிந்தித்து உய்யுங்கள். நாஸ்திகர், கிறிஸ்தவர் முதலாயினோர் வார்த்தைகளைக் கேட்டு மதிமயங்காதீர்கள். நாம் உய்யும்பொருட்டே நம் பெரியோர்கள் அவ்வப்பொழுது எவ்வளவு துன்பம் வரினும் அவைகளுக்குச் சிறிதும் அஞ்சாது நம் அருமையாகிய சமயத்தைக் காத்துவந்தார்கள். அதுபோல் அவர் சந்ததியிற் பிறந்தவர்களாகிய நீங்களும், உங்கள் உங்களால் இயன்றவளவு பிரயாசைப்பட்டு நம் சமயத்தைப் பாதுகாத்தருளுங்கள். அப்படிச் செய்தாலன்றி நாம் ஆரியர்களாகோம். சகோதரர்களே! உங்களுக்கு நல்லறிவும் நற்புகழும் நன்னிலையும் நன்மேனியும் ஐக மத்தியமும் கைகூடுமாறு, ஸ்ரீமத் ஆநந்த நடன குஞ்சிதபாதன் திருவருளைப் பிரார்த்திக்கின்றோம். சுபமஸ்து.

சிதம்பர ரகசியம்

முற்றிற்று.

சிதம்பர மஹிமை

ஸ்தல மஹிமை

எல்லாவறிவும், எல்லாமுதன்மையும், எல்லாவதுக்கிரகமும் உடைய முழுமுதற் கடவுள் தாம் ஒருவரேயாய், பசுக்களாகிய ஆன்மாக்களெல்லாந் தமக்கு என்றும் உடைமைப் பொருள்களேயாகத் தாம் என்றும் உடையவராயே நின்ற, பசுபதி எனப்படுஞ் சிவபெருமான் பிரபஞ்சம் எங்குமாகி நீக்கமற வியாபித்து நிற்பர். ஆயினும், அவ்வுண்மை யாவருக்கும் விளங்காது; ஆதலினாலே, முத்தியடைதல் எளிதன்று. இதனைச் சிவபெருமானே திருவுளங்கொண்டு, தம்மை ஆன்மாக்கள் வழிபட்டுய்யும்பொருட்டு எண்ணில்லாத முக்கிய ஸ்தலங்களைப் பூமியில் வைத்தருளினார். அவைகளுள்ளே, அறுபத்தெட்டு ஸ்தலங்கள் சிறந்தன; அவ்வறுபத்தெட்டு ஸ்தலங்களுள்ளே, ஆறு ஸ்தலங்கள் சிறந்தன; அவ்வாறு ஸ்தலங்களுள்ளே, திருவாரூர், காசி, சிதம்பரம் என்னும் மூன்று ஸ்தலங்கள் சிறந்தன. திருவாரூரிலே பிறந்தவர்களும், காதியிலே இறந்தவர்களும், சிதம்பரத்திலே சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைத் தரிசித்தவர்களும் முத்தியை அடைவார்கள்.

திருவாரூரிலே பிறத்தல், முன்செய்த புண்ணிய மிகுதியினாலே, தானே நேர்படினல்லது செயற்கையால் அடை

யத்தக்கதன்று. காசியில் இறக்கலாமெனின், பிறர் பொருள் கொள்ளாது, பாவதனக்குப் பயந்து தரும நெறியினாலே சம்பாதித்த பொருள்கொண்டு, ஜன்மதேசத்தை விடுத்து, வழியிலே இறவாது உயிர்தாங்கிச் சென்று காசியை அடைந்து, இறக்குமவரையும் நல்லொழுக்கத்தோடும் அத்திருப்பதியில் இருந்து இறப்பது எளிதின் முடிவதன்று. சிதம்பரத்திலோவென்றிற் சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைத் தரிசித்தமாத் திரத்தே முத்தி சித்திக்கும. இன்னும், தக்ஷணதேசத்தார் சிதம்பரத்தை நீங்கி முத்தியைத் தேடிக் காசியிலே சென்றால், அது முத்தியைக் கொடுப்பதில்லை; உத்தர தேசத்தார் 'சிதம்பரம் முத்திதரும்' என்று வந்து சேர்ந்தால், இது முத்தியைக் கொடுக்கும். ஆதலினாலே, சிதம்பரமே எல்லா ஸ்தலங்களினுஞ் சிறந்தது.

பிண்டமும் பிரமாண்டமும் சமம். பிண்டமாகிய சரீரத்தில் இடப்பக்க நாடியாகிய இடைக்கும், வலப்பக்க நாடியாகிய பிங்கலைக்கும் நடுவில் உள்ள சுழுமுனா நாடியும், பிரமாண்டத்தில் உள்ள இப்பரதகண்டத்தில் இலங்கைக்கும் இமயமலைக்கும் நடுவில் உள்ள தில்லையும் சிவபெருமான் ஆரந்த நிருத்தஞ்செய்யுந் தானமாம்.

சரீரம் பிரமபுரம்; சரீரத்தினுள்ளே இருக்கும் இருதய ஸ்தானம் தகரமாகிய புண்டரீக வீடு; இருதய ஸ்தானத்தினுள்ளே இருக்கும் பிரமமாகிய சிவம் ஆகாசம். புறத்தும், இப்படியே பிரமாண்டம் பிரமபுரம்; பிரமாண்டத்தினுள்ளே இருக்கும் தில்லைவனம் புண்டரீக வீடு; தில்லைவனத்தில்

நிருத்தஞ் செய்யும் சிவம் ஆகாசம். இவ்வாகாசம் பூதாகாசம்போற் சடமாகாது சித்தேயாம்; ஆதலாற் சிதம்பர மெனப்படும். இச்சிதம்பரம் எக்காலமும் நீக்கமின்றி விளங்கும் ஸ்தானமாதலால், இத் துல்லையும் சிதம்பரம் எனப்பெயர் பெறும்.

சிதம்பரத்திலே ஞானசபையிலே, சிவபெருமான் சிவகாமி யம்மையார் காண, ஆன்மாக்கர் பொருட்டு ஆனவாதமும் ஆநந்த நிருத்தஞ் செய்தருளுவர். சபாநாயகர், கோடி சூரியருடைய ஒளிபோலும் ஒளியும் திருப்புன்முறுவலையுடைய ஒரு திருமுகமும், மூன்று திருக்கண்ணும், கங்கையையும் பிறையையும் கொன்றைமாலையையும் தாங்கிப் பிள்ளாங்காநின்ற திருச்சடையும், சங்கக்குண்டலம் பொருந்திய வலத்திருச்செவியும், திருத்தோடுபொருந்திய இடத்திருச்செவியும், திருநீலகண்டமும், டமருகம்பொருந்திய திருக்கரம் அபயகரம் என்னும் வலத்திருக்கரம் இரண்டும், அக்கினியகல் பொருந்திய திருக்கரம் டோளகரம் என்னும் இடத்திருக்கரம் இரண்டும், புலித்தோலை ஆடையாகக் கொண்டு கச்சையுடைத்தாய் நெறிப்புப் பொருந்தி விளங்குந் திருவரையும், முயலகன்மேல் ஊன்றியவலத்திருப்பாதமும், தூக்கி வளைத்த இடத்திருப்பாதமும் உடையர். சிவகாமியம்மையார், பச்சைநிறத்திருமேனியும், திருக்கழுத்திலே பொருந்திய திருமங்கல குஸ்திரமும், செங்கழுநீர் மலர் பிடித்த வலத்திருக்கையும், கடிக்கீழ்த் தொங்கவிட்ட இடத்திருக்கையும், மிக ஒடுங்கிய திருநிலையும் உடையர்.

சபாநாயகருடைய வடிவம் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷர வடிவம்; வாச்சிய மந்திரமாகிய சிவசத்தி அவருக்கு உண்மை வடிவம்; வாசக மந்திரம் அவருக்குக் கற்பித வடிவம். அவருடைய ஆரந்த நிருத்தம் பஞ்சகிருத்தியம். கிருஷ்டி கிருத்தியம் டமருகத்தினும், திதி கிருத்தியம் அபயகரத்தினும், சங்கார கிருத்தியம் அக்கினியினும், திரோபவ கிருத்தியம் ஊன்றிய பாதத்தினும், அறுக்கரக கிருத்தியம் குஞ்சித பாதத்தினும் தோன்றும். அவ்வாறந்த நிருத்தத்துக்கு நிலைக்களமாகிய சபை சிவசத்தியால் அதிஷ்டிக்கப்பட்ட சுத்த மாயா மயம். சிவசத்தி, அக்கினியோடு சூடுபோலச் சிவத்தோடு நீக்கமின்றி உள்ள திருவருள்.

விபாக்கிரபாத முனிவர், பதஞ்சலி முனிவர், உபமன்யு முனிவர், திருவுடை யந்தணர்கள், வியாச முனிவர், ஈக முனிவர், செளனக முனிவர், ஜைமினி முனிவர், சூத முனிவர் முதலாயினோர் எண்ணிறந்தோர்கள், சிதம்பரத்திலே நியமமாகச் சிவகங்கையிலே ஸ்நானஞ்செய்து, நடேசப் பெருமாலுடைய ஆரந்த நிருத்தத்தைத் தரிசித்து வணங்கித் துதித்துச் சிவாநந்தப் பெருவாழ்வு அடைந்தார்கள். உபமன்யு முனிவர் கிருஷ்ணருக்குச் சிவதீக்ஷை செய்து சிவபூஜை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொடுத்த சைவாசாரியர். ஜைமினி முனிவர் நடேசப்பெருமானை வேதபாத ஸ்தவத்தினாலே துதித்தவர். வேதபாத ஸ்தவமாவது முதன் மூன்று பாதமுந் தமது வாக்காகவும், நான்காம்பாதம் வேதமாகவும் செய்யப்பட்ட தோத்திரம். [ஸ்தவம் - தோத்திரம்.]

பரங்கருணைத் தடங்கடலாகிய நடேசப்பெருமானுடைய இலக்கணங்களை உண்மைநூல் வாயிலாக அறிந்து, நல்லொழுக்கத்தின் வழுவாது நிலைகொண்டு, அவருடைய விளக்கத்துக்கு இடமாகிய திருவுருவை விராட்புருடாகிய பிரமாவினது பிரமாண்ட சரீரத்தின் இருதய கமலமாகிய தில்லையிலே நாடோறும் விதிபபடி அன்போடு தரிசித்துக் கொண்டு வந்தவர், அந்நடேசப் பெருமானைத் தமது பிண்ட சரீரத்தினது இருதய கமலமாகிய தகரத்திலே தியானித்துத் தரிசித்துப் பாசரீங்கி முத்தி அடைவர். இதுவே தகர வித்தை. தகரவித்தை சாந்தோக்கியோபநிடதத்திலும், கைவல்லியோபநிடதத்திலும் பேசப்பட்டது.

சிதம்பரத்துக்குச் சிதம்பர மான்மியம், புண்டரீகபுர மான்மியம், வியாக்கிரபுர மான்மியம், ஏமசபா மான்மியம், தில்லைவன மான்மியம் என வடமொழியில் ஐந்து மான்மியங்கள் உள்ளன. (நாவலர் சிதம்பர மான்மியம்.)

தீர்த்த மஹிமை

சிதம்பரத்திலே பத்துத் தீர்த்தங்கள் உள்ளன. அவை பாவன:—

1. சிவகங்கை—இது கனகசபைக்கு வடக்கே உள்ளது.
2. குய்ய தீர்த்தம்—இது திருக்கோயிலுக்கு வடக்கே உள்ள சமுத்திரத்திற் பாசமறுத்த துறை.
3. புலிமே—இது திருக்கோயிலுக்குத் தெற்கே உள்

4. வியாக்கிரபாத தீர்த்தம்—இது திருக்கோயிலுக்கு மேற்கே, திருப்புலிச்சுரத்துக்கு எதிரே உள்ளது. இது இளமைநாயனார் குளம் எனவும் பெயர் பெறும்.

5. அனந்த தீர்த்தம்—இது திருக்கோயிலுக்கு மேற்கே திருவனந்தேச்சுரத்துக்கு முன் உள்ளது.

6. நாகசேரி—இது திருவனந்தேச்சுரத்துக்கு மேற்கே உள்ளது.

7. பிரம தீர்த்தம்—இது திருக்கோயிலுக்கு வடமேற்கே திருக்களாஞ்சேரியில் உள்ளது.

8. சிவப்பிரியை—இது திருக்கோயிலுக்கு வடக்கே பிரமசாமுண்டி கோயிலுக்கு முன்னே உள்ளது.

9. திருப்பாற் கடல்—இது சிவப்பிரியைக்குத் தென்கிழக்கே உள்ளது.

10. பரமானந்த கூபம்—இது கனகசபைக்குக் கிழக்கே உள்ளது.

சிவகங்கை சிவவடிவம். அது கோடி ஜன்மார்ஜிதமான பாவசமுகங்களைத் தனது மகாத்மிய புண்ணிய சிரவனத்தினுற் போக்க கல்லமையுள்ளது. அச்சிவகங்கையின் தென்கரையில் சிவபெருமான் ஆனந்தத்தாண்டவம் செய்துவருகின்றார். அகதீர்த்தம் உலகின்கண்ணுள்ள எல்லாப் புனித தீர்த்தங்களிலும் மிகப் புனிதமுடையது. புண்ணியத்தை விருந்திசெய்து வீடளித்தற்குப் பெரிய காரணமானது. தங்கமயமான பங்கய மலர்ந்து எங்கும் மணம் வீசும் அந்

தீர்த்தத்தில் பக்தியில்லாது, விளையாட்டாகவாயினும் அருந்தல் குளித்தல் ஸ்நானமுதலியவைகள் செய்தவரைப்பார்த்த எமனுடைய ஹிருதயம் நடுங்கும். அவர்களுடைய வரவை நினைத்துச் சிவலோகம் விசாலத்தை அபேக்ஷிக்கும். புண்ணியம் நிறைந்த அத் தீர்த்தத்தில் ஒருமுறை ஸ்நானஞ் செய்தவன் பிறகு எத்தலத்தில் எவ்விதமா யிருப்பினும் சிவலோகத்தை யடைவான். அதில் ஸ்நானஞ்செய்து, சிறம்பலத்தில் நர்த்தனஞ் செய்யும் சிவபெருமானைத் தரிசித்துச் சிவ பஞ்சாக்ஷரத்தை ஆயிரத்தெட்டு உரு ஜெபித்தவன் சகல பாவங்களினின்றும் விடுபட்டு சிவரூபத்தை யடைவான். மேஷ சங்கரமணத்தில் ஸ்நானஞ் செய்தவர்கள் உடனே மகா பாவங்களினின்றும் விடுபடுவார்கள். ஆனி மூசப் பிரவேசத்திலும், அந்தமாசத்திய கிருஷ்ணபக்ஷ அஷ்டமியிலும் ஸ்நானஞ் செய்தவர்கள் அளவிறந்த சிவ புண்ணியங்களை அடைவார்கள். துலா மாசத்தில் உத்திர நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்நானஞ் செய்தவர்கள் ஜனன மாணத்தினின்றும் நீங்குவார்கள். தை மாசத்தில் புஷ்ய நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்நானஞ் செய்தவர்கள் தேவர்கட்கெல்லாம் தலைவராவார்கள். பங்குனி மாசத்தில் உத்திர நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்நானஞ் செய்தவர்கள் சிவபெருமானது சாரூப்பியத்தை யடைவார்கள். சுக்கிரவாரத்தில் ஸ்நானம் பண்ணினவர்களின் புண்ணியவிசேஷத்தைச் சொல்லமுடியாது. மாசிமாசம் கிருஷ்ணபக்ஷம் அஷ்டமியில் ஸ்நானஞ் செய்தவர்கள் பிதூர்குலங்களில் நூறு குலங்களை மோக்ஷத்திற் சேர்ப்பார்கள். ஆவணி மாசத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து தர்ப்பணஞ் செய்து

வர்கள் இருபத்தொரு குலங்களைத் திருப்திசெய்விப்பார்கள். மார்கழிமாசத்தில் சுக்கிலபக்ஷத்திலாவது கிருஷ்ணபக்ஷத்திலாவது பிதுருக்களை உத்தேசித்து அச் சிவகங்கைக் கரையில் சிராத்தஞ் செய்பவர்கள் ஏழு குலங்களைத் தாரணஞ் செய்விப்பார்கள். சந்திர சூரியர்களுடைய கிரஹண காலங்களிலும், திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்திலும் ஸ்நானஞ்செய்து சிராத்தம் புரிபவர்கள், கதியற்றவர்களாய்ப் பசியாலும் தாகத்தாலும் வருநதுகிறவர்களான தமது குல பிதுருக்களைப் பிரமகற்பம்வரையில் நித்திப திருப்தர்களாகச் செய்வார்கள். அப் புண்ணிய தடாகக்கரையில் பிராமண போஜனஞ் செய்துவைப்பவர்கள் தமது வம்சங்களுடன் சிவசாயுஜ்ஜியத்தை யடைவார்கள்.

பரமானந்த கூபம் சிவசத்தி வடிவம். அதிலே சுக்கிரவாரம் நவமி என்பவைகளிலே ஸ்நானஞ் செய்வது விசேஷம். ஐப்பசிமாச சுக்கிலபக்ஷநவமி, மாசிமாச சுக்கிலபக்ஷசதுர்த்தசி, சூரியகிரஹணை, சந்திரகிரஹணம் என்பவைகளிலே ஸ்நானஞ்செய்வது மகாவிசேஷம். பரமானந்த கூபத்திலே ஐப்பசிமாசம் சுக்கிலபக்ஷநவமியிலே ஸ்நானஞ்செய்து அன்றுமுதல் ஒரு வருஷகாலம் இடைவிடாது நாடோறும் அத்தீர்த்தத்தில் ஓர் உழுந்தளவு உட்கொண்டுவருவது உத்தமோத்தம புண்ணியம்.

தை அமாவாசைதோறும் சிவபெருமான் சிவகங்கைமுதல் பரமானந்தகூபம் இறுதியாகிய பத்துத் தீர்த்தத்திலும் எழுந்தருளித் தீர்த்தம் கொடுத்தருளுவர். அத்தினத்தில் இப்பத்துத் தீர்த்தத்திலுஞ் சிவபெருமானைச் சேவித்துக் கொண்டு, உடன்சென்று, சிரத்தையோடு ஸ்நானஞ் செய்வது மகா புண்ணியம்.

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை

அ. ப	அ. ப.
ரிப்பன் காளப்பாட்டு ... 2	நால்வர் நான்மணிமாலை
ஆத்திருடிவெண்பா உரை 12	மூலமும் உரையும் ... 12
உரிச்சொல் நிகண்டு உரை 8	திருவாரூர் நான்மணிமாலை
விடுகவிமஞ்சரி ... 2	மூலமும் உரையும் ... 8
ஸ்ரீ திலகர் விசாரணை ... 12	உவமானசங்கிரகம் உரை 4
அறப்பளீசர சதகம் உரை 10	சதாசிவரூபம் உரை ... 4
குமரேச சதகம் உரை ... 1	சௌந்தரியலகரி உரை ... 6
பிரகலாத சரித்திரம் ... 4	ஸ்ரீ கந்தரதூபுதி உரை ... 6
திருவள்ளுவர் சரித்திரம் 1	கந்தரலங்காரம் உரை ... 5
சமயகுரவர் நால்வர் சரித்திரம் 3	கந்தா சஷ்டி கவசம் உரை 5
சாவித்திரி சரித்திரம் ... 1	ஸ்ரீ விநாயக கவசம் உரை 5
மண்மோகனராஜன்சரித்திரம் 1	கல்விரையந்தாதி உரை 5
புருஷத்வேஷபூதகிரித்திரம் 1	மறைசையந்தாதி உரை ... 5
கடன்பட்ட கந்தன்சரித்திரம் 1	சரஸ்வதியந்தாதி உரை ... 5
அவிலேக பூரணகுரு கதை 1	கபிலாகவல் உரை ... 3
பச்சையப்பமுதலியார் சரித்திரம் 10	வீரசைவ வினாவிடை ... 5
சங்கீத சாஸ்திர சரித்திரம் 4	சைவ சமய விளக்க வினாவிடை
சிதம்பர ரகச்யம் ... 1	ஆசௌச வினாவிடை 8
கஜேந்திர மோகனம் ... 2	பிரச்சுனோத்தராதநாமாலிகை 2
இனிதநாற்பது உரை ... 3	பர்துஹரிவைராக்யசதகம் 3
இன்னொற்பது உரை ... 3	உபதேச ஐந்த தீபிகை ... 0
களவழிநாற்பது உரை ... 3	புது ஐந்த தாரா பாடல் ... 2
கார்நாற்பது உரை ... 3	திருகிரியார் புலம்பல் 1
சிறுபஞ்சமூலம் உரை ... 8	பார்த்திரி மான்மியம் ... 5
நான்மணிக்கடிகை உரை 8	புதலயாத்திரைபொதுவிதி 6
முதுமொழிக்காஞ்சி உரை 4	பரமாரந்த தீபம் ... 1
ஏலாதி உரை ... 6	தாலாட்டிப் பிரபந்தம் ... 4
திரிகடுகம் உரை ... 4	சைவ தூஷண பரிகாரம் 4
நீதிநெறி விளக்கம் உரை 8	புஷ்பவீதி, புஷ்பபலன் ... 2
வியாதிமூலம் ... 0	சிவபூஜைத் திரட்டு ... 3
பணவிதி தூது ... 2	சிவபூஜையகவல் ... 1
முத்துவண்ணமொலை ... 1	அஷ்டோத்தர சதநாமாலிகை 4
காங்கிரஸ் மகாசபை ... 4	ஸ்ரீ சுப்பரஹ்மன்யர் சக்ஷரம் 2

ரிப்பன் புத்தகசாலை, 87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை

ஸ்ரீ விவேகாநந்த விஜயம்: ஸ்ரீ விவேகாநந்த ஸ்வாமிகளின் திவ்யப் சரித்திரமும், அவர் செய்த அற்புதமான பிரசங்க சரித்திரமும்: விலை ரூபா 1-8-0

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண விஜயம்: ஸ்ரீ விவேகாநந்த ஸ்வாமிகளின் திருமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் திவ்ய சரித்திரமும், கதாமிருதமும், உபதேச வாககியங்களும்தான்: விலை ரூபா 1-4-0

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண சரித்திரம்: ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் ஜனனமுதல் மஹாசமாதிவரையில் உள்ள விரிவான சரித்திரம்: விலை ரூபா 2-0-0

ஸ்ரீ சங்கரவிஜயம்: ஆதி சங்கராசாரியார் திவ்ய சரித்திரம் (ஸ்ரீ சங்கரா, சாரதாமபாள படங்களுடன்) ரூபா 1-4-0

திவ்விய தேச யாத்திரைகள் சரித்திரம்: ஆரிய தேசமாகிய நமது இந்தியாவிலுள்ள தீவ்விய ஸ்தல, திவ்விய தீர்த்த, திவ்விய பாபநாசிகளின் மஹிமையும், விசேஷங்களும்: முதல்பாகம் (வட தேசங்கள்) விலை ரூபா 2-0-0

தக்ஷிண இந்தியா சரித்திரம்: 2 ம பாகம் (தென் தேசங்கள்) விலை ரூபா 5-0-0

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் என்னும் திருவெண்காட்டடிகள் சரித்திரம்: விலை அணா 12

ஸ்ரீ பக்தலீலாம்ருத வசனம்: 82 பகதர்களின் திவ்விய சரித்திரம்: விலை ரூபா 3-0-0

பெரியபுராண, திருவிளையாடற் புராண வசனச் சுருக்கம்: பாக்கெட் அளவு: விலை ரூபா 1-4-0

சிவகேசரி வளக்கழம், சிவகேசரிதிராலய மஹோத்ஸவ உண்மை விளக்கமும்: ஒவ்வொரு கேசரிதிரமும் இருக்கும் இடத்தையும், அதன் சமீப ரயில்வே ஸ்டேஷனையும் காட்டும் விவரமான அட்டவணைபுடன்: விலை ரூபா 1-8-0

ஸ்ரீ தத்துவபோதம்

(வினா விடை)

சிப்பன் பிரஸ், சென்னை]

[விலை அணா 1

உ
ஓம் ப்ராஹ்மணே நமஃ
ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதாசாரிய ஸ்வாமிகள்
அருளிச்செய்த
ஸ்ரீ தத்துவபோதம்
(வினா விடை)

இஃது
தஞ்சைமாநகரம்
வெ. குப்புஸ்வாமிராஜு அவர்களால்
தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியத்திரசாலை,
87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

[4-வது பதிப்பு]
1921
விலை அணா 1
[All Rights Reserved]

ஓம் ஸ்ரீகணேசாய நமஃ

ஸ்ரீ த த் து வ போ த ம்

மங்கலம்

எங்குமாய் நின்றி லங்கு மிணையிலா வீசன் றானுள்
சங்கர பகவற் பாதத் தனிப்பெயர் பூண்டு வந்து
நங்குறை தீரு மாறு நவின்றனன் பாடி யாதி
யிங்கவன் றன்னை யேத்தி யியற்றுவன் றத்வ போதம்.

நூல்

சாதன சதுட்டய சம்பன்னர்களாகிய அநிகாரிகளுக் கு
மோக்ஷசாதனமாகிய தத்துவவிவேகப்பிரகாரத்தைச் சொல்
லுவாம்.

வினா:—சாதன சதுட்டய மென்பது யாது?

விடை:—(க) நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகம் (நித்
திய அநித்தியப் பொருள்களைப் பகுத்தறிதல்), (2) இகா
முத்திரார்த்த பலபோகவிராகம் (இம்மைமறுமைப்பயன்க
ளாகிய போகங்களில் இராகமினமை), (௩) சமாதி சட்
சம்பத்தி (சமமுதலிய ஆறனடைவு), (௪) முமுக்ஷுத்துவம்
(மோக்ஷத்தை விரும்புதல்) என்பனவாம்.

வினா:—நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகமென்பது
யாது?

விடை.—ஒன்றாகிய பிரமம் நிக் கியப்பொருள்; அக ற்கு அநிக் தியானம் யாவும் அநிக் தியப்பொருளாமென் னும் இதுவே நிதந்தியாநித்திய வஸ்து விவேகமாம்.

வினா.—விராகமென்பது யாது ?

விடை.—இகலோக பாலோக லோகங்களில் இச்சை மில்லாமையாம்.

வினா.—சமாதிசாதன சம்பக்ஷி யென்பது யாது ?

விடை.—சமர், தமம், உபரதி, நிதிசைஷி, சிரத்தை, சமாதானம் என்பனவாம்.

வினா.—சமம் என்பது யாது ?

விடை.—சமமென்பது மனதை யடக்குதலாம்.

வினா.—தமம் என்பது யாது ?

விடை.—கணமுதலிய புறவிரதிரியங்களை யடக்குதல் தமமாம்.

வினா.—உபரதி என்பது யாது ?

விடை.—உபரதிபென்பது சுவகர்ம அநுஷ்டானமே யாம், அதாவது பாயிதநீட்சங்களினின்றும் நிவர்த்திபாத லேயாம்.

வினா.—நிதிசைஷியென்பது யாது ?

விடை.—சீதம், உஷ்ணம், சுகம், சூக்கம் முதலியவற் றைச் சந்தித்தல நிதிசைஷியாம்.

வினா.—சிரத்தை யென்பது யாது ?

விடை.—குருவாக்கியம் வேதாந்தவாக்கியம் முதலிய வற்றில் உண்டாகும் விசுவாசம் சிரத்தையாம்.

வினா:—சமாதான மென்பது யாது ?

விடை:—சித்த ஏகாக்ஷரத்தன்மை (மனவொருமை) சமாதானமாம்.

வினா:—முமுக்ஷுத்துவம் என்பது யாது ?

விடை:—மோக்ஷம் எனக்கு உண்டாக வேண்டுமென
னும் இச்சை முமுக்ஷுத்துவமாம்.

இவ் சாகனசுலட்டயம், இக்ஷை யுடைபவர் தத்துவ
விவேககுற்றஞ் சாதாரிக ளாகின்றனர்.

வினா:—தத்துவவிவேகமென்பது யாது ?

விடை:—ஆதமா சத்தியம், அதற்குரியமான யாவும்
மித்தைமென்னும நிச்சயம் தத்துவவிவேகமாம்.

வினா:—ஆத்மா மென்பது யாது ?

விடை:—ஸ்தூல சூக்ஷ்ம காரண சரீரங்களுக்கு வே
றும், பஞ்சமீகாசங்களுக்கும் ஆப்பாடிப்பட்டதாம். புன்றவஸ
தைகளுக்கும் சாட்சியாய், சாட்சிதாருத சொரூபமாய் இரு
ப்பதெதுவோ, அது ஆதமாவாம்.

வினா:—ஸ்தூலசரீரமென்பது யாது ?

விடை:—பஞ்சிகிருத பஞ்சமகா பூதங்களாகியனும்,
கருமததாற் றேன்றியனும், சுகதுக்காதி பீபாகத்திற் கிட
னாபதுமாகிய மிதத்தல், இருத்தல், வளர்தல், திரிதல்,
குறைதல், கெடுதல் என்னும் ஆறு விகாரங்களையுமுடைய
இச்சரீரம் ஸ்தூலசரீரமாம்.

வினா:—சூக்ஷ்மசரீரமென்பது யாது ?

விடை:—அபஞ்சிகிருத பஞ்சமகா பூதங்களா லாகிய
னும், கருமததாற் றேன்றியனும், சுகதுக்காதி பீபாகத்திற்

ஞ்சு சாதனமாகியதுமாய், ஞானேந்திரியம் ஐந்து, கன்மேந்திரியம் ஐந்து, பிராணதி ஐந்து, மனம் ஒன்று, புத்தி ஒன்று ஆகிய இப்பதினேழு கலைகளோடு கூடியிருப்பதெதுவோ, அது சூக்ஷ்மசரீரமாம்.

வினா:—ஞானேந்திரியங்கள் எவை ?

விடை:—சுரோத்திரம் (காது), துவக்கு (தோல்), சக்ஷு (கண்), * இரசனை (நா), கிராணம் (மூக்கு) என்னுமெந்தும் ஞானேந்திரியங்களாம்.

வினா: — ஞானேந்திரியங்களின் அத்தேவதைகள் எவை?

விடை:—சுரோத்திரத்திற்குத் திக்கும், துவக்கிற்கு வாயுவும், சக்ஷுவிற்குச் சூரியனும, இரசனைக்கு வருணனும், கிராணத்திற்கு அசுவனிகுமாரரிருவரும் தேவதைகளாம்.

வினா:—ஞானேந்திரியங்களின் விஷயங்கள் எவை ?

விடை:—சுரோத்திரத்திற்குச் சத்தத்தைக் கவர்தலும், துவக்கிற்குப் பரிசத்தைக் கவர்தலும், சக்ஷுவிற்கு உருவத்தைக் கவர்தலும், இரசனைக்கு இரசத்தைக் கவர்தலும், கிராணத்திற்குக் கந்தத்தைக் கவர்தலும் விடயங்களாம்.

வினா:—கன்மேந்திரியங்கள் எவை ?

விடை:—வாக்கு, பாணி, பாதம், டாயு, உமஸ்தமென்னுமெந்தும் கன்மேந்திரியங்களாம்.

* இதனையே சிங்நவை யென்றுங் கூறவர்.

வினா:—கன்மேந்திரியங்களின் அநிதேவதைகளெவை?

விடை:—வாக்கிற்கு அக்கினியும், பாணிக்கு (கைகளுக்கும்) இந்திரனும், பாதங்களுக்கு விஷ்ணுவும், பாயுவிற்கு தீயமனும், உபஸ்தத்திற்குப் பிசுஜாபதியு (பிரமனும்) தேவர்களாம்.

வினா:—கன்மேந்திரியங்களின் விஷயங்கள் எவை?

விடை:—வாக்கிற்கு வசனமும், பாணிக்குப் பண்டங்களையும், பாதங்களுக்கு நடத்தலும், பாயுவிற்கு மலரிக்கமும், உபஸ்தத்திற்கு ஆநந்தமும் விடயங்களாம்.

வினா:—காரண சரீரமென்பது யாது?

விடை:—* அநிர்வாச்சியமாய் † அநாதியாய் அவிக்க்யாவடிவமாய்ச் சரீர மிரண்டற்குங் காரணமாத்திரமாயிருக்குஞ் சைவசொருப அஞ்ஞானமாகிய நிருவிகற்பவடிவம் எதுவோ, அது காரணசரீரமாம்.

* மெய்யென்றும் பொய்யென்றுஞ் சொல்லத்தகாதது எதுவோ அந் அநிர்வாச்சியமாம். மாயையைப் பொய்யென்போமாயின் பிரபஞ்சுற்பத்தி கூடாது; மாயையோ பிரபஞ்சத்தை உண்டிப்பண்ணுகின்றது; சத்திய மென்போமாயின் ஞானத்தாற் கெடுகின்றது; ஆலின் மாயை அநிர்வாச்சியமாம். அங்ஙனமே, பழகையிற் றேன்றிய பாம்பு பொய்யென்போமாயின் உண்டாகின்ற அச்சம், நடுக்கமுதலான உண்டாகலாகா. சத்தியமெனின் விசாரத்தாற் கெடுகின்றது. ஆலாற் பழகையிற் பாம்பு அநிர்வாச்சியமாம். அநிர்வாச்சியம்—இஃக இன்னதென் றுறுதியாய்ச் சொல்லத்தகாதது. அநிர்வசரீயம் எவதும் அதுவே.

† உற்பத்தியில்லாததாய்.

வினா:—மூன்றவஸ்தைகள் எவை?

விடை:—சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி யென்பவை மூன்றவஸ்தைகளாம்.

வினா:—சாக்கிராவஸ்தை யென்பது யாது?

விடை:—சுரோத்திரமுதலிய ஞானேந்திரியங்களால் சப்தமுதலிய விஷயங்கள் எக்காலத்தி லறியப்படுகின்றன வோ, அது சாக்கிராவஸ்தையாம். (அவஸ்தை - காலம் - சமயம்.)

வினா:—இவ்வவஸ்தையின் அபிமானி யாவன்?

விடை:—இவ்வவஸ்தையின் தூல சரீராபிமானியாகிய ஆத்மா விசுவனெனப்படுவன்.

வினா:—சொப்பனாவஸ்தை யென்பது யாது?

விடை:—சாக்கிராவஸ்தையில் பார்க்கப்பட்டவைகளாலும், கேட்கப்பட்டவைகளாலும் உண்டாகிய வாசனயால் நித்திரைக்காலத்தில் எதில் பிரபஞ்சந் தோற்றுகின்றதோ, அது சொப்பனாவஸ்தையாம்.

வினா:—இவ்வவஸ்தையின் அபிமானி யாவன்?

விடை:—இவ்வவஸ்தையின் சூக்ஷ்ம சரீராபிமானியாகிய ஆத்மா தைஜஸன் எனப்படுவன்.

வினா:—சுழுத்தியவஸ்தை யென்பது யாது?

விடை:—யான் ஒன்றுமறியேன், நித்திரையென்றந் சுகமா யதுபவிக்கப்படுகின்றது என்னும் நிலைிற்கு ஏதுவாய் அதுபவகாலம் சுழுத்தியவஸ்தையாம்.

வினா:—இவ்வவஸ்தையின் அபிமானி யாவன் ?

விடை:—இவ் வவஸ்தையின் காரண சரீராபிமானி யாகிய ஆத்மா பிராஞ்ஞன் எனப்படுவன்.

வினா:—பஞ்சகோசங்கள் எவை ?

விடை:—அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம், ஆனந்தமயம் என்பனவாம்.

வினா:—அன்னமயகோசம் என்பது யாது ?

விடை:—அன்ன ரசத்திலே யுண்டாய், அன்ன ரசத்தினாலே விருத்தியடைந்து, அன்னரூபப் பிருந்நிலையில் எது ஒடுங்குகிறதோ, அது அன்னமயகோசமாம். அதுவே ஆலசரீரமாம்.

வினா:—பிராணமயகோசம் என்பது யாது ?

விடை:—* பிராணஞ்ஞயைந்து வாயுகளும் வாக்காநி லீந்து கண்மேந்திரியங்களும் பிராணமயகோசமாம்.

வினா:—மனோமயகோசம் என்பது யாது ?

விடை:—மனனும், ஞானேந்திரியமைநதுஞ் சேர்ந்து ஆவது எதுவோ, அது மனோமயகோசமாம்.

* பிராணஞ்ஞயைந்து வாயுக்களாவன:—பிராணன், அபானன், சமானன், உதானன், வியானன் என்பனவாம். அவற்றுள், பிராணன்: இதயத்திலிருந்து உசுவாச நிகுவாசங்களைச் செய்யும்; அபானன்: குதத்திலிருந்துகொண்டு மலசலங்களை வெளிப்படுத்தும்; சமானன்: உந்தியிலிருந்துகொண்டு உண்ட அன்னரசங்களை நாடியின் வழியாய்ச் சரீரமுழுவதிலும் செலுத்தும்; உதானன்: உண்பனவும் பருகுவனவுமாகிய அன்னரசங்களைப் பிரிக்கும்; வியானன்: உடல் முழுவதினுமிருந்து உடலின் மூட்டுகளைத் திருப்பும்.

வினா:—விஞ்ஞானமயகோசம் என்பது யாது?

விடை:—புத்தியும் ஞானேந்திரிய மைந்துஞ் சேர்ந்து ஆவது எதுவோ, அது விஞ்ஞானமயகோசமாம்.

வினா:—ஆனந்தமயகோசம் என்பது யாது?

விடை:—காரண சரீரவடிவினதாகிய அவித்தையின்க ணுள்ள * மலினசத்துவமான † பிரியாதி விருத்திகளோடு கூடியது ஆனந்தமயகோசமாம்.

இப் பஞ்சகோசங்கள் என் சரீரம், என் பிராணன், என் மனம், என் புத்தி, என் ஞானம் என்று தன்னாலேயே உணரப்படுகின்றன. எப்படி எனதென்னுந் தன்மையால் அறியப்பட்ட கனகம், குண்டலம், வீடு முதலியன தன்னி லும் வேறுகின்றனவோ, அதுபோலப் பஞ்சகோச முதலி யனவும் எனதென்னுந் தன்மையால் அறியப்படுகின்றன வாதலால் ஆன்மாவாகா.

வினா:—அங்கனமாயின் ஆன்மாவின் சொரூபம் யாது?

விடை:—சத்து, சித்து, ஆனந்தம் ஆத்மாவின் சொ ரூபமாம்.

* இரஜோ தமோ குணங்களால் அமிழ்த்தப்பட்ட சத்துவ குணம் மலின சத்துவகுணமாம்.

† பிரியாதி விருத்திகளாவன:—விரும்பியபொருளைக் கண்ட காலத்துண்டாகும் சுகவிருத்தி பிரியவிருத்தியாம்; விரும்பிய பொருள் கிடைத்தகாலத்துண்டாகும் சுகவிருத்தி மோதவிருத்தி யாம்; விரும்பியபொருளைப் போகிக்குங்காலத்துண்டாகும் சுக விருத்தி பிரமோத விருத்தியாம்.

வினா:—சத்தென்பது யாது?

விடை:—மூன்று காலங்களினு மிருப்பது சத்தாம்.

வினா:—சித்தென்பது யாது?

விடை:—ஞானசொருபம் சித்தாம்.

வினா:—ஆனந்தமென்பது யாது?

விடை:—சுகசொருபம் ஆனந்தமாம்.

இவ்வாறு சர்ச்சிதானந்த சொருபமாகிய ஆத்மாவை (தன்னை) அறியவேண்டும்.

வினா:—இருபத்துநான்கு தத்துவோற்பத்தியின் கிரமம் யாது?

விடை:—பிரமத்தை ஆசிரயித்ததும், சத்துவ ரஜோ தக்மாகுண வடிவினதுமாகிய மாயையுள்ளது. அதினின்றும் ஆகாயமும், ஆகாயத்தினின்று வாயுவும், வாயுவினின்றும் தேயுவும், தேயுவினின்றும் அப்புவும், அப்புவினின்றும் பிருதீவியும் உண்டாயின. இவ்வைந்து தத்துவங்களுள் ஆகாயத்தின் சாத்துவிகாமிசத்தினின்று சுரோத்திரேந்திரியமும், வாயுவின் சாத்துவிகாமிசத்தினின்று துவக்கேந்திரியமும், அக்கினியின் சாத்துவிகாமிசத்தினின்று சக்ஷு-விந்திரியமும், ஜலத்தின் சாத்துவிகாமிசத்தினின்று இரசணையிந்திரியமும், பிருதீவியின் சாத்துவிகாமிசத்தினின்று கிரணேந்திரியமும் உண்டாயின. இவ்வைந்து தத்துவங்களின் * சமஷ்டி சாத்துவிகாமிசத்தினின்று மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம் என்னும் அந்தக்கரணங்கள் உண்டாயின. சங்கற்ப விகற்பவடிவினது மனம்; நிச்சயவடிவினது புத்தி;

* சமஷ்டி - சேர்க்கை.

யான் என்பதைச் செய்வது அகங்காரம்: சிந்தனையைச் செய்வது சித்தம். இவற்றுள் மனதிற்குச் சந்திரனும், புத்திக்குப் பிரபஞ்சம், அகங்காரத்திற்கு உருத்திரனும், சித்தத்திற்கு வாகுதேவனுமே தேவதைகளாம்.

இவ்வைந்து தத்துவங்களின் ஆகாயத்தின் இராசதாமி சத்தினின்று வாக்கிரதிரியமும், வாயுவின் இராசதாமிசத்தினின்று பாலந்திரியமும், அக்கினியின் இராசதாமிசத்தினின்று பாத்திரதிரியமும், ஜலத்தின் இராசதாமிசத்தினின்று உபஸ்தேதந்திரியமும், பிருத்தவியின் இராசதாமிசத்தினின்று குத்திரதிரியமும் உண்டாயின. இவற்றின் சமஷ்டி இராசதாமிசத்தினின்று பஞ்சப்பிராணனுண்டாயின. இவ்வைந்து தத்துவங்களின் தாமதாமிசத்தினின்று பஞ்சீருருத பஞ்சக்கதுவங்கள் உண்டாயின. இஃது இருபத்து நான்கு தத்துவோற்பத்திக் கிரமமாம்.

வினா.— * பஞ்சீகரணம் எங்ஙனம்?

விடை:—இப்பஞ்ச மகாபூதங்களின் தாமசாம்சசொரு பமாகிய ஒவ்வொரு பூதத்தையும் இவ்விரண்டாகப் பிரித்து, அவற்றின் ஒவ்வொரு பாதியை வேறே சும்மாவிருத்தி, மற்ற ஒவ்வொரு பாதியையும் நந்நான்காகப் பிரித்து, தமது பாதிகளின் வேறுகிய பாதிகளில் தம் பாகங்கள் நான்கையும் சேர்க்க, அப்பொழுது† பஞ்சீகரணம் ஆகின்றது. இப்பஞ்சீ

* பஞ்சீகரணம் - அவ்வைந்துதக்கல்.

† இப்பஞ்சீகரணத்தை ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் என்னும் நூலில் விரிவாய்க் காணலாம்.

கிருக பஞ்சமகா பூதங்களினின்றும் ஸ்ரீராமசரீரம் உண்டாகின்றது. இவ்வாறற்ற பிண்ட பிரமாண்டங்களுக்கு அபிக்கிய முண்டாயிற்று.

வினா:—ஜீவனென்பது யாது? ரசவரன் யாவன்?

விடை:—ஸ்ரீராம சரீராபிமானியாம் ஜீவனென்னும் பெயருடையதாய்ப் பிராமததின் பிரதிபிம்ப முண்டாகின்றது. அச்சீவனை பிரகிருதியினால் ரசவரனைக் தன்னின வேறாக அறிநின்றது. அனிகதையாகிய உபாதிபுடையதாய் ஆத்மா ஜீவனெனப்படுகின்றது. மாயோபாதிபுடையதாய் ரசவரன் எனப்படுகின்றது. இவ்வாறு உபாதிபேதத்தால் ஜீவேசுவர பேதத்திடுஷ்டி எதுவரையிலுமிருக்கின்றதோ, அதுவரையிலும் ஜனன மரணமுதலிய எவ்வினதாகிய சமசாரம் நீங்குகிறதெனில். அக் காரணத்தால் ஜீவேசுவரர்களின் பேதபுத்தி (ஜீவன் வேறு, ரசவரன் வேறு என்னும்) ஞானம்) அங்கீகரிக்கத் தக்கதன்று.

வினா:—அப்படியானால் அகங்காரத்தோடு கூடிய கிருகிஞ்ஞனாகிய ஜீவனுக்கும், அகங்கா மிலலாதவனும் சருவஞ்ஞனுமாகிய ரசவரனுக்கும் தத்துவமசியென்னும் மகாவாக்கியத்தால் எப்படி அபேதஞானம் உண்டாகும்? இருவரிடத்தும் விவோத தருமம் காணப்படுதலால்.

விடை:—அங்ஙனம் அன்று; ஸ்ரீராம சரீராபிமானி துவம்பத வாச்சிபார்த்தமாம்; உபாதிபினின்று விடுபட்டதும் சமாதிதசை யடைந்ததுமாகிய சுததசைதன்யம் துவம்பத லக்ஷிபார்த்தமாம். இப்படியே சர்வஞ்ஞத்துவ

முதலியவற்றோடு கூடிய ஈசுவரன் தற்பத வாச்சியார்த்தமும், உபாதியின்றிய சுத்தசைதன்னியம் தற்பத லக்ஷியார்த்தமுமாம். ஆகவே ஜீவேசுவரர்களுக்குச் சைதன்னியவடிவமாக அபேதங் கூறுதலில் பாதகமின்று. இவ்வாற்றான் வேதாந்த வாக்கியங்களாலும் சற்குரு உபதேசத்தாலும் எல்லாப் புதங்களிடத்தும் எவர்களுக்குப் பிரமபுத்தி (சுத்த சச்சிதானந்த பிரமம் நான் என்னும் நிச்சயம்) உண்டாகின்றதோ, அவர்களே ஜீவன்முகத்தர்கள் எனப் பொருளாகின்றது.

வினா:—ஜீவன்முகத்தன் என்பவன் யாவன்?

விடை:—மீதகம் யான், புருஷன் யான், பிராமணன் யான், சூத்திரன் யான் என்னும் திடநிச்சயத்தைப்போல, யான் பிராமணன் அல்லன், யான் சூத்திரனல்லன், யான் புருஷனல்லன், யான் அசங்க சச்சிதானந்த சொப்பிரகாச சருவார்தரியாமியாகிய சிதாகாசசொருபன் என்னும் திடநிச்சய வடிவினதாகிய அபரோகூஷ ஞானமுடையவன் ஜீவன்முகத்தன் எனப்படுவன். பிரமமே யானென்னும் அபரோகூஷ ஞானத்தால் சகல கருமபந்தங்களினின்றும் விடுபட்டவனாகின்றான்.

வினா:—கருமங்கள் எத்தனை வகையாம்?

விடை:—ஆகாமியம், சஞ்சிதம், பிராரத்தம் என்னும் பேதத்தால் மூவகையாம்.

வினா:—ஆகாமியம் என்பது யாது?

விடை:—வர்த்தமான தேகத்திற் செய்யப்படும் புண்ணிய பாவமாகிய கருமம் எதுவோ, அது ஆகாமியம் எனப்படும்.

வினா:—சஞ்சிதம் என்பது யாது?

விடை:—அனந்தகோடி ஜன்மங்களுக்குக் காரணவடிவமாய் முன்னரே சம்பாதிக்கப்பட்டுள்ள கருமக்கூட்டம் எதுவோ, அது சஞ்சிதம் என அறியத்தக்கது.

வினா:—பிராரத்தகருமம் என்பது யாது ?

விடை:—இச்சரீரத்தை யுண்டுபண்ணி இவ்வுலகத்தில் இவ்வாறு சுகதுக்காறுகளைத் தரும் கருமம் எதுவோ, அது பிராரத்தமாம்.

வினா:—பிராரத்தகர்மம் எதனால் நசிக்கும் ?

விடை:—‘பிராரத்த கருமநாசம் போகத்தினாலேயே யுண்டாம்’ என்பதனால் பிராரத்தகர்மம் போகத்தினால் நஷ்டமாம்.

வினா:—அப்படியானால் சஞ்சிதகருமம் எதனால், நசிக்கும்?

விடை:—சஞ்சிதகருமம் பிரமமே நான் என்னும் திச்சயவடிவினதாகிய ஞானத்தாற் கெடும்.

வினா:—ஆகாமியகருமம் எதனாற் கெடும்?

விடை:—ஆகாமியகருமமும் ஞானத்தாற் கெடும். தாமரையிலையிற் றண்ணீர்போல் ஆகாமியகருமத்திற்கும்; ஞானிக்கும் சம்பந்தமில்லை.

வினா:—அப்படியானால் அவர்களாற் செய்யப்படும் புண்ணிய பாவங்களுக்குக் கதி யாது?

விடை:— * ஞானியை எவர்கள் துதித்துப் பூசித் தருச்சிக்கின்றார்களோ, அவர்களை அவன் செய்த ஆகாமிய புண்ணியமும், எவர்கள் நிந்தித்துத் துவேஷித்துத் துக்கத்தைத் தருகின்றார்களோ, அவர்களை அவன் செய்த ஆகாமிய பாவமும் அடைகின்றன.

இவ்வாறு ஆத்மாவையுணர்ந்தவன் “ஆத்மஞானியானவன் சோகத்தைக் கடக்கின்றான்” என்னுஞ் சுருதியினும், “காசிரிலேனும் சண்டாளனுடைய வீட்டிலேனும் சரீரத்தை விடுக; பற்றொழிந்த இவன் ஞானங் கிடைத்த காலத்தில் முக்தனாகின்றான்” என்னும் ஸ்மிருதியினும் சம்சாரத்தைக் கடந்து பிரமாந்தத்தை இகத்திலேயே படைக்கின்றான்.

ஸ்ரீ தத்துவபோதம்

முற்றிற்று.

* ‘இதஞ் செய்வோர் புண்ணியங்களையும், துவேஷிப்போர் பாவங்களையும் கொள்ளுகின்றார்கள்’ என்பது சுருதி.

சிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை

	அ	ப.		அ	ப.
தேவார திருவாசகத் திரட்டு	8	0	108 திருப்பதித் திருப்புகழ்	8	0
சிவநாமாவளித் திரட்டு ...	3	0	அஷ்டப்பிரபந்த மூலம்	12	0
சிவாநந்த மாலை ...	4	0	நைடத மூலம் ...	12	0
ஸ்ரீ தத்துவபோதம் ...	1	0	ருசேசலோபாக்யான மூலம்	8	0
நானூலீவவாதக்கட்டளை	1	0	நன் னூல் மூலம் ...	2	0
செடி (செய்யுள்) ...	1	0	ஒளவைகுறள் மூலம் ...	2	0
கட்டளைப்பிரபந்தம் (14			கைவல்லிய நவரீத மூலம்	3	0
கட்டளைகள்) ...	8	0	வேதாந்தகுளாமணி மூலம்	3	0
சைவ சித்தாந்த வரலாறு	4	0	மீனாசுரியம்மன் பிள்ளைத்		
சித்தாந்தப் பிரகாசிகை ...	2	0	தமிழ் மூலம் ...	3	0
பஞ்சீகரண வேதாந்த சித்			சிவசிவவெண்பா முதலிய	8	0
தாந்தம் ...	2	0	சீகாளத்திக் கலம்பகம் ...	2	0
சித்தாந்த தத்துவலக்ஷணம்	0	9	ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சமய தீபம்	0	9
பஞ்சாஷ்டாப் பதிபசுபாசம்	1	6	ஸ்ரீ விநாயக சிவசத்திகவசம்	1	0
ஞானத்தின் பிரிவுகள் ...	2	0	பக்தி (இன்ன தென்பது)	2	0
ஒங்காரத்தின் மகத்துவம்	1	0	ஒருதுறைத் கோவை ...	4	0
அஷ்டாஷ்டா மகத்துவம்	1	0	குடாரம்: (குறள் விஷயம்)	1	0
ஈகாந்த சேவை ...	1	0	அம்மணியம் கியாசாமியம்	8	0
கலியுக தர்மம் ...	1	6	விவேக சிந்தாமணி உரை:		
ஆரியர் சந்தியாவந்தனம்	1	0	1ம் பாகம் ...	8	0
பாரத நீதி ...	2	0	2ம் பாகம் ...	8	0
திருமங்கல்யதாரணவீதி	0	6	பஞ்சதந்திர வசனம் ...	10	0
பிள்ளைத் தாலாட்டு ...	0	6	ஆததிசூடி, கொன்றைவேந்		
ஜாதிபேத விளக்கம் ...	2	0	தன், வெற்றிவேற்கை		
விஷட்பிரதி விஷத்திரட்டு	2	0	விருத்தியுரை ...	12	0
தன்வந்திரி நாடிசிந்தாமணி	2	0	துவைதசைவ கண்டனம்: நு. அ		
இராஜ்யோக வித்மா வினா			1ம் பாகம் ...	3	0
விடை ...	1	0	2ம் பாகம் ...	2	0
சிவநாமாவதிதக் கீர்த்தனை	8	0	நளவேண்பா உரை ...	1	8
தோசராத் தாலாட்டு ...	1	0	தண்டியலங்காரம் உரை	1	12
யாப்பிலக்கண வினாவிடை	4	0	ஆத்திசூடிப்புராணம் உரை	2	0
அணியிலக்கண வசனம்	4	0	பிங்கல நிகண்டு உரை ...	2	8
வசுணந்திமாலை உரை ...	2	0	பழமொழி அகராதி ...	2	0

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசெட்டி வீதி, சேன்னை

அ. ப.	அ. ப.
ஆத்திசூடி உரை ... 0	9 ஏசுவை நம்பினால் ரகதி
கொன்றைவேந்தன் உரை 1	0 படையலாமா? ... 0 6
வெற்றிவேற்கை உரை .. 1	0 கிறிஸ்தவர் விடை மறுப்பு 4 0
வாகுண்டாம் உரை ... 1	3 விவிலிய குற்சிதம் ... 2 0
கல்வழி உரை ... 1	6 டொ திக்கார சுண்டனம்... 2 0
கன்னெறி உரை ... 1	6 சிவநாம விளக்கம் ... 1 6
டொ நீதிநூற் கொத்து உரை 8	0 ஏசுமனிதனே, 'கடவுளா? 2 0
டொ 6 நூலின் மூலமும், நீதி	விசுவநாதன முதலியன 1 0
நெறிவிளக்க முனமும்,	பைபில் யா எழுதியது? 1 0
அவற்றின் இறுகிலிவ்த	சிவனுக் தேவனு என்னும்
மொழிபெயர்ப்பும் அடங்	திய நாகுக்கு ஆப்பு ... 1 0
கிய நீதிநூற்றிரட்டு ... 8	0 கிறிஸ்தவர் குறோதய
அறப்பளிகர சதகம் ... 3	0 ஆபாச விளக்கம் ... 0 6
குமரேச சதகம் ... 3	0 புரோடஸ்டாண்டு கிறிஸ்து
திருவேங்கட சதகம் ... 3	0 மத கண்டனம் ... 0 9
தண்டலையார் சதகம் ... 2	0 வஜ்ஜிரதங்கம் ... 1 0
கோவிந்த சதகம் ... 0	9 கிறிஸ்துமதத் திரியேகத்
எம்பிரான் சதகம் ... 1	0 துவ ஆபாசம் ... 0 6
சிவசங்கர சதகம் ... 0	9 இரதஜெய பேரிகை:
டொ 7 சதகமும் அடங்கிய	4 பாகமும்... ... 3 9
சதகத்திரட்டு 1-ம்பாகம் 12	0 பைபிலும் உலக சிருஷ்டி
கைலாசநாதர் சதகம் ... 2	0 யின் ஆபாசமும் ... 0 9
ஜெயங்கொண்டார் சதகம் 2	0 கிறிஸ்துமதத்தின் குருட்டு
சூருநாத சதகம் ... 1	0 நம்பிக்கை ... 0 3
அவையாம்பிகை சதகம் ... 2	0 பாதிரிமார ஸ்கூலில் பெண்
அருணசல சதகம் ... 1	0 கள் படிக்கலாமா? .. 0 3
அண்ணாமலைச் சதகம் ... 2	0 ஆரியப்பெண்களுக்குக் கல்வி
வடவேங்கடநாராயண சதகம் 2	0 கற்பிக்கும முறைமை... 0 6
கொண்டைமண்டல சதகம் 2	0 டொ 18 நூலும் கோந்தது ரூபா 1 1/2
கோரூல சதகம் ... 2	0 சைவ தூஷண பரிகாரம் 4 0
திருத்தொண்டர் சதகம்... 2	0 பிரசங்கபீடிகை, கிறிஸ்து
டொ 10 சதகமும் அடங்கிய	மத கண்டன வஜ்ஜிர
சதகத்திரட்டு 2-ம்பாகம் 1 ரூபா	குடாரம் ... 1 6

குடாரம்.

திருவள்ளுவர் குறளையும் பரிமேலழக ருரையும்
பற்றிச் சிலர் மயங்கிக் கூறியவழுடக்
களை குடாரம்.

இது

தலைத்தமிழ்ச்சங்க வியற்றமிழாசியராகிய
வி. இராமானுச கவிராயரவர்களால்
இயற்றப்பட்டு,

சென்னை :

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1909.

விலை அணா 1.

குடாரம்.

திருவள்ளுவர் குறளையும் பரிமேலழக ருரையையும்பற்றிச்
சிலர் மயங்கிக் கூறிய வழுவக் களை குடாரம்.

ஆதன் பொருள் : சென்னைமாநகர்வயின் டிலக்கணக் கவிஞரிற்
சிலா மருண்டு சொல்லிய குற்றங்களாகிய காடுகளைக் களை
கோடாலி என்பது. இஃதேகதேச வருவக வணியாய
தூற்குப் பெயராயிற்று.

இது

தலைத்தமிழ்ச்சங்க வியற்றமிழாசிரியராகிய
வி. இராமானுச கவிராயரவர்களால்
இயற்றப்பட்டு,

சென்னை :

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1909.

விலை அனா 1.

ஞ ட ர ங்.

ஒருசாற்றறிததே நுதயமாநத நாண்ட
 ஸ்ருசாற ஸ்சரிவி மேழ்நரி டாந்த
 மலைவலந திரிசூட மண்டல வரைபரின
 முகதமிழ் வினைநில முநவைமாநகாவரி
 நாதி முகன்குந் நாமபொருந் கலவிப
 பொருளொரு வடிவெடுத்த நுகுகொலோ பதுவான
 நெருளொரு வடிவெடுத்த நுகுகொலோ தேவான
 நெருளொரு வடிவெடுத்த நுகுகொலோ வாவல
 நெனபாந சிவபவ ிவைபொரு ஏன்றின
 மனபே ினபொரு வடிவெடுத்த தனைய
 சோமகந தானெனும் கொனனூற சூரவ
 நெருவன திருசாந் ஏன்றிடந திறைஞ்சி
 நாபபொரு ஸ்லகநய வைநதய லாறுதோபந
 தெழுகட லொருநையா ஸ்ருமையி னுட்கொலி
 முமமைந னூலவயி னுனமொழி யைய
 மறுததேழ் வழுககடி நகேகாக கொருவன
 விருகாந முககா லியனநனா கேடபினூஉரு
 சலியா துரைநகனேந தலைதலைத துரீஇ
 யிததலை வாணரென தினைபபெயர் பெருறோ
 ரெவரவா வழிபபட டெமமுழைக கறறோ
 திசைதிசை துஞ்செவி செவிபெட டயர்வுற
 சாற்றலவி - டபலொரு தலைமைப புலமைகொண்
 டேறறிய தெனபொருட் டிதிற்பிறி தழுக்கா
 னுண்டெனின முயறம்கா டுனமென லன்முன்

ஸிப்பெருந் குதுசெய் தெதிர்நீரக கில்லாத்
 தபரியல பெயருடைத் தண்டமிழ்ப் புலவநீர்
 ரிபிர்தா
 பரிமே ஷெருநாஉ மன்பமை யாதநார்
 பரிமே ஷெருநாய் படிவுரை பத்திரை
 யாமக் கண்டனி ரஞ்சமெய்க நடுந்தெளிர்
 குல்லலைத் தருமெரி கொழுந்தவிட் டெரிதர
 வாடிநீர் றும்புடன் வந்தனர் தபமொர்உம
 பரிபரிந தித்தலைப் பதியுறை வாரந்தம்
 மன்னதொறுஉந் திரிந்தவநீர் வைகல்பற் பல்செலப்
 பின்னருங் காலைச் போர்த்நி துறைகட்டுந்
 பன்னுமித் திறனுரை பத்திரம் விடுததனி
 ரிடந்தொறு மிடந்தொறுஉ மெண்ணில்கை யெழுத்து
 முடங்கல் போக்கினிர் முயன்றும் பயன்கொளா
 தென்னே சென்றனி ரிருந்ததும் மூர்வயி
 னிரந்துரை யெழுத்தி னியறெரி புலமை
 வரைந்துரை ரெல்லகாண் மாண்பெவன் கொல்லோ
 களஞவர் சென்னெறி கடித்து நீயிர்நாம்
 வளஞவர் ரொன்னெறி மாண்டநல் லவையுழை
 கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
 சொல்லாடச் சோர்வு படுமெனல் விளக்கப்
 புகழ்புலப் படுத்தும் புரிந்துட
 னிகழ்புலப் படுததா திங்ஙனம் வம்மினே.

இது நேயோழி.

உரைப்பாயிரத்துள், “வாழ்த்துக் கூறலெனவும்,
வழக்குத் தண்டமெனவும் வல்லொற்று மிகுவுநதல்
கூடாது” எனற்குக் கண்டனம்.

க. இது வன்மொழி மொழிக் குற்றகரச் சொன்னின்று
வல்லெழுத்து முதன்மொழியொடு புணர்ந்ததாகவி னிதற்கு
ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார், “வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி
வல்லெழுத்து மிகுமே” என வவ்வழிக்கும், “வன்மொழி
மொழியு மென்மொழி மொழியும், வந்த வல்லெழுத் தொற்
றிகை மிகுமே” என வேற்றுமைகருங் கூறினார். இஃதானார்
ந்த பவணாதரி முதலியோரும் “வன்மொழி ரலென முனமிகா
வவ்வழி” எனவும், “இடைத்தொட ராய்தத் தொடர்வொற் றி
டையின், மிகாரெடி னுயிர்த்தொடர் முன்மிகா வேற்றுமை”
எனவுங் கூறியவற்றுள், வன்மொழிற் கிருவழியும் வல்லொ
ற்று மிகுமெனல் காண்க.

உதாரணம்:—வழக்குத் தண்டம், சுக்குத் திப்பினி
அரைபுபுச் சீக்காய், குணக்குத் குடக்கு, பாக்குப் புகையிலை,
கொக்குத் கடிது, குரக்குக்கடிது, பாக்குக்கடிது எனவும்,
வழக்குத் தோப்பு, வாழ்த்தும் கூறினார், சுக்குக் கொடுத்தான்,
அரைபுபுத் தந்தான், கிழக்குக்கொல்லை, பாக்குக் கடை,
கொக்குக் கால், குரக்குக் கால் எனவும் வரும். இங்ஙனம்
வல்லொற்று மிகாவேல், கிரை கறி, வாழை பழம் என்பன
போலப் புணர்ச்சியின்றி விட்டிசைபோன்று நகுதற் பாலன
வாமெனக் காண்க.

உரைப்பாயிரத்துள், “பதினெட்டுப் பதத்தினால்
வேண்டும், பதினெட்டுப் பதார்த்தத்ததென்பது
கூடாது” எனற்குக் கண்டனம்.

உ. பதமே, மொழி வழியிடங் குறிமுதலன கொளினா
உம், பொருள பெறல் வேண்டுமாற் புகல் பதார்த்தத்தது,

வழங்கென வினைமுதன் மாட்டுதன் மரபு எனக் காண்க. என்
 னெனின், வழக்கானது பதினெட்டுப் பதத்ததெனின், அத
 ற்குப் பதினெட்டுச் சொல்லை யுடையது: ப - வழி - து,
 ப - இட - து, ப - கு - து எனப் பொருள்படும். அங்ஙனம் படி
 னும் பதினெட்டுச் சொற்பொருளையுடையது: ப - வ - பொ - து,
 ப - இட - பொ - து, ப - கு - பொ - து எனப் பொருள்
 பொந்துரைத் தன்றி நிரம்பாமையா னென்க. பதமென்ப
 திண்டுத் தொடர்பு தோன்ற நின்றது. இவற்றுட் கடன்
 கோட லென்பதோர் பதமெனவும் அதனுட் பொருளமை
 ந்து கிடத்தலாற் பதார்த்த மெனவுங் காண்க. பதார்த்த
 மென்பது வடநூல் முடிபாய்த் தமிழினுள்ளே பண்ட பதா
 ர்த்தம், சுறிபதார்த்தம், நானொரு பதார்த்தத்தை விரும்பி
 யிருக்கிறேன் எனப் பெருமபாலும் பொருள் குறித்தும்,
 சிறுபான்மை விடயங்களைக் குறித்தும் வழங்கி வருதல்
 காண்க. இனிப் பொருள்களையும், விடயங்களையும் பதமென
 வழங்குவது வடநூல் வழக்கன்றித் தமிழ் வழக்கன்று.
 எனனை? “எழுத்தே தனித்தநூ சொடாநதும் பொருடநிற்,
 பதமா மதுபகாப பதம்பகு பதமென, விருபா லாகி யியனு
 மென்ப,” பதவியல், பதவுரை, பதப்பொருள் என்பவாசலிற்
 பதமென்ற துணையானே சொல்லென்றே பொருள்படு
 மாதலால் அதனை விலக்குதற் பொருட்டே பதார்த்தமென்றே
 வழங்கி வருவது தமிழ் வழக்கெனக் காண்க. இங்ஙனமன்றிப்
 பொருள்களையும் விடயங்களையும் பதமெனக்கூறின் அதுவே
 மரபு வழுவெனக் காண்க. இன்னும் இது கூடாதென விலக்
 யோர் காட்டிய நியாயநூல் விடயமென்றதே மிக்க சான்
 றுபிற்று; அவர் இதை யறநூலென்றே வெளிப்பட்டு நின்ற
 லின். என்னை? “சாற்று மதுபந்த சதுட்டய நூற்கு விட
 யம் சம்பந்தம் பயனதிகாரிகளென நான்கறியே” “விடய
 மது சிவ சீவர் தமதேகத்துவமாம்” என்பவாகலின் விடய

மென்பது நூற்பொருளை யாகலான், அறம்பொரு ளின்ப
முடிவீடுறு நிமித்தமுந், திறம்பெற வுரைத்த வீத் திருவள
ருவருழை, யுரையாவிடய மொன்றுனதெனின் சான் றீரார்,
புரைநீர் மொழியெலாம் பொய்படுமொன்றோ, விது தமிழ்
வேதமென் றிட்டதெற் றெற்றே, பிழைத்தது மரபெனப்
பேசலெற் றெற்றே, தழைத்ததும் மரபொடு தமிழ் மாண்
டோரே.

இன்னும், “தெஷாபோடி ிண்ணிதா நு” என் றெழுத்து
ப்பிழையாக வெழுதிககாட்டிய மதுவசனத்திற் சொல்
லப்பட்ட பதமென்பது, அதற்குரிய பெயரன்றென்பது
தோன்ற விவகார விடயமென்றன்றோ வுரை செய்யப்பட்டிருக்
கின்றது? பதமென்றதற் குப் பொருள் விடயமன்று ; அது
வலியு டோடலாய்ச் சொல்லப்பட்டதன்றி எந்த நிகண்
டினுமில்லை. இன்னும் நாரதர், “அபிவிபாஸி வரிஜயம்
ஸூகாக்ஷாபிபாஸகம்” எனவும், “வணஷாஜேவ ப்ரஹ்
மொநுஸூத ஜெஷா த்ராஸூத்யு” எனவுங் கூறிய வசனங்
களிலே விவகார மிரண்டுவகையாய்ப் பிரிக்கப்பட்டதென்
றார், அதுதானே நூற்றெட்டு வகையாய்ப் பேதப்பட்டிருக்
கின்றதென்றுஞ் சொல்லியிருக்கின்றது. இவ்வாறே மேற்
சொல்லிய மதுவசனத்திற் குறைசெய்த விஞ்ஞானேசுவரரும்
“ஹ்மஸாஷா டஸயாபிடிதெ” என்று பீடிகை போட்
டுக்கொண்டு மறுத்தலென்னு மதம்பற்றி விவகாரம் பதி
னெட்டு வகையாய்ப் பேதப்பட்டிருக்கின்றதென்றார்; பத
மென்றெடுககவேயில்லை. இப்படியிருக்கின்ற வடநூல் வழக்
கையுந் தமிழ் வழக்கையு னோக்கி யுரைசெய்ப்புகுந்த பரிமே
லழகர் இவ்விரண்டினுக்கும் பொருந்தப் பதார்த்தமென்று
ரைத்த துணராது மிதந்த கருத்தானே யது கூடாது, ஒன்

நின் பெயரை யொன்றிற் கிட்டு வழங்குவது மரபுவழு வென்றனர். அங்ஙன மரபு வழுவென்றோ மறுவுடனே தான் சொல்லவேண்டிற்று; மது விவகார விடயத்துக்குப் பதமென்று பெயரிட்டாரென்றும், அதுவே பறநூலிலே வழங்கிற்றென்றும், ஆராயாதுரைத்தடைவின். என்னை? நியாய சாத்திரத்திற் கௌதம சூததிரத்திலே, சக்தம் பதமென்று சொல்லுக்குப் பெயரிட்டிருக்கின்றது. வியாகரணத்திலே, சுப்திநாதம பதமென்று மிருக்கின்றது. வேதாந்த சாத்திரத்திலே சத்துவ முதலிய மூன்றிற்கு மிடபபட்ட குணமென்பதை நியாய சாத்திரத்திலே உருவ முதலிய விருபத்து நான்கிற்கு மிட்டிருக்கின்றது. செ - ல் ஆகாமிய முதலிய மூன்றிற்கு மிடபபட்ட கருமமென்பதை எடுத்தன் முதலிய வைநது கிரியைகளுக்கு மிடபபட்டன; ஆனதினாலே திரனியம் குணம் முதலிய வேழுக்கு மிடபபட்ட பதார்த்தமென்பதை, விவகார விடயத்துக கிடகூடாரென்பது அவர் மரபு நோக்கி யன்றி மற்றெம்மரபு நோக்கியும் வருவாதுாதென வுய்த்துணர்க.

உரைப்பாயிரத்துள், “நின்றுவ்வலற்றிற் கெனல்லேண்டும் நின்ற வற்றிற்கென்பது கூடாது” எனந்நுக் கண்டனம்.

௩. அந்தணர் முதலிய வருணத் தார்தாம், பிரம சரிய முதலிய நிலைகளி, னின்றெனப் பயனிலை கொண்டதோர் தொடர்பி, னிடைத்தத் தமக்கு விதிக்கப் பட்டவென்றிடைப்பிற வரலுழைத் தத்தமக்கென்ற, வடுகுகின்ற பயலுடைத் தவர்பல ராதலிற், பிரம சரிய முதலிய நாலவகை, நிலைகளி னின்றவ வலற்றிற் கோதிய, வென்பபன்மைச் சட்டடுகேற்றுவா கொல்லோ, வரிமே லழகுறா உ மன்பமை யந்தணர், பரிமே லழகர்தாம் பழிப்பரி மேற்கொள்வோ, ரன்றியல் தென்னெனி னதைதரு நால்வகை, நிலைகளி னின்றெனக் கொண்ட

பின் படுக்கிற், சுட்டியர் வேண்டி னஹ்துத் தென்றே, சுட்டாது பன்மைர் சுட்டடுக்கி வரலா, லாதலி னவற்றற் கோதிய வென்ன, வடுக்காது சுட்டலே யடுக்குமென் னுனாக.

உரைப்பாயிரத்துள், “பயந்நவாயெனல் வேண்டும் பயந்த வேன்பது கூடாது” எனத்துக் கண்டனம்.

ச. வழக்குந் தண்டமும், பாய்த்தவென்னோ பயனிலை முற்றிற், முநகமென்று முடிந்தது முடிந்த, வாய நூஉம் பன்மையாக வேண்டுநர்க், கல்லநூஉம் பன்மை யல்லநூஉம் பன்மை, அதான்று, ஆயதென்றது பழித்தாயெனக்கொண்டது, தாய வட்டாஜமென் செய்யுளைத்தோமெனாக, கொண்டதுபோலுமென் வண்டமிழ்ப் புலவர்.

உடவுள்வாழ்த்து ஒன்பதாவது துறையாயில், “இனி இந்த நான்த முடையறயெனல் வேண்டும், உடைந்தாயெனல் கூடாது” எனத்துக் கண்டனம்.

டு. இனி, எண் குணங்களாவன:—இறைவன் இந்த நான்த முடைத்தாயிருப்பதும், இந்த நான்த மில்லாதிருப்பதும் எனவும், அட்டசித்திகளெனவுஞ் சொல்வாரு முண்டு, என்றதோர் தொடர்விடை யெழுவாய் பயனிலை, யிஹ்தெனவுனார்ந்தல ரிஹ்தெனோ மொழிந்தனர்.

அந்நுளாவது துறையாயில், “இச்சைகளுமைந்தாயினவேனல் வேண்டும் இச்சைகளுமைந்தாயிற்றெனல் கூடாது” எனத்துக் கண்டனம்.

சு. “ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையி னொருமையு, மோரிடம் பிறவிடந் தழுவலுமுளவே” என்னு மிலக்கண முணராதார் “இருநோக் கிவளுண்க னுள்ளது” என்பதனையும், “உள்ளிய தெல்லாம்” என்பதனையும், “தந்தை செழி

யா” என்பதனையும், “இனையர்தாய்” என்பதனையும், ஓளவை கூறிய “இளநடுதெங்கு” என்பதனை “வளர் தெங்கு” எனவும், “சினத்தைப்பேணின்” என்பதனை “சுவத்தைப்பேணின்” எனவும் திருத்தியகூப்போலத் திருத்தல்வேண்டுமென்றுறுத் துவரன்றாயும், பால்வழுவமைதையும் பால்வழுவிவர்க்கே.

உரைப்பாயிரத்துடன், “கடவுள்வாழ்த்துக் கூறுகின்றோனல் வேண்டி; முற்கடவுள் வாழ்த்துக் கூறுகின்றோனல் கூடாது” எனந்தூக் கட்டளம்.

எ. இனி, முதற் கடவுள் வாழ்த்துக் கூறுகின்றார். கடவுள் வாழ்த்தாவது என்னுழி முதற் துணிநின்றதை, முன்னென வுணரார் கென்னினியுரைப்பாராம், அவர் குன்றாக கூறலென்றாக்கி நென்செய்வாம்!

உரைப்பாயிரத்துடன், “சாத்துனிகமெனல் வேண்டி சாத்துவித மெனல் கூடாது” எனந்தூக் கட்டளம்.

அ. நிலையினிழிந்ததோர் நீர்மையர் தம்முழை, யுலையின் முன்னீர்மை யாய்ந்துறுந்தஞ் சர்ப்போற், சாத்துவிதமெனநுர் தமிழ்மொழி தன்னுழை, சாத்துவிதமெனச் சாற்றாயன் மொழியிய, விலையென்றுய்தரல் சொல்லியாங்காற்றுதலம். என்னை? கிருஷ்ணன்-கண்ணன், காவியம் - காப்பியம், பார்வ தம் - பருப்பதம், மரதகம்-மரசுதம், கோகருதம்-கோகருகம், சாத்துவிகம் - சாத்துவிதம், சாததிகம், மசாரம் - மயாரம் எனப் பல்லாற்றாணுந் திரிந்துஞ் சிதைந்துஞ் சான்றோரிலக்கி யங்களுட் பயின்று வருவன நோக்கி, ஆகிரியர் தொல்காப்பி னார் “வடசொற்கிளவி வடவெழுத்தொரீஇ, யெழுத்தொடு புணர்ந்தசொல்லாகும்மே” எனவும், “சிதைந்தனவரினு மியை ந்தனவரையார்” எனவு மிலக்காங் கூறுதல் காண்க. இனி யர் சாத்துவித மென்பது கூடாதெனற் குதாரணமாகக்

காட்டிய வேதாந்த சூளாமணியில், “சத்துவகுணத்திற் றேன் றும்” என்ற பதினாறுவது செய்யுளில் பின்னின்ற நாற்ப தாவது செய்யுளில், “அருந்தால சரீரத்திற் சாத்துவிதகுணத் தோடு” என்றிருக்கின்றது; அத்துணையுமில் றுண்மானுழை புல னுழைந் தின்று கொல்லோ வென வலகம் கூறுதற்கு உட் கிலர்க்கு, முக்குணத்தின் பொயர் “முக்குணஞ் சாத்துவித மிராசதந் தாமதம், சாத்துவிதகுணந் தொழிலின்பொயர்” என்கின்ற திவாகரப் பயிற்சியும், “ஏற்ற சாத்துவிததோடே யிராசததாமதங்கள்” என்கின்ற நிகண்டுப் பயிற்சியும் இல் லாபி னென்செய்வ ரிவந்தாம புணர்ந்துறி, னிலைநீருடைப் புவிக்கலாகூர் வழுவூர்சொல், லன்றி யாண்டைய வாமிலக் கணைசொல், லொன்றிய சான்றோ ருரைத்த நூலவ்வே.

ஆனால், “உடவுளெனல் லென்துடி, உடவுளெனல் கூடாது” எனநூல் கண்டனம்.

கூ. வினம்பிய கடவுளை மூவரும் விசேடித்து, வளம் பெற நின்றுழி மயலறக்கேண்மின், மெய்வைதத சீர்மையவ் விரிஞ்சலை நேர்தருஉந், தெய்வப்புலமைத் திருவளருவனா, சோதியருநட் குரையொன்பதற் சிறந்திடக், கருத்துப் பதப் பொருள் காட்டு வினாவிடை, பொருத்தி யைந்தியலுடன் பொருள் விரித்துரைப்பத், தொடங்கிய னுணிவினா மடங் கனில் புலவந்தா, மம்மூவரையு மென் றியாங்கனஞ் சுட்டுவர், மும்மாண்பிலாது முறறும்மையும் விதந்தே, அதான்று, உறு திப் பொருட் குரையுணராமையினுன், முதற்கடவுளரோர் மூவரென் றுணர்ந்தில, மமபொரு ளின்பமு மாதன்முக்குண ததா, இதலின் முப்பொருள் கூறலுற்றார்க்கம், மூவரைவாழ் த்துதன் முறைமையில் வாழ்த்தம், மூவர்க்கும் பொதுப்படக் கூறினாரென்றன, ராக்கவினைக்கு வினைமுதல் வேண்டுமென், மேககறம கென்செய்து மூலப்பகுதியே, விடுமுன் விலக்கினர்

விதிமுதியானன், முதலெழுத் தெனல் போன் முதற்கடவுளரே, யிதுகருக தின்றி யியன்ற பிழைபெனத், குண்டிடங் குரவரன் பொழுக்தமை யன்றிடி, முணவினுதயம் பெறுஉ முதவி கோறவினே.

அதனுள், “முந்தியெனல் வேண்டு, மோக்கமென்பது
கூடாது” எனந்தகீ கண்டனம்.

கடு. நீடுரீரைந்து மோக்கமென்பது, ரிடுசேர் நிகண் டெனும் பொற்றியோர்ந சனரெனின், மோக்கமென் பது நிலை முனிவரோ முனியார்.

அதனுள், “உறுதி நன்மை யன்று” எனந்தகீ கண்டனம்.

கக. உறுதியென்பதற் குறுபொரு ணன்மையிற், பிழிது பொருளுளவெனப் பேசலுற்றவர்க்குத், கல்விகொல் வலி கொல் கண்மயக்கிற்குங், கொழுக்கம்போன் மக்களுயிர்க் குறுதி பயப்படுதான், நிழுக்காவிடையெனி னிதற்குவலியெ வன், கல்வியென் னோதுதல் கண்சாய்ந தோதினூஉ, மவற்றிற் குமுடினினி னஃதேதுணையவால், வேறிலை யாதலிற் கூறுதறே ற்றும். இன்னும், “உறுதியே கடவுளொண்மையுத்தம மற்று நன்றும்” என்பது நிகண்டாதலானுற் தெனிக.

இது ‘புல்லுரையின் பின் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டவை
யெல்லாம் விரித்துச் சொன்னாலன்றி யொழிவாழ்
விரித்துரைத்து விரிவுரையெனல் கூடாது’ எனந்தகீ
கண்டனம்.

கஉ. “விரிவதிகாரக் துணிவுபயனோ, டாசிரியவசன மென் றீரேழுரையே” என்பதற்கிளமையி னெத்துணையுழற் துழற், துணர்த்தியதன்றியு மெழுத்தினும் விரித்தா, மழுக்

காடுகளெல்லோ வாராறு தென்கொலோ, வெல்லாந்நிர்
தில ரென்றார் நார்பக, செழுவா ஈரலிய கொர நதின்ற
வந்தா, வேண்டிழி விரிதரைந திடல் விரிவு நரபே.

இது “பரிபேரழக நூய்ய மயிர் முந்நேநரைத் தால்யெ
யில வேறுபட்ட சொற்களிலுமீது இது புதிதெனல்
கூடாது எனநீதக் கூட்டாய்.

கக. “முன்னோர் நாலின் முடிபொருள் கொத்துப்,
பின்னோன் வேங்கம் விதற்புங்குந், யத்யாராயினது
வழிநூலாகும்” “ஐநாந் நாத்நுமொருநிறை தொடங்கித்,
திரிபுவேறுடையது புடைவாளாகும்” “முன்னோர்மொழி
பொருளே யன்றியவாமொழியும், பொன்னே போற்றோம்
றுவ மென்பதற்கு-முன்னோரின், வேறுதற்செய்வது பெறு
மேற்கோளி லென்பதற்குந், கூறுபடுந் துந் துந்
கோள்” என்கின்ற நான்மரபுணரார் க்கியான்மொழி மென்
னாம்? தொல்காப்பியம்: “குறியதன்முன்ன ராற்புள்ளவி,
யுயிரொடு புணர்ந்தவல்லாறன் மிசைத்தே.” நன்னூல்: “குறி...
மிசைத்தே.” இலக்கண விளக்கம்: “குறி...மிசைத்தே.”
தொல்காப்பியம்: “ஒளகாரவிதுவாய்ப் பன்னீரெழுத்து முயி
ரென மொழிப.” நன்னூல்: “ஆம் முதலீராறுவி.” இலக்கண
விளக்கம்: “ஆநமுதலீராறுமுயிர்.” குறள்: “ஐயுணர்வெய்
தியக்கண்ணும் பயனின்றே, மெய்யுணர் கில்லாதவர்க்கு” சசி
வரன்போதம்: “ஐயறிவறிந்தவை யடங்கினவரேனு - மெய்
யறினிலாதவர்கள விடதபெறுமே” என, முழுவதூஉ மொத்
துச் சிறிது வேறுபடச்செய்வதூஉஞ் சிறிதொத்து முழுவ
தூஉம் வேறுபடச் செய்வதூஉந், தொன்னெறிமரபெனத்
துணர்ந்தனர்கோட, என்னெறிப்புலவர் நவீனமுனரவ்வே.

உரைப்பாயிரத்துள், “இத்திரன் முதலிய இறையவடனரந்த
இத்திரன் முதலிய கடவுளோடல் கூடாது” எனந்தக்
கண்டனம்.

கசு. இத்திரன்முதலிய கடவுளமென்னை, தித்திரன் முதலிய
வடனரந்தே தநியலவ முடினாந்திலர் பல்வழுவுனரா,
நித்திரன் மேலென்தேனு முனாந்திலர், முறைசெய்தகாப
பாபறு பன்னவனமக்கட், கிறையென்று நைககாபபிஉமென
பதபுது, மிறையனுமென்து மெனசொலபாலார்?

அதனுள், “இத்திரன்போலத் தேவர்கள் பலந
மோமோர் பதவனை யாட்கிறோனல்
கூடாது” எனந்தக் கண்டனம்.

கடு. இத்திரன்போன்றே கடவுளாபலருமாங், தோதோர்
பதங்களை யொளிபெதவாண்டன, ரருமதைதூல் பல்வதைந
திடனுனாரர், காசுகாண்டமுங் கண்டார்ககண்டிலர், வேதாந
மககட்து விளம்புவர் முரணே.

அதனுள், “புத்தி கூர்மை யென்பது
சந்நி வழி’ எனந்தக் கண்டனம்.

கசு. வயிரகடகமுந் தனதடமென்பது, முணரார்த்தென்
புத்தி கூர்மையினோருரை.

அதனுள், “கம்பென்பதந்தி சலியந
வன்பெனல் கூடாது” எனந்தக் கண்டனம்.

கசு. சம்பெனப்படுவது சொற்றிறம்பாமை, யதன்
காரணமனத தசைவிவான்பு, சாரணங்காரியங் காரியங்
காரண, மாக வுரைத்திட லரியதூல் வழக்கே.

அநுள், “கனியென்பதற்கு வித்துவானேன்
கூடாது” எனத்தூக் கண்டனம்.

சஅ. “புலவர் பாடுகிறோருத்தர் புறநாமர் கிசகன்னு
ளர்” எனவரு தென்றி கனியுநாமராகத், வித்துவான்கவி
யிடை விராராமற்பென்னே, நூல ரொயாப பிரசிகத வித்து
வான்களின், நூல வழக்குணர்வ ரென்றே விட்டதென்னே!

அநுள், “வித்துவானவன் வணங்குந் கடவுளை
மெல்லவேண்டி, வணங்கப்பட்ட கடவுளையெல்ல
கூடாது” எனத்தூக் கண்டனம்.

கக. இவர், பேய்ப்பிடிக்கப்பட்டா ரெனினாங்கே, யெழு
வாய்ப் பபனிலையாகிய வினைக்குறை, பெயராகதுரைகொண்ட
தென் தெற்குநமுணருமா, நுனதெனின் வித்துவா னுவன்
வணங்க, வத்தொழிற்பட்ட கடவுளென்றுணர்வார்.

க-ம் அதிகாரம், உ-ம் துறநூலாயில், “என்றெனக் கண்ணழித்தல்
கூடாது” எனத்தூக் கண்டனம்.

உ. என்னெவன் வினாவினைச் சொல்லென் னுணரார்ச்,
தென்னிடைச்சொல் வழக்கிடற்குள் கீர்மை.

க-ம் அதிகாரம், அ-ம் துறநூலாயில், “ழலத்திலுநவக
மில்லை” எனத்தூக் கண்டனம்.

உக. நீந்தலரிதென் தருணனிறைவ, னடிக்குரு வகம
மைத் ததுமூலத்தே (அது தோன்றுமையாற் றேன்றுதற்
பொருட்டு அப்புணையைச் சேராதார் கரைகாணாதவற்றுள்
ளே யாழந்துவாராதலி னீந்தலரி தென்றுரைத்தனர்) என
வெடுதெழுதியு முணராருணர்தர, வணித்தாக விஃதேக
தேசவுருவக, மென்றுங் காட்டின ரினிக காணர்க்குக், காட்டு

வான் றுன்கா ணுனை முடியும், பிறவாழி யறவாழி யந்தான் றுளபுனை, யெனவருந் தலா லையா றுந் தமாப, புரைதா கேளரிப புலனடமினோரா, முமைகமரானி யியலோர்தல மெனலோ.

க-அநிகாரம்-க-ம், குறஞ்ஞரயில்

“அரம் ஒலிவார மன்று” எனற்குக் கண்டனம்.

உஉ. அணுத்திர ணாத மதன் காரியமொலி, யெழுத் தென வுணவளித் தியப பிநிடிலக்தன, புணர் திலர்சென்னை வாயுலவு மாணுந்நு, பீங்கிதுகாறுந் தீங்குறு தொழினி னென், நெழுத்திற் குக்காரண மென ஹுணராரேனு, மாடைக காடைனிகாரங் காரமையென, மதுககரி மாந்தரின் விழப்புற மொழிந்தனர்.

உரைப்பாயிர்துன் “நியந்தித் தென்று மோதமை

கூடாது” எனற்குக் கண்டனம்.

உங. “ஒருபாற் கிளவி யெனைப்பாற் கண்ணும், வருவன தாமே வழு க்கென மொழிப” எனவும், “ஒருமொழி யொழி துன் னினகுகொளற் குறித்தே” எனவும் கூறுத லிலக்கண மாதலால், ஈவதுவிலக்கே லெனினீளனவுந், விலக்கிபதன்றெ னின் விடதுகந்தனனே, சாவனெனினீளனை நாற்பாற்பொரு ள்களு, முய்வதுண்டெனின் மெய்பொழவுநாந்நு, நியமித்த தென்பதி நியமித்தனவு, மடங்காதென்பது திடங்கான் லெனப்படை.

அதனுள், “தமக்கேனல் கூடாநு,

தத்தமக்கேனல் வேண்டு” என்பதற்குக் கண்டனம்.

உச. தமக்கு விதித்தவெனு நேர்ச்சிக்குத், தத்தமக் கென்பதுஉந் தழுவாதாயி, நெப்பொரு ளெச்சொலி நெவ்

வா நென்பதற், கோர்பொருளோர்சொலி னோராநென்றே
பொருள்படுமாறதூஉ மிருள கெடவுணர்க.

அதனுள், “வழுவாதெனற்குக் குற்றமில்லாம லெனல்
கூடாது” எனந்தக் கண்டனம்.

உரு. வழுவாதெனு மெதிர்மறை வினைக்குறைக்குக், குற்ற
மில்லாமலென் குறிப்பெதிர்மறைப்பொரு ளொவ்வாதெனிற்
சோ றுண்டாயென்குறைக், கின்றியென்குறிப்பெதிர் மறை
யென்காட்டுவ, ரெச்சினர்க்கவறிய விசனையனையவந், நச்சி
னர்க் கினியர்தொல் காப்பிய னர்புகல், பெயரெஞ்சுகளவியும்
வினையெஞ்சுகளவியு, மெதிர்மறுத்து மொழியினும் பொரு
ணிலைதரியா, வென்றதிலிஃதியன் மன்ற திலலம்ம.

அதனுள், “நெறியிலேயுயர்களை நிலைநிறுத்து லென்பது
கூடாது” எனந்தக் கண்டனம்.

உசு. இருவகைநெறியினும் வழிஇயினோரை, யந்நெறி
நிறுத்தற் பொருட்டென வடிக்கடி, சுட்டிக்காட்டியுந் துணி
வுளத்துறாஅது, பால்கோடியற்கையர்•பால்கோடியற்கையிற்,
நெறிபிறுமாக்குநர் செய்கையிற் கைதுழாய், வான்மதிக்கோ
டெனு மகாரினுமடமைகூர், வான்மதி கோடென வழங்கு
மந்நெறியினை, யெடுத்துநிறுத்தற் கெனவுடன்பட்டமை,
யடுத்தெவருடன்சொலி யாற்றற்பாலாம்.

அதனுள், “சொல்லியவெனல் கூடாது”
எனந்தக் கண்டனம்.

உஎ. சொல்லியநெறியி னின்றெனல் வழாநிலை, பல்லிய
னான்மறை பகர்ந்தே கிடத்தலின். ஆசிரியர் தொல்காப்பிய

னார், “இறப்பே யெதிர்வே யாயிருகாலமுஞ், சிறப்பத்தோ
ன்று மயங்குமொழிக்கிளவி” எனவும், “எனக்காலமுமயங்கு
தல்வரையார்” எனவுங் கூறிய விலக்கணங்களை யையந்திரிபற
வாய்ந்துணர்ந்தோமாதலிற், சொல்கின்றநெறிக்க ணின்றெ
னச்சொற்றன, ரதுவழுவமைதியன் றெனினதுவழுவழுஉ
எனக்காண்க.

அதனுள், “என்னத்தினுலெனல் வேண்டும் என்னவெனல்
கூடாது” எனத்தூக் கண்டனம்.

உஅ. ஆதும் என்பதை, ஆம் எனல் கூடாது, ஆமத்தி
னாலெனிற் பொருத்தமென்பதோர் புலமையினிங்கே, யென்
னவெனல் கூடா தென்னத்தினுலென, வியல்வழுவின்னிலே
யென்பருறுதவ, வியல்வழுவின்னிலே யினராதலினால். என்
னெனின், ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார், “அத்திணைமருங்கி
னிருபாற் கிளவிக்கு, மொக்குமென்ப வெவனென் வினாவே”
எனக் கூறிய வெவனென்னும் வினாவினைச்சொல் இக்காலத்து
என்னெனவும், என்னை யெனவும் என்னவெனவும் மரீஇயிற்
றாதலால், என்னவென்று கேட்பீரானாலென்னும் பொருள்
பட என்னவென்றால் என நின்றதெனக் கண்டுணர்க.

க-ம் அதிகாரம் க-ம் துறநுரைநில் “அகரமாகிய முதலைக்
கொண்டிருக்குமெனல் கூடாது” எனத்தூக்
கண்டனம்.

உக. அகரமுதலவென் றறைதருமஹினைப், படர்க்கை
ப்பன்மைவினைக் குறிப்பினுக்குரை, யகரமாகிய முதலை

யுடையவென், ஹரைத்ததுணரர்களு முணர்தரற் பொருட்டுநன், ககரமாகிய முதலைக்கொண்டிருக்கும், மென்றியல்வழுவோ டிசைக்கும்பொருள்வழுஉ, வாராதீர்மையி னராய்ந் துரைத்தமை, யோராரென்கட னுடையவுடைத்திக்கு,வெளிப்படையெனக்கொடு களிப்படைந்தனரால்.

அதனுள், “அகரத்திற்குத் தலைமையொலி
விகாரத்தின்று” எனற்குக் கண்டனம்.

நா. அகரக்குத்தலைமையல் வொலிவிநாரத்தினு, மின்
றெனி னன்றுநன் றிசைப்பது மேன்மின், குழைநக்கியயர்
நடத் தினன்குத் துணர்வரியா, ரிழைநக்கியயர்/படத் தின
னன்றியென்னாத், தேவரோ முனிவருந தெருண்டன ரியோ
கிய, ரியாவருந் துதிசெய வமைத்தன ரதாஅன்று, தங்கத் தா
ரணி தமிழ்வளர்த் திருமுன், றங்கத்தார்பீனவன் சங்கத்தார்,
பலகைதாழ்ந்திரப்பப் பரிநதுதன்செய்கையே, மேற்படக்
குறட்பா வியனமிழ்தளித்துக் கடவுளர் துதித்தொண் கவி
மணிமலை, சூட்டபபெற்றனர் தொல்லுலகதாஅன்று,பன்ன
ரும் பெருமபுகழ் பரப்பினர் திசைதிசை,யின்னர்தா மெழுத்
தெலா மகரமுதலவேன், றெவ்வாறுரைப்பர் மற்றெவ்வா
தாதலா, லொலிவிநாரத்தினு னுதித்தன வெழுத்தெலா, மவ்
வொலி முயற்சிகான் கண்ணநாப பல்லிதழ், வவ்வியவவற்
றுழைமன்னு மூவகை, முயற்சிக்கு மங்கா முயற்சிகாரணமா,
மதனாற்பிறப்ப தொன் றுகலானு, மேனைய வேனைமுயற்சியிற்
பிறப்பினு, மங்காத்தல் வேண்டிற்றுகலானுவம், வொலி விகா
ரத்தெழுத் தொன்றெழுமிநா னூற், றினுவிது சிறத்தலி னியன்

முறைநிறுப்போர், “சிறப்பினு மினத்தினுஞ் செறிந்தீண்டம்
முத, னடத்தறனே முறையாகும்மே” எனக் கூறி முன்ன ர
கரத்தைவைத்து முறைசெயலால், எழுத்தெல்லா மகர முதல
வெனல்பொருந்திற்று எனக்காண்க. நாதமாத்திரை யகார
வடிவிற, ருதலி னிரண்டிடத் தமைந்தது தலைமை, விரவியுந்
தனித்து மெனவரு மிரண்டிடம், (இனி) இறைவன் விராட்
டுட னிரணியகருப்ப, னந்தரியாமி கூடத்தரென் விகாரியா,
யெல்லாவுகட்கும் வல்லகாரணனாய், முயற்சிவகையின் முன்
னின்றவை முழுவதூஉ, முணர்தலானும் புணர்விகாரமாஞ்,
சுபாவசைதநிய மாநதிரமா யபாவமாய், நனிதுன்று பிரம
மெனத் தனிநின்றலகெலாங், காட்சியின் வைகுதூஉ மாட்சி
யானு, மடுத்துக் காட்டிய வகரமிறைவற், கெடுத்துக் காட்
டணி யெனலுமூய்த் துணர்மின். இங்ஙனமுணராது கூறிய
விவரணையர் பலருக்குழிஇ யித்திருவளஞவர் நூற்கும்பரிமே
லழகருரைக்குங் குற்றம்வாராமற் காக்கக் கடவோமென்ற
சொல்லுளனே மறைந்து நின்றவற்றை முழுவதூஉங் கெடுப்
பவ ரிவரென்றே கோடுமொரு தலையாவே. என்னெனின்,
விகாரத்தானன்றி நாதமாத்திரை யானவியல்பாற் பிறத்தலான்
அகரத்திற்குத் தலைமையு மென்ற தொடர்பி லிவர்கட்குப்
பட்டபொருள் விகாரத்திலே யியல்பாற்றலைமை யுண்டென்
றன்றே. அங்ஙனமாயினதற்கையய விவரச்சிறப்பிப்பிக்கத்
தொடங்குங்கால அக்குறளுக்கும் பரிமேழக ருரைக்குமாறு
கவே பதிப்பிப்ப ரெனா தற்கையமின்றே; மேற்றொட்டு மிவ்
வாதே சான்றோர் நூல்களையெல்லாங் கெடுத்தமையான். இனி
இவர் கருத்தின்படி யிருத்தல்வேண்டிற்றேல், நாதமாத்திரை

யானவியல்பாற் பிறத்தலின் அகரத்திற்குத் தலைமையும் அது போலியற்கையுணர்வான் முற்றுமுணர்தலின் ஆதிபகவற்குத் தலைமையுங் காண்க என்றன்கொல்லோ விருத்தல்வேண்டிற்று. மண்ணானன்றி நூலானியல்வதுபடம் நூலானன்றி மண்ணானியல்வதுகட மென வேதுவாகாததனை விதந்தெடுத்தது மறுத்தலிற் பிறிதோர் பயனுமின்றும்; அதுபோல விகாரத்தானன்றி யென்பதூஉஞ், செயற்கை யுணர்வானன்றி யென்பதூஉம், வானாகுறலாய் நின்றுபயனின்மை, யென்றதோர் குற்ற நூற்கிவரா எனெய்துறாஉ, நன்றாய்ந்து நிலீஇயர் நன்னெறி, பொன்றாக் கதியுடன் புகழ்பெறற் பொருட்டே.

முற்றிற்று.

இனிச் சில்வாழ்நாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவினேற்குப் பல்
 வாழ்வாட். சில்பிணிப் பேரறிவினோர் கூறிய விலக்கண
 விலக்கியநூல்கண் முழுவதுட முணர்ந்துணர்த்தி யச்சிற்
 பதிப்பித்தற்கேலாதென் நிதுகாறும் வாளாவதித்தவிரதத்
 தை யித்திருவள்ளுவர் நூலும் பரிமேலழகருரையும் வலிந்து
 பற்றிச் சிதைத்ததனற் குரவீனப்புகழ்ந்து, தன்னிகரில்லாத்
 தலைவனைத் தாழ்ந்தாங், கென்னி னியன்றவாற் றினி
 துணர்ந் துணர்த்தித், தொடங்கின னச்சிற் பதிப்பித்தற்,
 கிடங்கெழு சென்னை யியல்வயினோரே.

பூமிகந்தரமின்றியமையாச்
 சோமசந்தர குருதுணை யேனக்கே.

மதராஸ் ரிப்பப்ஸ் புஸ்தகசாலை,

தம்பசேட்டி ஸீதி, சேன்னை.

- திருவாசகம் — (புதிய பதிப்பு) மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் ஆப்டோன பதததுடன் இப்பதிப்பில் செய்யுள் சள மூலத்தை வாசிரகுரபோக கூடியமட்டும பொருள் விளக்குபடி சந்தங் டோத வண்ணம் சந்தி பிரிக்கப்பெற்று, பைகா (பெர்ய) எழுச்சில் நூதனமாய் ஆசிடப்பட்கள்ளன மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் சரித்திரமும் கரலவலாயறையுடன் நூதனமாய் எழுதிச் சேரக்கப்பட்டுள்ளது உயர்ந்த கிலிட்டு பயிண்டு 1 0 0
- திருவெங்கைக்கோவை — (சுவபிரகாச சுவாமிகளுளிய இவவரிய கோவைக்கு நூதனமாய் எழுதப்பட்ட பதவுரை கருத்துரை விசேஷ உரைகளுடன்) உயர்ந்த கிலிட்டு பயிண்டு 2 8 0
- டைதம் மூலமும் உரையும் — (புதிய பதிப்பு) இதிலுன்னமும் தாயகியுர அரைசு உயர்ந்த ஆப்டோன வாணப்படமுட 27-ல்தொடர்பு படங்களும அடங்கியுள்ளன. உயர்ந்த கிலிட்டு பயிண்டு 2 0 0
- ஸ்ரீ விவேகாநந்த விஜயம் — விவேகாநந்த சுவாமிகள் தில்லிய சரித்திரமும் அவாசெய்த அற்புதமான பிரசங்கத்திரட்டிம் [சுவாமிகள் பதததுடன்] காலிகோ பயிண்டு உயர்ந்த கிலிட்டுடன் 1 4 0
- ஸ்ரீ சங்கர விஜயம். — ஆதி சங்கராசாரிய சுவாமிகள் சரித்திரம். (ஆதி சங்கரர் படமும், சிருங்கேரி ஸ்ரீ சாரதாமபாள் படமும் கூடியுள்ளது) காலிகோ பயிண்டு உயர்ந்த கிலிட்டுடன் 1 0 0
- ஸ்ரீ திலகர் விசாரணை, அல்லது 2-வது கேசரி இராஜ நிகதனைக் கேஸ். ஸ்ரீ பாலகங்காதர திலகர்மீது பம்பாய்க் கவர்ன்மெண்டாரால் சமீபத்தில கொண்டுவரப்பட்ட இராஜ நிகதனைக் கேசில் நடந்த சகல நடவடிக்கைகளும் ஆதியோடந்தமாயத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன : திலகர் சரித்திரமும், உருவப்படமும் கூடியது 0 12 0

உ
சிவமயம்,

— () —

அருட்பெருஞ்ஜோதி.

ஷடாந்தராயாகத்தீதராயாக

தீநினை,

— () —

இந்

திருவருட்பிரார வள்ளலாசனாயன பெருத்திரும்,
பிரதங்காகதினகாமதி, வடிவே லாரினன் யவர்கள்
தமையன், வித்வான் சி நமாசிவாயபிள்ளையவர்கள்
தேவீட்ட முமார நமாசிய

சி. இரத்தினசபாபதிபிள்ளையவர்கள்

குயிலும்,

மதுரைத் துரிழ்ச்சங்கத்து மஹாவித்துவான்
தித்தாந்தராயம்-அஷ்டாவதானம்
பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்களால்
பாணையிடப்பட்டு,

— () —

சென்னை,

பண்டித மித்திர அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1909.

இதன் விலை ௮௦௦ - ௮.

உ

சிவமயம்.

— 0 —

அருட்பெருஞ்ஜோதி.

ஷடாந்தசமரசசுத்தசன்மாரீகீக

தீபிகை.

— 0 —

இது

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் தமையன் பொத்திரும்,
சிரசங்கரத்தினாகரம் சி. வடிவே யுள்ளையவர்கள் தமையன்
வித்வான் சி. நமச்சிவாபயிள்ளையவர்கள்

ஜேஷ்ட குமார குமாரிய

சி. இரத்தினசபாபதிபிள்ளையவர்கள்

இயற்ற,

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து மஹாவித்துவான்

சித்தாந்தசாபம்-அஷ்டாவதானம்

பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

— 0 —

சென்னை,

பண்டித மித்திர அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

—

1909.

இதன் விலை அரை - 2.

அறிவப்பு.

இனி அச்சிற் பதிப்பிக்கப்படும் புத்தகங்கள்

—o—

சன்மார்க்க போதம்.

சமரச அகவல்.

உத்தரஞான சிதம்பர வேண்பா.

சமரச இலக்கண வினா விடை.

உ
சீறப்புப்பாயிரம்.

—*—

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து மகாவித்துவான்
சித்தாந்தசரபம் - அஷ்டாவதானம்
பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்க ளியற்றிய
நிலைமண்டி லவாசிரியப்பா.

—

அருவமு முருவமு மருவுரு வதுவு
மொருபெரு முதலென வுலகந் தேர்வான்
பொதுவாய் விளங்கிப் பொற்புற வேங்குபு
விதுதவழ் குடுமி வியப்பிற் றழிஇப்
பொன்வரை யென்னுப் பொலிவி னிறீஇ
மின்மலி கனக மேயப் பெற்ற
வம்பல நாப்ப னுனந்த நிர்த்தன
மும்பர் பராவ வுலகையி னுஞற்று
நம்நட ராஜ னற்சரண் வழுத்த
வம்ம வம்ம வளவில் கவிகள்
தேன்கற கண்டு சீனி முப்பழ
மான்றரு வழுத மளவிய சுவையினு
மிக்க வினிக்கவு மேவிய வன்பர்
நெக்குநெக் குநகவு நேர்மையின் பாடிய
வருட்பிர காச வள்ள லென்னத்
தெருட்டுமே தினியிற் றிகழ நின்ற
வராமங் களு மமல வடலு
நிராம விங்க வேந்தல் சோதர
னெனவவ தரித்த வெழிற் சபாபதிவே
ளனவற் கினிய வருமைப் பெளத்திர
னிமிழ்பிர சங்க விரத்தி னாகரந்
தமிழறி வடிவேற் றமைய னாக

சிறப்புப்பாயிரம்.

வமிச முற்ற வருங்கலை தேர்ந்த
நமசி வாய னற்றவப் புத்திரன்
சீர்கரு ணீகச் செல்வர் மரபிற்
பேர்பெற வந்த பிரபல வறிஞன்
முந்திய தெலுங்கு மொழிப்பில் கின்ற
பந்தர் நகரின் பாங்கர் சமைந்த
பாவனைச் செல்ல பல்லி யரசன்
தேவர கோடை சீர்சமஸ் தானம்
பண்டித னாகிப் பன்னிரண் டாண்டங்
கெண்டிசை யும்புக ழியம்ப வாழ்ந்தோன்
கருதரு மெண்ணில கருவிநூல் சாத்திரத்
திருதய முணர்ந்த விரத்தின சபாபதி
மருமமாச் சூழ்ந்த மந்தண மெவையுங்
கருணையா யவனியிற் கழற வெண்ணுபு
திருமந் திரமுந் திருவருட் பாவு
மிருநூல் களுமே யேற்றவா தாரமாச்
சுத்தசந் மார்க்கச் சூட்சியு மேமச்
சித்தியுஞ் சமயச் சித்தி நிலைகளுள்
தத்துவ நீக்கமுஞ் சாகாக் கல்வியுஞ்
சுத்தம் பிரணவம் சூட்சும ஞானமும்
வித்தையின் விளங்கு விசேடசா மான்யமு
முத்தர பூர்வ வுயர்சித் தாந்தமு
மூவகைப் பாடிய முடிவு மைந்தெழுத்
தாம்வகை விளக்கமு மவற்றின் பொருளு
மருங்கலை யின்னமு மனைக மாகச்
சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்துச்
சடாந்த சமரச வேதசன் மார்க்கநூல்
தடாரிபோன் முழங்கத் தானியற்றினே.

சாதீதுகவிகள்.

—*—

பெங்களுர் அருட்பெருஞ்சோதி சபையின் தாபகரும்,
சடாந்தசமரச சுத்தசன்மார்க்க சங்கத்தாருள் ஒருவருமாகிய
மகாவித்வான் சித்தாந்தரத்நாகரம் அ.வேங்கடசுப்பிள்ளை
அவர்கள் கருத்து.

—

அறுசீர்க்கழி நெடிஷடியாசிரிய விருத்தம்.
அருட்கிரண பானுவெனவகத்திர
மிரித்தருள்வான வதரித்தோன்
தெருட்கிரண மதிஞர் புகழிராமலிங்க
நாமவருட் சித்தன்மேனான்
மருட்கிரண மாயையினன் மாழாந்த
மாந்தருய்ய வழங்கும் வாய்மைப்
பொருட்கிரணச் சடாந்த சமரச சுத்த
சன்மார்க்கம் புவிமேலோங்க. (1)

அன்னவருட் பிரகாச வள்ளலடி
யார்க்கருளு மான்மபோத
மென்னவருளுன விசாரத்தெளிவின்
சிந்தனையா லிதயந்தேறித்
தன்ன துரை முழுதுமம்மான் வாய்மலர்ந்த
தூமொழியுஞ் சார்ந்திலங்க
நன்னயஞ்சேர் சமரசமுங்காய சித்தி
யேமசித்தி நலமுந்தோன்ற. (2)

கடந்தவரும் பலஞ்சநெறி தொடர்ந்தவரும்
 படித்தளவிற் கரங்குவிக்க
 நடந்தருசிற் சபாநாதரனவரத
 தாண்டவத்தை நவிறுரீற்குஞ்
 சடந்தசமரச சுத்த சன்மார்க்க
 தீபிசைப் பேர்தரித்த நூலை
 மடந்தவிரத்திடன் குலவமேனோக்கித்
 தானாக்கி வழங்கினான்.

(3)

வழங்கினவன் யாவனெனில் வடற்கணநுட்
 பிரகாச வள்ளலென்றே
 முழங்குசிற்ப் பபிதான னிராமலிங்கப்
 பெருந்தகைக்கு முன்னோன் பன்னூல்
 பழம்பொருடேர் சபாபதிவேடரு நமச்சிவாய
 மகிபன்னேர் செல்வன்
 கிழங்கெடுக்கு மெய்யுறவே னிரத்தின
 சபாபதிப்பேர் கிளர்வல்லோனே.

(4)

இனையவனோர் பெரியவனோ வியற்றியதும்
 பெருநூலோ வெனவெள்ளேன்மின்
 பனையளவார் தருநிழலைத் தினையளவாம்
 பனித்துளியுட் பார்க்கிலீரோ
 கனைகடலுண்டவர் வடிவை யெள்ளுவரோ
 விராமலிங்கர் கடைக்கண்ணோக்கிற்
 புனைகருணைக் கிலக்கரன பேரனிவனறிவாழம்
 புகலற் பாற்றோ

(5)

சீரானன் றேவர்கோட்டைச் செல்லப்பல்லி
 மன்னன் றெளிவுமேவ
 வாராயும் பன்னாலுமவற் குணத்தும்
 புலவனென வாங்குநந்தோன்
 பேராலுங் குணத்தாலு நல்லவதனமாகப்
 பிறங்கா நின்றோன்
 தாராளமாவழங்குஞ் சன்மார்க்க தீயிகை நா
 றழைகுமாதோ.

(6)

— 0 —

சென்னை மாஜி - இந்து ஜனபூஷணி பத்திராதிபர்
 வித்வான் - திருமபிலை வி. சுந்தரமுதலியாரவர்க ளியற்றிய
 அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

—

சுத்திதரும் புருடார்த்த நான்கமையுஞ்
 சின்மயா னந்த ஞான
 பத்திதருஞ் சன்மார்க்க நிலையறியப்
 பரிந்துதிரு மூலர் முன்செய்
 முத்திதரு மந்திரத்தி னுட்பொருளு
 முதறிஞ ருவகை கொள்ளச்
 சத்திதருந் திருவ ருட்பாக் கனியிலு றுஞ்
 சாரமதைத் தக்கார்க் கெல்லாம்.

பெருமைசிதம் பரமிரத்ன சபாபதியாம்
 பிள்ளைப்பேர் பெற்ற சீவன்
 றிருவருளாற் சடாந்தசம ரசவேத
 சுத்தசன் மார்க்கதீ பிகையென்றேறு
 மருமைநூற் செய்ததற் கரியபிர
 மாணங்க ளாய்ந் தெடுத்தே
 ஒருமைநிறை செந்தமிழில் வசனகா
 வியமாக வுரைத்தா னன்றே.

————— 0 —————

சென்னைக் கிரிஸ்டியன் காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர்
 ஈக்காடு - இரத்தினவேலுமுதலியாரவர்க ளியற்றிய
 அறுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

—————

மமரகற்றுந் திருவருட்பா வாய்மலர்ந்த
 வள்ளலுக்கு மகிழ்செய் பேரன்
 குமரனையே நிகர்கல்வி கொளுமிரத்ன
 சபாபதிப்பேர் கொளுநா வல்லோன்
 தமரரீர் சுலவவனிப் புலவர்களி
 கூர்ந்திடவே தருச டாந்த
 சமரசசன் மார்க்கசுத்த தீபிகையின்
 சிறப்பதனைச் சாற்றலாமோ,

மஹா வித்வான் - புரசை அஷ்டாவதானம்
 சபாபதிமுதலியாரவர்கள் மாணுக்கரி லொருவரும்
 சென்னைத் தொண்டைமண்டலம் ஹைஸ்கூல் தமிழ்த் தலைமை
 பண்டிதருமாகிய திருமழிசை - வீரசிம்மாசனமடம்
 ஸ்ரீ சாந்தலிங்க ஸ்வாமிகளாதினம்
 வித்வான், சிவப்பிரகாசய்யரவர்களியற்றியது.

திருஞானச் சிதம்பர மிராமலிங்கேந்திரன்
 றமையன் சபாபதிமால் பொளத்ரனென்ன
 வருமசிவாயவேள் மைந்தன் கல்வி
 வளந்திகழி ரத்தினசபாபதிப்பேர்
 தருவணையவா மாத்தியகுலன் சடாந்த
 சமரச சுத்த சன்மார்க்க தீபிகையாநூலை
 யுருமருவுழலர் நூற்குரையாய்ச் செய்தே
 யுலகிநற்கீந்திட்டதிற னுவக்கற் பாற்றே.

— 0 —

சென்னை இந்து தியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதர்
 கோ - வடிவேலு செட்டியாரவர்க ளியற்றிய
 அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சன்மார்க்க முறுமார்க்க மெனக்கொண்டிங்
 கருள்புரிந்து தவரா வாய்மை
 பன்மார்க்கத் தாலுரைத்த வள்ளலார்
 பணித்தவற்றின் பயனை யெல்லாஞ்

சோன்மார்க்கத் தெவருழுற்றுச் சுகம்பெறச்
 சடாந்தசமரச மாஞ்சுத்த
 சன்மார்க்க நிபினைகரத் தினசபா
 பதியியற்றிச் சார்ந்தான் ஓரே.

—————0—————

திருவருட்பிரகாச வன்னலார் தமையன் மருகரும்,
 சமரசவேத சூத்தசன்மார்க்க சங்கத்து மஹா வித்வான்களி
 லொருவருமாகிய சைவபுராணிகர்
 பொ - சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் குமாரர்
 பொ - பரமசிவம் பிள்ளையவர்க ளியற்றிய
 அறுசீர்க்கழிநெடிலாகிரிய விருத்தம்.

—————

மன்னியநல் ஷடாந்த சமரசவேத
 வுண்மையினை மகியோர்தேறத்
 தன்னிகரில்லரிய சன்மார்க்கதீ
 பிகையெனுநூல் சதுராச்செய்தான்
 மன்னியநம்மருட்கோமான் வடலூர்ஞா
 னச்சிமான் வழியுதித்த
 நன்னயன் சிதம்பர ரத்தினசபா
 பதியென்னு நாவலோனே.

செம்பரம் - பிராமணகுலம் மகான் சிவப்பிரகாரயநீஸ்வரர்
 சீடர்களிலொருவரும் சித்தாந்தசரபம் அஷ்டாவதானம
 பூவை - கலியாண சுந்தரமுதலியாரவர்கள்
 மாணுக்கர்களி லொருவ டுமாப ப
 காவீர்தண்டலம்-மதுரகவி தோதிட வாருட ச ஸிதப்டுலமை
 சு - ஆறுமுகசுவாமிகள் இயற்றியது.

முத்தியினுக்கிலக்காகும் ஷடாந்த சமரரவேத
 முடிவைத தேர்ந்து
 சுத்தசன்மார்க்க தீபிகையெனவேர்
 பனுவலினைச் சுகமாச்செய்தார்
 பத்திரெறியினைப் பயக்கு நன்மார்க்கத்
 துறையினைத்து பண்பிற்பேற்றந்த
 புத்தியிக்குஞ் செம்பர ரத்தினசபாபதி
 யென்னும் புலவன்றானே.

—0—

சென்னை இந்து தியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதர்
 கோ - வடிவேலு செட்டியாரவர்கள்
 மாணவரி லொருவராகிய
 தே - கிருஷ்ணசாமிப் பாவலரவர்க ளியற்றிய
 அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாகிரிய விருத்தம்.

தெருட்டருஞ்சி வானந்த நன்னிலையைத்
 திகழ்பெறநற் சீடர்க்குட்டு

மருட்பிரகா சன்னடிக்கே யன்பு விசுந்
 தவன்வழியே யார்ந்த செம்மன்
 மருட்பிறவி யிரியஷடாந் தசமரச
 சுத்தசன் மார்க்க தீபம்
 பொருட்பொலிவிந் குறமொழிந்தா
 னிரத்தின சபாபதியென் புனிதன் மாதோ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருட்பெருஞ்சாதி தனிப்பெருங்கருணை.

ஷடாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

முகவுரை.

— 0 —

“அருளுங் கயமுகத் தண்ணல் பாதமும்
பொருளு சன்முகப் புனிதன் முன்களும்
செருளுஞ் சிவிரான் செம்பொற் கஞ்சமும்
மருளநாடொலும் வணங்கி யேத்துவாம்.”

வேதாகமேதிகாச புராணசாதிரங்கள் ஆன்மகோடிகளாகன்மத்திற்குத் தக்கபடிபொருள் கொடுத்துக்கொண்டிருத்தலின் அவற்றிற்கேற்பட்ட பாஷ்யங்கள்பலவாய், சமயங்கள்பலவாய், கொள்கைகள்பலவாய், சாதனங்கள்பலவாய், ஒழுக்கங்கள்பலவாய் விரிந்தன. ஆயினும்அவ்வவற்றல்பிரதிபாதிக்கப்படும் உண்மைப்பொருளொன்றேயென்பதும் அதனையரிதற்கேற்ற அறிவு எல்லா நக்தும் பொதுஎன்பதும்நிச்சயமாகலின், அததகையஅரியபெரிய விஷயமாகிய அனுபவத்தினைக் கரதலாமலகமெனக் காட்டத்திருவருள் முன்னிட்டிக்கொண்டு வெளிவந்தது ஷடாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்கதீபிகை என்னும் சாத்திரம். இதுஅளவைநூலிற்குறித்தபிரமாணங்கட்குமுற்றணுறதபடி சாமானியமாகவும்விசேடமாகவும் விடயங்களைவிளக்கும். இந்திரியகரண ஜீவஆன்மவொழுக்கங்களிற் சிறந்தார்க்கு இச்சாஸ்திரம்அந்தர்முகபாவனையில் விளைந்தநூலாகக் காண்பர். அவ்வொழுக்கங்களில் மாறுபட்டார் பகிர்முகபாவனையில் விளைந்த நூலாகக் கா

ண்பர், இதுவாழையடிவாழையென வந்ததிருகூட்ட மரபின ரனுபவித்தற்கேற்ற சன்மார்க்கஞான பொக்கிஷமாம். ஆங்காங்குள்ள பரிபாஷா சொற்களுக்குப்பொருள் முன்பின் முரணது இடநோக்கி கிரகித்தல்மரபாம். இதில் முக்கியமாக அனுபந்த சதுட்டயம், ஷடாந்தம், சமரசம், சுத்தம், சன்மார்க்கம், சத்து, சுத்தம், சமயசன்மார்க்கம், மதசன்மார்க்கம், சுத்தசன்மார்க்கம், ஏமனிததைஎன்புத்தீட்டெயர்களுடன் கூடிவிளங்கி ஒவ்வொன்றும் பற்பல உட்பிரிவுகளைப் பெற்று வைதிகசீலர் பலரும் கொண்டாடத்தக்கதாயது. திருவருட்பிரகாசவள்ளலாருக்கு அடிமைபூண்டொழுமும் நியமத்தினாலும் அப்பெருமான் திருவருள் உணர்த்தப்பெற்ற அருள் உணர்ச்சியினாலும் விளங்கிய சமரச சன்மார்க்கவிளக்கம் இனையது என ஒருவாறு சிறியேன் புன்மதியிற்றோன்றிய வண்ணம் இத்தீபிகையை உலோகோபகாரமாக வெளிபிட்டுத் துணந்தனன். இவ்வசனநடையால் இயற்றப்பட்ட இந்நூலில் திருவருட்பிரகாசவள்ளலார் பற்பல சமயங்களில் தமது பக்தஜனங்களுக்கு உபதேசித்தருளிய காலையில் வெளிப்பட்ட ஆப்தவசனக் குறிப்புகளைப் பெரும்பாலும் தழுவி யுள்ளேன். அவற்றிற்கு மேற்கோளாகத் திருமந்திரத்தின்கண்ணுள்ள பிரமாணங்களை யுந் திருவருட்பாவிற் கண்ட அநுபவஞானப் பாசரங்களை யு மெடுத்தாண்டுள்ளேன். சமரச ஞானானுபவங்களாகும் ஞானச்செல்வர்கள் இந்நூலின்கண் குற்றங் கவனியாது குணத்தையே பாராட்டிக்கொண்டருள்வர் எனப் பணிவொடு பிரார்த்திக்கின்றேன். நூல் முழுவதையும் பொறுமையாயும் நுண்மையாயும் ஆய்ந்த பின்னரே அருமைபெருமை விளங்குமாகலின் முன்னுரையை இவ்வளவில் நிறுத்திக்கொண்டனம். சுபம்.

தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்சோதி.

சி. இர.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருட்பெருஞ்சோதி தனிப்பெருங்கருணை:

ஷ்டாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

சித்திநாயகர் வெண்கீகம்.

நன்மார்க்க மீதென்று நான்மறைபின் செம்பொருளைப்
பன்மார்க்கா யாரும் பரிநலுணர்வா—னன்மார்க்க
சித்திபினுக் கேற்றநூல் செய்திடற்கிங் கென்மனமே
சித்திவி நாயகனைச் சேர்.

அலையுட்கீகம்.

கற்றவர்கள் காசினிபிற் கனிவாகக் கன்மவினைப்
பற்றறவே பகர்ந்தநூற் பட்டுநா லேயாகும்
உற்றவருங் கலகவினி லொருசிறிது முணராத
கிற்றறிஞன் செய்தநூற் சிலந்திநூ னிகர்த்திடுமால்.

வேதாகமங்களின் துண்பொருளையும் அதனைச் சுருக்
கியும் விரித்துங் கூறும் சுருதிஸ்மிருதி' புராண இதிகாசங்
களின் உள்ளக்கிடைக்கையும் தமிழ்மக்கள் உண்மை நிலை
கண்டு எளிதில் உய்யும்வண்ணம் பரமாத்மசிகாமணிகளாய்த்
திருவவதாரஞ் செய்து வேதாகமங்களின் துண்பொருளை
தேவாராதி வாயிலாக ஐயந்திரிபற உணர்த்திய திருஞான
சம்பந்தமூர்த்தி முதலிய பரமாசாரியர்களது இருதயத்தை

யும் கவானுபுதிவாயிலாகச் செவ்வனே யுணர்த்தும் திருவரு
ட்பிரகாசவள்ளலார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருவருட்பா
வில் பெறப்படுகின்ற ஷ்டாந்த சமரச சத்தசன்மார்க்கத்தின்
சொருபத்தைச் செவ்வனேயுணர்த்து மாறுபடுகின்றவரது
மயக்கமகலுமாறு ஷ்டாந்த சமரச சத்தசன்மார்க்கதீபிகை
சாதுக்கனின் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற வெழுதலாயினேன்.

அநுபந்த சதுட்டயமுனராளிடத்தார் படிப்போர்க்கு
நூலில் பிரவிர்த்தியுண்டாகாமையின் முன்னர் அவையறியத்
தக்கனவாம்.

அநுபந்த சதுட்டயம்.

—0—

விஷயம்சன்மார்க்கம்.

இச்சன்மார்க்கந தாதமார்க்கம், சந்தித்திரமார்க்கம்,
சகமார்க்கம் சன்மார்க்கமென நால்வகைத்தாம். இவற்றின்
பொருள் கடவுளுக்கு அடிமையாதல், புத்திரனாதல், சினேக
னாதல், * முதல்வன்மயமாதல் என்பன. ஈற்றது சரியை,
கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் சாதன நான்கனுள்
நான்காவதாய் * ஞானத்தில் யோகமாம். இதனை வேதாக
மங்கள். நிவர்த்திமார்க்கமெனக் கூறும் பிரவிர்த்திமார்க்கம்

* முதல்வன்மயமாதல் என்றது, கருடோகம்பாவனைபோலச்
சிவோகம் பாவனைகூடியிருத்தல்.

* இது ஞானத்தில் யோகமாக மேற்பட்ட பரபோகம் திருவ
ருள் வியாபகத்தில் அமிழ்தலென்றபடியாம்.

ஷடார்த சமரச சத்தசன்மார்க்க தீபிகை. ௫

கர்மகாண்டத்திலும் நிவர்த்திமார்க்கம் ஞானகாண்டத்திலும் கூறப்படுகின்றன

ஆணவத்தால் முக்குண சம்பந்தமுடைய ஜீவர்கள் குணமற்றதை யுபாசித்துச் சத்தமாகிய யடைவது மிக வருத்தமாதலின் முதலில் சகுணப்பிரமமாகிய அஷ்டமுகூர்த்தங்களை உபாசித்து அதனால் சகுணமுத்திவாய்க்கப் பெற்றவர்கட்கே பின்னர் தீர்க்குண முத்தியென்னுஞ் சத்தமாகிளுண்டாம். இவற்றைப் பிரிவினிகாமார்க்கமெனக் கூறுவர். ஞானயோகமாநாதாகல் சத்தமாகிய அடையு மவ்வியக் சக்தியை விகங்கமார்க்கமெனப் பலபடவிரித்து ஆன்றோர் கூறுவதால் அதுசன்மார்க்கமெனப் பொதுப்படக் கூறப்பட்டது.

திருவருட்பா.

மார்க்கமெலாமொன்றாகுமால் தீர்வாய்மையிது
தூக்கமெலாநீக்கித்து னிரதுளத்தே—யேக்கம்விட்டுச்
சன்மார்க்கசங்கத்தைச்சார்ந்திடுமின்சத்தியநீர்
நன்மார்க்கஞ்சேர்விரிந்நான்.

* இந்துலினுக்கு முன்னால் திருவருட்பாவாகவினாலும், அவ்வருட்பா திருமந்திரத்தினை யாதாரமாகப் பிறந்தமையானும் அம்முறைபற்றி அருட்பா முந்தியும் திருமந்திரம் பிந்தியுமாகக் காட்டப்பட்டது.

கூ ஷ்டார்த சமரச சத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

திருவித்திரம்.

மார்க்கஞ்சன் மார்க்கிகள்கிட்டவகுப்பது
மார்க்கஞ்சன் மார்க்கமேயன் நிமற்றென்றில்லை
மார்க்கஞ்சன் மார்க்கமெனுநெறிவைகாதோர்
மார்க்கஞ்சன் மார்க்கமாஞ்சித்தயோகமே.

சம்பந்தம்.

எண்குணத்தனாகிய இறைவனதருளே உயிர் பரமே
னும் பகுதிமுதற்படியாம். அந்வயவியதேரங்களால் சா
மானிய விசேடமரீகிய விடயத்திற்கும் அவ்விடயத்தைக்
கூறும் ஞாலுக்குமுள்ள தொடர்பு சம்பந்தமாம். அது குரு
சீடன் என்னும் பரம்பரைத்தொடர்பும், தந்தைமகன் என்
னுங்கால் வழித்தொடர்புமாம். ஈண்டு அந்வயம் பிரமேயம்
அபிதேயமென விருவகைதது. பிரமேயம்-எட்டென்னும்
அகரவுயிரும் இரண்டென்னும் உகரவுயிருங்கூடிய பத்தென்
னும் யகரம். அபிதேயம்பூதமுதல்நாததத்துவ மீறாபுள்
ளவை. பிரமேயம் உயிர்பரமெனவும், அபிதேயம் பூத
மெனவும் கூறுவதில் பூ என்பதற்கு மலர்ந்தது பிரகாசம்
எனவும், த-என்பதற்கு தடித்தது காரியம் எனவும்,
ம்-என்பதற்கு ஊன்றியது நிலைஎனவும் பொருளாம். என
வே அதற்கு நிலைபெற்ற காரிய அக்நிப்பிரகாச மென்றும்
பூதகாரிய அக்நியென்றும் பெயராம். பூ-என்பதில் உகர
உயிரும், தம்-என்பதில் அகரவுயிருங்கூடியதொகை அ-

ஷடார்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை. ௭

உம், ௨-௨ ம், ஆகப்பத்தாகிய யகரமாம். இவைபத்துப் பொது ஸ்தானங்கவாகச் சன்மார்க்க பாதத்திற் சொல்லப் படுவனவாம். அவை மண், ஜலம், அகர், காற்று, வான், பிரகிருதி, மாயை, சூரியன், சந்திரன், ஆத்மா என் பனவாம். இவை அபிதேயமெனவும் எட்டிரண்டால் உயிர்பரமெனவும் பத்து பொது ஸ்தானங்களெனவும் கூறப்படும். இவற்றின் அநுபவம் நவநிலை அவை விந்து நாதம் பரவிந்து பரநாதம் அபரவிந்து அபரநாதம் திக்கி ராந்தம் அதிக்கிராந்தம் அருள் என்பன.

தீருவநீடா.

எட்டிரண்டென்பனவியலுமுற்படியென
அட்டநின்றோங்கியவருட்பெருஞ்சோதி.

திரமந்திரம்.

எட்டுமிரண்டுமினிதறிகின்றிலர்
எட்டுமிரண்டுமறியாதவேழைகள்
எட்டுமிரண்டுமிருமூன்றுநான்கென
பட்டதுசித்தாந்தசன்மார்க்கபாதமே.

பயன்.

சாகாக்கல்வி, கடவுணிலை, தத்துவநிக்ரகம், ஏமசித்தி யென்னு மிவற்றால் என்றும் அழியாத சுத்தம், பிணவம், ஞானம் என்கிற எல்லாம் வல்ல சர்வசித்தி வல்லபங்களைப்

அ ஷ்டாரந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

பெற்று அவற்றால் அருட்போகம், அனந்தபோகம், சிவ போகம் முதலிய நித்தியபோகங்களை அநுபவித்தப்பயனும்.

திருநாட்டா.

சாகாதகல்வித்தரமறிதல்வேண்டுமென்றும்
வேகாசகாலுணர்தல்வேண்டுமுடன்—சாகாத
தலையறிதல்வேண்டுந்தனியருவா லுண்மை
நிலையடைதல்வேண்டும்நிலத்தா.

திருபுத்திரம்.

காலுந்தலையுமறியார்கலதிகள்
காலந்தசத்தியருளென்பர்காணம்
பாலொன்றுஞானமேபண்பார்தலையுயிர்
காலந்தஞானத்தைக்காட்டவீடாகுமே.

அதிகாரி.

இருக்கு, யஜுர், சாமம், அதர்வணமென்னு நான்கு வேதங்கண் முடிவினும், தந்திர, மந்திர, உபதேச கலைகளென்னு மாகமங்கள் முடிவினும், பூர்வ உத்தர, பூரவோத்தர, உத்தரோத்தரமாக வழங்குங் கர்மகாண்ட ஞானகாண்டத்துள் கூறும் பரவெளி நடனமாகிய சிற்சபா தரிசனத்தை யிற்றூற் கூறுகின்றமையால் இதற்கு அதிகாரிகள் யோகமார்தர்கள். முக்குற்றங்கள் கிரஃபிய மோகமார்தர்களான அதிகாரிகள். முக்குற்றங்களாவன: காமம், வெஞ்சினி, மய

ஷடாந்த சமரச சத்தசன்மார்க்க தீபிகை, ௯

க்கம் என்பன. யோகமாந்தர்கள் சித்தபூமிகளில் உழல் உறக்க நிலையற்று நிருத்தம், ஏகாக்கிரமென்னும் தன்னிலையும் ஒருவழி நிலையுமுடையவர்கள். வாழையினிடத்து அக்நி செல்லாததுபோல மோகமாந்தர்த்துக்கு இது விளங்காததால் அவர்கள் அனாதிகாரிகள். காயந்த கட்டையினிடத்து அதிசீக்கிரம் அக்நி பற்றுவதுபோல அதிதீவர பக்குவமுடைய யோகமாந்தர்களுக்கு நன்குவிளங்குதால் அவர்கள் அதிகாரிகளாவர்.

திருவருட்பா

ஆகமாந்தமூவேதத்தினந்தமுமறையும
பாகமாம் பரவெளிநடம்பரவுவீருலகீர்
மோகமாந்தருக்குரைத்திலேனிது கமுகுன்னும்
யோகமாந்தர்க்குக்காலமுண்டாகவுரைத்தேன்.

திருமந்திரம்.

மூன்றுளகுற்றம்முழுதுநலிவன
மான் றிருநீங்கியங்கிக்கிடந்தன
மூன்றினைநீங்கியேநீங்கினர்நீங்காதார்
மூன்றினுட்பட்டுமுடிநின்றவாரே.

ஷடாந்தம் (எ-து) வேதாந்த, சித்தாந்த, நாதாந்த யோகாந்த, போதாந்த, காலாந்தம்.

சுமரசவேதம் (எ-து) அந்தவாறிலும் நீக்கமின்றி நிற்ப லெதுவோ அதுவே சிவம் பிரமமெனும் அறிவு. அதனைத் தெரிவிப்பதே சுமரசவேதமாம்.

௯௦ ஷடாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

சுத்தம் (எ-து) ஒன்றுமல்லாதது எல்லாமுடையது.

சன்மார்க்கம் (எ - து) சத்-மார்க்கம் சத்தென்னும் பொருளினுண்மையை தெரிவிக்கும் வழி.

திருவருட்பா.

தத்துவத்துட்புறந்தானும்பொதுவிற்
சத்தார்திருநடநான்காணல்வேண்டும்
'கொத்தறுவித்தைகுறிப்பாயோதோழி
குறிபாதுலகில்வெறிப்பாயோதோழி.

என்றபடி சத்-சர்வசொருபத்தன்மையுடைய திருநட
னம், சத்பிரமம், அக்ஷரம், அவ்வியாகிருதம் ஆன்மா என்
னு மிவை ஒருபொருள்குறித்த சொற்கள்.

பிரமம் - இன்பவடிவமானது.

ஆன்மா - சொருபவாசகமானது.

அக்ஷரம் - எஞ்ஞான்று மொருதகைத்தாய் அதுபல
வடிவமாயிருபது. கூரம் (நாச) மற்றது.

அவ்வியாகிருதம் (எ-து) வியாகிருதமென்பது உலகந்
தேற்றிற்றுத்தற்குத் தகுதியான தூதனைப்பதிக்குறிக்கின்ற
அ என்னும் எதிர்மறை உபசருக்கத்தாலி நுண்ணிய காலத்
தை குறிக்கின்றது. ஒரு பொருளுடைய ஸ்தானத்திற்கும்

ஷ்டார்த சமரச சத்தசன்மார்க்க தீபிகை, ௧௧

தலைகளைச் சகம் பிரமம் என்னும் மொழிகளால் கூறுப்படுகின்றன. ஆதலால் சத்பிரமம் அகூரம அவிவியாகிருதம் ஆன்மா ஆக ஐந்து மொழிகட்கும் ஒரே பொருள் என்றுணர்க.

சதன்பதுபற்றி சாமவேதசாந்தோக்கிய உபநிஷத்து கிருட்டிக்குமுன் ஆன்மா ஒருவனாகிச் சத்ருபமாயிருந்தான், பலவாகப் பிறக்கின்றவனாகின்றேனெனச் சங்கற்பித்தான், மின்பு தேஜஸு ஒளியையுடைய தீயப்படைத்தான், தீயினின்றும் உருவமுடைய பொறிகள் அநேகமாய் எவ்வாறு வெளிப்படுகின்றனவோ அவ்வாறே ஆன்மாவினின்று ஜீவர்கள் பிறக்கின்றார்கள் என்று கூறுவதற்கு.

திருநாட்டா.

பரமதேனில் குயிர்கள் கற்பனையே யெல்லாம் பகர் சிவமேயென வுணர்ந்தோமாதலினால் நாமே, பிரமமெனப் பிறர்க்குரைத்துப் பொங்கிவழிந்தாங்கே பேசுகின்றபெரிய வந்தம் பெரியமதம் பிடியேல், உரமிகுபேருல குயிர்கள் பரமவை காரியத்தாலுள்ளனவே காரணத்தாலுள்ளன வில்லனவே தருமிகுபேரு ளொளியாற் சிவமயமே யெல்லாம் தாமெனவேயுணர்வது சன்மார்க்கநெறி, பிடியே.

சமரசம்.

மைத்திரேய சாங்க என்னுள் சுருதியில் ஆன்மாவின் திறம் குணங்கூட்டிக்கும் அவை பிரமம்.

கஉ ஷ்டார்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

விஷ்ணு, உருத்திரன் என்னும்வடிவத்தை யுடையது அறிவு விளக்கமானது அவற்றுள் இராஜதகுணத்தின் கூறு பிரமன். சத்துவகுணத்தின் கூறுவிஷ்ணு, * தமோகுணத்தின் கூறு *ருத்திரன். அச்சிவன் ஒருவனே சிருட்டிதி சங்காரத் தொழில்களை அடையும் பொருட்டுப் பெயராலும் தொழிலாலும் பேதமடைகின்றனென்று கூறப்பட்டமையால் சத் தென்னும் பொருளில் ஆன்மா அடங்கியதால் சமரசம்வருவிக்கப்பட்டது. சத்துவகுணத்தின் கூறுவிஷ்ணு என்ற தற்குக்காரணம் விஷ்ணு வியாச உருவமடைந்து எல்லா வுயிர்களும் இன்பம் அடையும்பொருட்டு வேதப்பிரிவுகளைச் செய்து சமயமத சன்மார்க்கங்களை விளக்கினமைபற்றியும், காத்தல் தொழிலைப்பற்றியும் அங்ஙனங் கூறற் கிசைந்தது.

திருவாய்பா.

பிரமமென்றுஞ்சிவமென்றும்பேசுகின்றநிலைதான்

பெருநிலையையிந்நிலையிற்பேதமுண்டோவெனவே
தாமதியவினவுகின்றாய்தொழியிதுகேண்

சுமரசசன்மார்க்கநிலைசார்தியெனிலறிவாய்
திரமுறவாயினுமெல்லாமாகியல்லாதாகுந்

திருவருளாம்வெளிக்விளங்கவிளங்குதனிப்பொருளாஞ்
சிரமுறுமோர்பொதுவுண்மைச்சிவம்பிரமமுடியே
திகழ்முறையாகமம்புகலுந்திறனிதுகண்டறியே.

* தமோகுணமென்றது அவ்வுருத்திரன் தொழிலை னோக்கியார்ம்.

* ஈன்வெ உருத்திரனென்றது குணஞ்நீசினே.

சுத்தம்.

சத்ருபமும், ஞானவடிவமும் முடிவற்றதும் பஸ்முனை களையுடைய மஹா மாயையோடுங்கூடி வேறுபட்டிருப்பதும் ஞானம் பலம் தொழிலென்னு மியற்கை யிலக்கணங்க ளையுமுடையது. சுத்தம். அச்சுத்தத்தில் ஆன்மாவும் ஆன்மாவில் ஆகாயமும் ஆகாயத்தில் வாயுவும் வாயுவில் தீயும் தீயில் நீரும் நீரில் மண்ணும், மண்ணில் பைங்கூழும், பைங்கூழில் அந்நமும், அந்நத்தில் புருடனும் * பிறந்தன. புருடன் என்ற வாக்கியத்தால் அது கைகால் முதலிய அவயவங்களோடுகூடியிருக்குந் தனுகரணங்கள் பிறப்பதற்கு ஏதுவாயது. அத்தனுகரணங்கள் பிரமன்முதல் ஸ்தம்பம் வரையிலுள்ளன. அவற்றுள் ஸ்தம்பம் துண்ணியதோர் ஐந்து. பிரமன் நித்தியத்துவமுடையவன். நித்திய பிரமன் தோன்றுவதற்கு காரணம் வேண்டாதாயினும் அநித்தியமான உடம்பு பிறப்பதற்கு காரணம் வேண்டுமா தலின் இரணியகருப்பன், விராட்புருடன், ஈசுரன், சதுமுகப் பிரமன் முதலாயினோர் காரணமாயினொரு முன்மைகளை தெரிவிக்கு நிமித்தம் சுத்தம் வருவிக்கப்பட்டது.

சன்மார்கம்.

இச்சன்மார்க்கம் மூவகைப்படும் அவை சமயசன்மார்க்கம், மதசன்மார்க்கம், சத்த சன்மார்க்கம் என்பன.

சமயசன்மார்கம். (எ-து.) சத்துவகுணத்தின் வாச்சியார்த்ததை இலட்சியஞ்செய்வது அதாவது சத்தியசூத்ரம்

* இம்முறையே உபநிடதங்களுடையது.

கௌ ஷ்டாதத சமரத சுததசன்மார்க்க தீபிகை.

சத்பாததிரம், கொல்லாமை, பொறுமை, ஜீவகாருணிய, ச
கரபத்தி முதலியவைகளாம்.

திருநாட்டார்.

உய்வதாமிதுங்குருவாணையொன்றுரைப்பேன்
சைவமாதிரித்தாரதத்தும்மறைமுடித்தலத்தும்
ரைவதின்றியாங்கதுகதுவாயது நமது
தெய்வமாகிய சிவபரம்பொருளெனத்தெளிவீர்.

இதுவுது.

கிழக்குவெளுத்தது கருணை யருட்டேசாதியு தயங்கி
டைத்த தெனதுளக்கமலங் கிளநததெனதகத்தே, சழக்கு
வெளுத்தது சாதியாச்சிரமசாரஞ் சமய மதாசாரமெனச்
சண்டையிட்டகலக, வழக்குவெளுத்தது பலவாம் பொய்
ந்நூல் கற்றவர் தமமனம் வெளுத்துவாய் வெளுத்து வாயுற
வாதித்த, முழக்குவெளுத்தது சிவமே பொருளெனுஞ் சன்
மார்க்கமுமுநெறியிற் பரநாத முரசு முழங்கியதே.

திருவீதிம்.

உள்ளம்பெருங்கோயிலானுடம்பாலயம்
வள்ளற்பிரானார்க்குவாய்கோபுரவாசற்
றெள்ளத்தெளிந்தார்க்குச்சீவன்சிவலிங்கங்
கள்ளப்புலனைத்துங்காளாமணிவிளக்கே.

மேற்கூறிய பாக்களிற் குறித்த சிவபஞ்சாட்சர ஞாப
கஞ் செய்தல்வேண்டும்.

சி என்பதன் பொருள் பிஜாட்சரம் இ.

ஷ்டார்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை. கடு

அவையாவன . ஸ்ரீநது, நாதம், சகரஸ்னாறறு, அகரம், இகரம், ஆக ஐ-ங்ஊடிய ஓர் உருவமாகிய சி.

சிவ என்பதில் சி அனாதியாய் மலமில்லாதது, வ-சர்வ வல்லபமுடையது.

சிவம் (எ-து) முற்றும் மலம் நீங்கியது. எங்ஙன மெனில், பசு - ஆன்மா - சிவம். பசு - முற்றுமலமுடையது, ஆன்மா-ஒருபங்கு மலமுடையது, சிவம் - முற்றும் மலம் நீங்கியது. ஆகலின் மலமுற்றும் நீங்கித் தயாவடிவ மாவதே சிவம்.

இச்சிவமே சச்சிதானந்தம், அஃதாவது சி-சத்து, எல்லாமுடையதாய் விளங்குவது. வ-சித்து, எல்லாம்விளங்குவ தாயுள்ளது.

ம்-ஆனந்தம். இவ்விரண்டிலு நிரம்பிய இன்பம், சிவ பஞ்சாட்சர அனுட்டானம்.

கிழக்கு - முகம், மேற்கு-கால், வடக்கு - வலக்கை, தெற்கு - இடக்கை. கொப்பூழ்-கொடி.மரம், கொடிமரத்தி னளவு-உள்நாக்கு, வயற்றின் மேடு-பலிபீடம், ஆணவமல மாகிய பசு-நந்தி, மூலாதாரத்தினுள்ளங்கமே சிவலிங்கம், வாய்-கோபுரவாயில், சிரசு - சுவர்க்கம், காது - திக்குகள், ண்கள்-சூரிய சந்திரர்கள், நெற்றி-அக்னி, ஆன்ம அறிவு சீரகாசமுடையது, இடைபிங்கலை-கங்கை யமுனை நனைப்பு மறப்பு, புருவநடு - நெற்றிக்கண், திரிவேணி, திரீகூடம் - ரியானியாகநீராடல் ஆன்மநிலையுமான புருவமத்தியில்

கூ ஷ்டாத்த சமரச சத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

ஆன்ம அறிவு என்கிற கார்ப்பூரத்தில் கடவுள் அருள் என்கிற தீபம் விளங்குவதாகப் பாவித்துப்பார்த்து அதில் பழகிக் கடவுளிடத்தே உண்மையாகிய அன்பையும், ஜீவர்க ளிடத்தே உண்மையாகிய காருண்யத்தையும் இடைவிடா மல் வைத்து ஓங்கார பஞ்சாட்சர ஞாபகம் சிவபஞ்சாட்சர ஞாபகஞ்செய்தலே சத்துவகுணத்தின் வாச்சியார்த்தத்தை இலட்சியஞ்செய்தல இது சமயசன்மார்க்க முடிபு.

பி ர ம வி த் தை .

மதசன்மார்க்கம்.

திருவருட்பா

“சரியை நிலைநான்குமொருகிரியை நிலைநான் குந் தனியோக நிலைநான்குந் தனித்தனி கண்டறிந்தேன், உரிய சிவஞான நிலைநான்கு மருளொளியாலொன் றென்றாவறிந் தேன் மேலுண்மை நிலைபெற்றேன், அரிய சிவ சித்தார்த வேதார்த முதலாமாறந்த நிலையறிந்தேனப்பால் நின்றோங் கும், பெரிய சிவ வனுபவத்தாற் சமரச சன்மார்க்கம் பெற் றேனிங்கிறவாமை யுற்றேன்காண் டோழி” :—என்றபடி.

மத சன்மார்க்கம் (எ-து.) சத்துவகுணத்தின் இலட் யார்த்தத்தையும் அதன் விளைவையுங் கொள்வது அது சோகவ, சிவோகம் நான் அவன் அவன் நான் என்னும் அதுபவம். அஃதாவது சத்துவகுணத்திற்கு மார்க்கம்

மகாமகோபாத்ராய, டாக்டர்

உ. வே. சாமிநாதையர் தூல் நிலையம்

வடையாறு சென்னை 1911

முதல் விளக்கம் அடமையாகப் பலனையும் பாவித்தல் புத்திரனைப் போல் பாவித்தல் சீனேகனைப்போலப்பாவித்தல் தன்னோப்போலப்பாவித்தல், இவ்வாறே தான் கடவுளுக்கு அடிவாயாகுதல், புத்திரனாகுதல், சீனேகனாகுதல், கடவுளாரதன்மையாகுதல். இதற்கு நாவம்நெல்வினைவித்தானென்பதில் உழுதல் தொடங்கிப் கிருத்தில் சேர்க்கும் பரியர்தம் அடங்கியிருத்தலே மாலவாம். எங்ஙனமெனில் அது அகத்தும், புறத்தும், அகப்புறத்தும் புறப்புறத்து, முள்ளவைகளைப் பூர்வம், பூர்வாபூர்வம், உததரம், உத்தரோத்தரத்தாற் தாற்முத்திசித்தி வாய்ப்பதற் குரியநாமங்களை உணர்த்தும். அகம் எ-து ஆன்மா, அகப்புறம் - அது ஜீவன். புறம் எ-து கரணங்கள் புறப்புறம் எ-து இரத்திரியங்கள்.

பூர்வாததமாவது- புறப்புறமாகிய இந்திரிய காட்சியால் சிவனை நமஸ் கரிக்கின்றேன் என்பது.

பூர்வாபூர்வார்த்தமாவது புறமாகிய கரணக்காட்சியால் அனாதியில் மலமில்லாதவனாகியும் எல்லாமுடைய வனாகியுமுள்ள சிவத்திற்கு எனது கரணவுள்ளங்களைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன் என்பது.

உத்தரார்த்தமாவது அகப்புறமாகிய ஜீவக்காட்சியால் சிவத்தின் அவயவமாபினைன் என்பது.

உத்தரோத்தராததமாவது அகமாகிய ஆன்மக்காட்சியால் சிவமேநான் ஆயினேன் என்பது. இதனால் முத்திசித்தி இனையவென்பது.

சூது ஷ்டாந்த சமாச சுத்தசன்மார்த்த நீரிகை.

திருவருட்பா.

“புடையுறுகித்தியின்பொருட்டே முத்தியை அனைவதென் றருளிய வருட்பெருங்கோதி” “முத்தியென்பது நிலைமுன் னூறுசாதன, மத்தகவென்றவென்னருட் பெருஞ் ஜோதி” “சித்தியென் பதுநிலைசேர்ந்தவனுபவமத்திறவென்ற வென்னருட் பெருங்கோதி”

முத்தி எ-து சாதனம், சித்தி எ-து அநுபவம், முத்தியென் னுஞ்சாதனங்கள் வேண்டியவிசாரஞ் செய்பவம்.

விசாரம்.

சாரம் எ-து துக்கம், வி எ-து உலக துக்கத்தை மறுத்தது. பரத்தைக்குறிக்கும் பொருட்டுவந்தது. அவ்விசாரம் பரம்- அபரம் எனஇருவகை- பரம்- முன், அபரம்-பின். முன்- சாத்திரஞானம், வாச்சியார்த்தம் சாதனம், பின்- அநுபவஞானம் இலட்சியார்த்தம் சாத்தியம்.

சிருட்டி விசாரம்.

சாமானியவிரேடணத்தால் அனுபட்சுபரமானு பட்சு சம்புபட்சு, விபுபட்சு பிரகிருதிபட்சு மென்னுஞ் சிருட்டிவகைகளில், சாதாரண அனுபட்சுத்தில் ஆன்மகாரணசாமானியமும், ஜீவகாரிய விசேடமுமாகிய பூர்வமென்னும் லிங்கஸ்தானத்தில் உத்தரமென்னும் விந்துவின் அபக்குவமாயா சிருட்டியா லுதித்த தனுசுரணங்க ளாதனின் மாயையென்னும் மலங்களால் ஆன்மப் பிரகாசத்தைத்தெ

ஷொப்த சாமர சாதகசன்மார்க்க நிரிகை, ௧௬

ரிய ஷொட்டாமல் மறைத்திருக்கின்றதை ஜலந்திலிருக்கிற பாச்சியை ர்க்குவதுபோல் விசாரணைபால் நீக்கவேண்டும். முதலில் சன்மார்க்கத்தில் எட்டு இரண்டு ஆகியபத்து. அது அகர உ-கரமாயது. அதுபுதம் எனவெளிப்பட்டது. பு- மலர்ந்தது பிரகாசம், த- தடித்தது காரியம், ம்- ஊன் றியது நீலை, எனவே நீலைபெற்ற காரிய அக்நிபிரகாசத்தை யுடையது. அது யகர மென்னும் பத்துப் பொதுஸ்தானங் களாகச் சொல்லப்பட்டது. அவையாவனபிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம், பிரகிருதி, மாயை, சூரியன், சந்திரன், அந்னி ஆகபத்து- இவைகளின் சொருப, ரூப, சுபாவ, வியா பக, வியாத்தி, விசேட, சாமானிய முகஸிபவைகளை வாச்சிய இவ்ட்சியமாக அறிதல் வேண்டும். அது, தத்தத்திலடங்கியது.

சுத்தம்.

ஒருமபரதமுமற்றது. அங்ஙனமாபினும் அதுஎல்லா முடையதாம். பாவம் அபாவம் என்னும் வேறுபாட்டால் பதார்த்தம் இருவகைத்தாம். பிராக்பாவம் பிரத்தம்ஸா பாவம் அத்தியந்தாபாவம் அந்நியோநநியாபாவ மென்னு நான்கனுள் பிராக்பாவம் பிரத்தம்ஸாபாவம் என்னும் இர ண்டும்காரியத்திற்குமுன்னுள்ளதும் காரியத்திற்குப்பின் இவ் லதுமாம்.

சாமானிய சாதாரண காரணசிருட்டி-

அச்சுத்தம் அவ்விபத்தமாய் (வியத்தம்- வெளிப்படல் அவ்விபத்தம்-வெளிப்படாமை)பரமாணு, துவியணு, திரிய

ஹுகருபமாயர் அசாநங்கட்குக் காரணமாக அதிலொன்
றிலொன்று வெளிப்பட்டது. அமைவலையாகுதி அன்னியா
கிருதம் இரணியகருபபம், விதாபந், அசாயம், வாயு, தேயு
பிருதிவி அப்பு இவைகள் குடாமும் வியாபகமும் ஒன்
றிற் கொன்று காரண மாயம்.

விசேடஅசாதாரணகாரண ஸாயம்.

கருதி ஸ்மிருதிகளில் கூறியபடி பிதாபிஷ்டுறு உருத்தி
ர்கள் இலயத்தை அடைந்தபின் பிருதிவி பூதம் தனது எல்
லாக்குணத்தோடும் நீரிலொடுங்கும், அந்நீரை அதற்குணத
தோடு அக்தி உண்டுவிடும், அந்தஅகந்திதன் னுண்டாய் குணல
தோடு வாயுவில் முடிவை அடைபும். அவ்வாயு அகாயத்தில
டங்கும். அவ்வாகாயத்தற்குணத்தோடு பூதாதிதெய் னும
அகங்காரத்தத்துவத்தி லொடுங்கும். அதனுடைய, மைசரி, பூதா
தியென) மூவகைப்பட்ட அகங்காரத்தத்துவங்கள் மகத்தது
வத்திலொடுங்கும் இம்மகத்தத்துவம் மூலப்பகுதியிலொடுங்
கும் *இவைஸ்தூலமும்பரிச்சின்னமும்பரிசுத்தமும் இவை
காரண வகையில் அணுவெனவுங் காரியவகையில் மகத்தென
வுங் கூறப்படும், சந்திரன், சூரியன், அக்தி, காலம், திக்கு,
ஆன்மா, மனமென்னு மிவ்வேழின் இலக்கணமினையவெனக்
கூறப்படுகின்றது.

* பஞ்சபூதமும் தன்மாத் திரையி லொடுங்கு மென்பதி
னும் தடையில்லை.

சந்திரன்-

சூரி, காரியகாரணோபாபானமாத்நிரன், கடுததன்மை, பன்னிறண்டுதல், அர்த்தவடிவன், பிரமாண்ட பகிரண்ட வியாபகி, பச்சைவெண்கா கடுததமேனி .

சூரியன்.

சூரி, காரியன், ஸ்ரீமாத்நிரன், கட்டுஞ்சுடாததன்மை பதினூறிகலை, வட்டவடிவன், பிரமாண்டவியாபகி, பச்சை வெண்கல்.

அக்நி.

அக்நி, காரணன் பிரகார மாத்நிரன், கடுததன்மை அறுபதனுதான் குகலை, வடிவன், வங்கும வியாபகி, செவ்வெண்.

காலம்.

ஆனது ஆகின்றது ஆவது என்னுஞ் சொல்லின் பிரயோகத்திற்கும் தோற்ற ஒயுக்கமுடைய பொருள்கட்குங் காரணமாய் எப்போதுஎன்னும்வினாவினால் இறந்தகால நிகழ்கால எதிர்கால மென்னுங்காலம் பிரளயத்தில் நித்தியமாகக் கொண்டமையின் விபுளனக்கூறப் பட்டது. விபு ள-து எல்லாவுருவப்பொரு ளோடுங் கூட்டமுடையது. அவை மண், நீர், காற்று, மனம் என்பனவாம்இவற்றைக்கற்பமஹாகற்ப அவார்த்தகற் பங்களில் குறிப்பித்தவாறுணர்க.

திக்கு.

திக்கென்பது பிரகாசத்தை நீமித்தகாரணத்தாலுண்
த்தலின் சன்மார்க்கத்திற் பொருளாகச் கொள்ளப்பட்டது.
அஃதாவது வடக்கு கால் நட்சத்திரப் பிரகாசம் சித்தசுத்த
ங்களைப் பெறுவதற்கும், மேற்குத் தலைசந்திரப்பிரகாசம்தோக
சித்திகளை பெறுகிறதற்கும், கிழக்கு கால் சூரியபிரகாசம்
சொர்ணசித்திகளைப் பெறுகிறதற்கும், தெற்குத் தலை அக்கிபிர
காசம் சாகாசகால் அதுபவங்களைப் பெறுகிறதற்கும் ஏது
வாதலாம்.

ஆன்மா

அதுபவான்மா, ஜீவான்மா வென்னிருக்கைதது.
பரமான்மாச்சித்தானந்தனிககணமும்தீர்வான்மா அசத்தாதி
யிலககணமு முடையது. நூல் உடலில் இஃதய முதலிய
ஸ்தானங்களில் பிராணனைனும் ஐவகைத்தொழிலுடைய
கோர்காற்றின் விசேடமாகிய மூச்சுமேலெழுதல் கீழ்நோக்
குதல், உணவின் தூலபாகத்தைக்கீழ்த்தள்ளிச் சூக்குமபாக
த்தை அவயவங்களில்விசேஷத்தல் உண்டதைக்கக்கவும்கீழ்
நோக்கவும் நாடிகளில்பந்திக்கவும்செய்தலாகியதொழிற்குக்
காரணமாயது. இப்பிராணன் ஜீவான்மாக்களின் இயக்கத்
திற்கு எதுவாயிருப்பது. இச்சீவ தேகங்கள் லலாடஸ் தான
ததில் மேற்குறித்த ஆன்மா கோடி சூரியப் பிரகாசத்தை
யுடையவனுவன்.

மனம்

சூக்கும நுகங்களில் சத்துவகுண சம்பந்தத்தால்தி
த்துப்பித்தநீண்ப்புமறப்பிற்று எதுவாயவிர்திரியமாய்ப்புற
தத்துவங்க வியங்குவதற்குக் காரணமுமாம் இதுஅக்கியன்
சூரியபாகத்திலுண்டாகும் காற்றினுசைக்கபாடும் போது
நீண்ப்பையும் அக்கியின் சந்திரபாகத்திலுண்டாகும் காற்
சைக்கப்படும் போது மறப்பையுமடையும்.

வேதாந்த சித்தாந்த விசாரம்.

திருவருட்பா-

“ஆறுகோடியாஞ்சமயங்கனகத்தினுமவைமேல்
வீறுசேர்தகித்தாந்த வேதாந்த நாதாந்தந
தேறுமற்றைய வந்தத்துஞ்சிவமொன்றேயன்றி
வேறுகண்டிலென்கண்டிறென்பெரிய்காள்விளம்பி.”

திருமந்திரம்.

சோடசமார்க்கமுஞ்சொல்லுஞ் சன்மார்க்கிகட்
காடிய வீராறி னந்தமீ ரேழிற்
ஈடிய வந்தமுங் கோதண்ட முங்கடர்
தேறியே ஞான ஞெயரந்தத் திருக்கலே,
தானான வேதாந்தந்தானென்னுஞ்சித்தாந்த
மானாதிரியத் தனுவன் றனைக்கண்டு
தேனார் பராபரஞ்சேர்சிவ யோகமா
யான மலமற் றருஞ்சித்தி யாதலே.”

என்னும் பாக்களிற் குறிப்பித்தபடி சிவம் அந்நன் ஆன்மா திரோதை மாமாயை முதலிய பாகு பாட்டினைத் தெரியவொட்டாமல் மறைத்தது ஆணவம். ஆதிபரை இச் சைகிரியை ஞானசத்திகளாலும், தன்மை முன்னிலை படர்க கையா யுள்ள திருவருளே திருமேனியாக வெழுந்தருளிய பரமாசாரியராலும், வேதாகமங்களாலும் முதல்துணை நிமி த்தமென்னுங் காரணத்தாலும் ஞானோக சமவாய முத லிய சம்பந்தங்களாலும் அவற்றை அளந்தறிதல்வேண்டும். முதல் துணை நிமித்தமென்னுங்காரணத்தால் நூலானது பாட மும் மண்ணானது கடமுமானாற்போல் - முதற்காரண மாய மாமாயையினின்றும் துணைக்காரணமாகிய கிரியாசத்தியால் தனுகரண புவனபோகங்கள் நிமித்தகாரணான சிவனால் வெளிப்பட்டன. நிமித்தகாரணான சிவமேபதி.

அப்பதியினது அருட்சத்தியால் ஆன்மாக்கள் பந்தம் முத்தியிரண்டையுமனுபவிக்கின்றன. ஆன்மாக்கள் பந்தத்த சையில் தத்துவங்கள் முப்பத்தாற னோடுங்கூடி இச்சாஞான க்கிரியைகளால்கூழலுவதும்முத்திதசையில் விடயவாசனையி ன்நிறிற்பதுமாம்:—ஆன்மா சித்து, தத்துவம்,சடம், சித்தாகி யஆன்மாசடமாகியதத்துவத்தைத்திரு வருளரல்தனக்குவே றென்று பகுத்தறிதலால் பந்தத்தினின்றும் நீங்கும் நீங்க வே தன்னாலறியப்பட்டது. சடம் தனக்கறி வித்ததருள் என்றுணரும்.

சிவம்— கடல் போல்வது வியாபகமாம்,

ஆன்மா— அதனுள் நீர்போல்வது வியாத்தியாம்,

ஷடாந்த சமாச சுத்தசனமார்க்க தீபிகை. ௨௫

ஆணவம்-அந்நீருநிருக்கும"-புழப்போல்நியாயியமார்,
கன்மம்— அந்நீரில் விசங்காற்றுப் போல்வதாம்.

மகாவாக்கியம்.

திருவருட்பா “தொம்பத வருவொடு தற்பதவெளி
யிற் றேன்றிசி பதநான் காணல் வேண்டும், எம்பத மாகி
யிசைவாயோ தோழி, யிசையாமல் வீணிலே யசைவாயோ
தோழி.

திருமந்திரம்

“தொம்பத மாயைபுட் டோன்றிடுதற்பதம்

மப்பரை தன்னி லுதிக்கு மசிபத

நம்புறு சாந்தியி னண்ணுமல் வாக்கிய

மும்பருரை தொந்தத் தசிவா சியமே.

என்னும் பாக்களிற் குறிப்பித்தவாறு மாயை அல்
வதுபரிக்கிரக சத்தியில் தோன்றியது தொம்பத மெனவும்,
பரையிலு் தித்தது தத்பதமெனவுஞ் சாந்தியில் நின்றதசிபத
மெனவும் பெறப்பட்டன. மகாவாக்கியத்தி ன்வாச்சியலட்
சியங்களை அவ்வருளை திருமேனியாகவெழுந்தருளிய பரமா
சாரியர் தசகாரியமாய் உபதேசித்தல் வருமாறு.

திருவருட்பா-

“உயிரதபவமுற்றிடி லதனிடததே யோங்கரு ளதப
வமுறுமச், செயிரி நல்லதபவததிலே சுத்தசிவ வதுபவ
முறுமென்றாய், பயிலுமுவாண்டிற் சினைதரு ஞானப்பான்

உக்ஷ ஷடாந்த சமரச குத்தசன்மார்க்க சீபிகை.

மகிழ்ந்துண்டு மெய்க்கெறியாம், பவிர்தழைந் துழைவத்
தருளிய ஞானபந்தனைன் றேங்குதற் குருவே.

திருமந்திரம்.

ஓதியழுத்தி ரடைய வேடியின்பரம்
பேதமிலாச்சிவ மெய்துந் துரியமோ
டாதிசொருபச் சொருபத்ததாகவே
யேதமிலாந் ருவாணம்பிறந்ததே.

என்னும் பாக்களிற் குறிப்பித்தபடி நிருவானம்
தசகாரியத்திற்கேது வாயது மகாவாக்கிய உபதேசமாம்
தத்துவரூபம், தத்வதரிசனம், தத்துவநத்தி, ஆத்மரூபம்,
ஆத்மதரிசனம், ஆத்மநத்தி, சிவரூபம், சிவதரிசனம், சிவ
யோகம், சிவபோகர் என்பன தசகாரியமாம்.

தத்துவரூபம்-

பூதமுதல் நாததத்துவமீற யுள்ளனவெல்லாம் நாமல்ல
வென்றறியும் போதம்.

தத்துவதரிசனம்-

தத்துவம்சடம், சடம் நம்மையறியாதுநாம்சித்துருவென்ற
றியும் போதம்.

தத்துவசித்தி-

நாம்சித்துரு வென்று தெரியவொட்டாமல்மறைத்த
நிந்தத்தத்துவ மென்றறியும் போதம்.

ஷெடர்து சமராதத்தகலம்பார்க்க தீபிகை. ௨௭

ஆத்மரூபம்-

ஆனவநீங்கிரன் றுபரமாதாரிய னநுநாந தன்னையடைதல்.

ஆத்மதரிசனம்-

காமசிததுந் லெனறுமகிழ்தல்

ஆத்மசுத்தி-

தனக்கெனாசெய லொன்றின் றிசரந நுநையடைதல்.

சிவரூபம்-

எனநுந் சிவமாதததரி சித்தகல

சிவதரிசனம்

சுபிரானந்திப்பது.

சிவயோகம்

அன்னியநிலலா தெல்லாததானை பேரகந்ரெய்வது

சிவபோகம்.

சிவத்தேர்ப்பு நனிகுமாகி லுந் தல.

திருந் துட்டா

ஆறெனுமந்தநாநா சிவன்முரு மம்பலந்தாடல் செய்.
யானந்த சித்தந், தேற்றிவாகிச்சிவானுபவத்தேசின்மயமாய்
நான் றினக்கின்டபோது, மாநகல்வாழ்வினில் வாழ்கின்ற
பெண்ணைவல்லவணியேபிம் மாகிலேமேலேயேறினையென்கி
ன்றூரென்னடியம்மா வென்கைபிடிக்கின்றூரென்னடியம்மா.

இதுவுமது.

கண்கலந்த கணவரெனைக்கைகலந்த துருணங், கண்டறி
பெனெனையுமென் சுரணங்க டிண்பு, பெண்கலந்தபோக

உஅ ஷடாந்த சாராச சத்தசன்மாச்சு திரிகை.

மெலாஞ்சிவபோகந்தனி லோறியை யளவென்று வைக்கின்ற
மறையளவின்றிறிந்தேன். விண்கலந்ததிருவாளாயிற் கலந்
ததருணம், வினைததுயர்தீர்ந்தடைந்து கருணைத்திருந் தோ
றெல்லாம், உண்கலந்தவானந்தப பெரும் போக மப்போ
துற்றதென வெனைவிழுங்கக் கற்றதுகாண் டோழி:

கேவலாத்துவிதம்.

திருவருட்பா.

சுத்தவேதாந்தமவுலமோக வதுகத்தசித்தாந்தராயமோ,
நீத்தநாதாந்த நிலையதுபவமோநிகழ் பிறமுடிபின்மேன்மு
டிபோ, புத்தமுதனைய சமரசத்ததுவோ பொருகிய வறிந்
திலமெனவே, அத்தகையுணர்ந்தோருரைத்துரைத் தேத்து
மருட்பெருஞ் சோதியென்னசே,

திருமந்திரம்.

நூலுஞ்சிகையுமுணரார் நன்முடாகல்
நூலதுவேதாந்ததுண்சிகை ஞானமாம்
பாலொன்றுமந்தணர் பார்ப்பார்பரமுயி
ரோரொன்றிரண் டினிலோங்கார மோதியே,

அறிவுக்கழிவில்லை யாக்கமுயில்லை
யறிவுக்கறிவல்ல தாதாரமில்லை
யறிவேயறிவை யறிகின்றதென்றிட்
டரைகின்றனமறை யீறுகடாமே,

என்னும்பாக்களிற் குறிப்பித்தவாறுள்ள அறிவு திருக்கெனவும் அறியாம திரிசிய மெனவுங்கூறப்படும். இறை யெனவும், பிரமமெனவும், தஸ்மண்ணெ யெனவுஞ், சிவ மெனவுங் கூறப்படும். அப்பிரமத்தினிடத்தில் திரிபதார்த்தம் தமக் கெனவடி வமின்றியிருத்தலின் அவைதோற்றல்மாத் திர முடையனவாம். ஆகவேபிரமம் கசாதிமுதலியன வின் றியதாம். அவற்றுள் சுவகதமென்னுமிறுதிபல்வேறு அவயவ வடிவமாம், விசாதிகமாகியருபிநுதிவி தத்துவ முதல் நாத தத்துவ மீறுபுள்ளவையாம், கசாதிகமாகியமுதல் தன்னைப் போல்மற்றொன்றிருத்தலாம், இப்பேதங்களற்றுச்சாமானிய னிசேடனங்கட்கு அதிஷ்டானமாகவும் உபாதானமாகவும், நிர்விகாரமாகவு முள்ளது பிரமமென்றுணர்தல் வேண்டும், அப்பிரமம்சத்து, சித்து, ஆனந்தம், நித்தியம் பூரணமென் னுமைந்திலக் கணத்தையுடையது இவ்வமைந்திலக்கணங்களுக் குமுற்றுக வுள்ளன அசத்து, சடம், துக்கம், அபித்தம், கண்ட மென்பனவாம். சத்துமுன்றும், சீவன், ஈசன், கூடஸ்தன், பிரமம் எனநான்குசித்தும், விடயம், பிரமம், வாசனை, முக் கியம், நிசம், ஆன்மா, அத்துவிதம், வித்தையென யெண்ணி தவானந்தமும் பிராக்பாவம், பிரதொம்ஸாபாவம், அன்னி யொன்னியாபாவம், அத்தியந்தபாவமெனு நான்கபாவமும், காலம் தேசம், வஸ்துவெனு மூன்று பரிச்சேதமின்றிய பூரணமென்னும் வியவகாரிகத்தில் விகாரப் படுவனவாம் இவற்றிற் கேதுஅறியாமையாகிய திரிசியமாம். அது பிர மத்தின் கற்பிதசத்தி

ஆரோபமாகவு முப்பாதேயமாகவும் விகாரமாகவும் உள்ளதறியாமையாகிய அதுபிரமத்தின்சத்திஅசத்து, சடமதுக்கம் அகித்தம் கண்டமென்னு மிலக்கணமுடையதாம் மேலும் பின்னம், அபின்னம், பின்னாபின்னம், சத்து, அசத்து, சதசத்து, அவயவம், நிரவயவம், அவயவநிரவயமாய் அந்வாச்சியமுமாம்- அவசரபேதத்தால் துச்சம், அநாவாசரியம், நித்தமென்னும், தமம், மாயை,மோகம், அவித்தை, பொய்யுருளியென்றும் சொல்லப்படும். அதுநங்கோசனிகாசதரு மத்தினால் தனுநண புனனபோகங்களை கொடுக்குருவதத்தரத்துவமும் சுதந்தர சனத்துவமும் சித்திரமடக்கிறகு ஓபபாகச் சுயஞ்சித்திற்சற்பிக்கப்பட்டசராசரங்கட்குக்காரணமாபுமுள்ளது, காரணமாதல் எங்ஙனமெனில் கிரிஞ்சலில்லாத வெள்ளியைக்கிரிஞ்சலிலறியாமையானது அதிலகற்பித்ததுபோல. பிரமத்தினாத்தி (அறியாமை) யால் மகத்தத்துவம், அகந்தாநாதுவம், அநந்தகரண சதுஷ்டயம், ஞானேந்திரிய பஞ்சமம், சாமேந்திரிய பஞ்சகம், பிரணாபஞ்சகம், சூக்ஞமபூதம், ஸ்தூலபூத முகவியுடைய உதித்தனவென்க - இவைநொம் சிநுஷ்டியாம், இவ்வெல்லாம் சொப்பனவுகம்போல் ஓருங்கேயுதித்தல் யுகபக்சிருபட்டியாம், இவற்றை ஷடுவிதலிங்க தாற்பரியத்தாற் கேட்டும், யுக்தி, தருக்க அனுமானங்கவால் சிந்தித்தும், உபரதவை ராக்கிய ஞானத்தாலும், மந்தர பரிசபாவ அபாவ மகாயோக வடிவநிதித்தியாசனஞ்செய்தும்ஒழித்தல்வேண்டும். பரமாசிரியர் அதத்துவாவிருத்தியால் ஸ்தூல தேகமுதல் பிரகிருதியி னுபாய்க்கிடந்ததறியதிசெய்வதாலும்,தடத்தலட்சணத்

ஷ்டாந்த சமரச சித்தராமாக்க தீபிகை. ௩௧

சால் பூசமுதல் உலகமிறுவாய்க்கிடந்த நிலைகளில் காட்டுதல்
லும், சொருபலட்சணத்தால் அச்சுவமேலீ வனம் தீதேசம்
இலக்கணை பரிட்சைமுதல்தால் காட்டுதலும், சர்வதூசக
ந்வர்த்தி பரமாதநதவடி வழுத்திபுண்டாகும்- அநாமத தே
சத்தால் சிறப்பு வகையால் வெவ்வேறு இலக்கண மடைய
தூகக் கூறப்படுமிட தத்துவமதி மாரவாக்கியத்தின் அருத்த
பேதத்தால் துவித, விசிட்டா துவித, அத்துவித சித்தராத
ங்கள் ஏற்பட்டன.

திருவருட்பா.

தோன் துவிதா துவிதமாய் விசிட்டா துவிதமாய்க் கேவ
லாத்துவிதமாகி, சான்ற சத்தா துவிதமாய்ச் சத்தந்தோ
யந்தசமரசா துவிதமுமாய்த் தன்னையன்றி, புன் னுநிலையே
றென் னுமலதாய்பென் னுமுன் னதாய் சத்தசயபுணர்வா வெ
ல்லா மீன்றருளுந்தாயாகித் தந்தையாகியெழிற் குருவா
ய்த் தெய்வமாயிலங்குநேதே.

திருமந்திரம்.

தொம்பதந்தற்பதந் தோன் னுமசிபத
நம்மியசீவன் பரஞ்சிவனாய்திற்கு
மம்பதமேலேச் சொருபமாவாக்கியஞ்
செம்பொருளாண்டருள் சீர்நந்திதானே.

அணுவும்பரமு மசிபதத்தேயந்த
கணுவொன்றிலாத சிவமுங்கலந்தா
வணையுபால் தேனமுதெனவின்பத்
துணையுவாயுரை யற்றிடத்தோன் னுமே.

௩௨ ஷடாந்த சமரச சூத்தரன்மாரக்க தீபிகை.

லீசிட்டாத்துவிதம்.

சித்தாகிய சீவான் மாக்களிலும் அசித்தாகியபூத பெள் திகங்களிலும் பரமான்மா கலந்தேகமாயிருக்கிறன். அவனை வழிபடுக-அவனோருவ னொழிய ஏனையனையும் அவர்பொரு ளாயும் விரும்பாதொழிக எனவும் அநந்தகலியாண குண முடைய பரவாச தேவ சமுகத்திற்சீவர்கள் பரவாசதேவ வடிவமா யிருந்தவனருளாற் பரமானந்தமதுபவிப்ப தென வுங் கூறுவது விசிட்டம், உபஹிதம், உபலக்ஷிதம் சுத்தம் எனநால்வகையா மெனக்கூறப்படுகிறது.

விசிட்டம்— விசேஷணமுடையது. அஃதாவது கூடியது. குடமுடையது நிலம்என்புழிக்குடம் நிலத்துடன் கூடியிரு த்தலின் அதுவிசிட்டமாம்

உபகீதம்— உபாதிபுடன் கூடியது. கடாகாயம் என்புழி ஆகாயம் கடுபாதிபுடன் கூடியிருத்தலின் அஃது உபகித மாம்

உபலக்ஷிதம்— உபலட்சணத்தாலறியப்படுவது. காகமு டைய வீடென்புழிக்காகம்வீட்டிற்குப லட்சனமாயிருத்த லின் அதுஉபலக்ஷிதமாம்.

சுத்தம்—பிறிதொன்ற னோடும்சம்பந்த மின்றியுஒன்றன் சொரூபம்

அஃதாவது தன்னளவிலுள்ளது- தன்னளவிலுள்ள தெனவே ஒருகாலத்தோடுகூடுதலும், மற்றொருகாலத்தோடு கூடாததும், ஆகாததென்னுஞ் ஞாபகமும் அஞ்ஞாபகமில் லாததொழிதலேசுத்தநிலம். இங்ஙனமேமாயை, அவிதஷ்ட அவற்றின் காரியமுதலியவிசேட ணங்கள் ஆன்மாவை விசே

திரியாக வைத்துக்கொண்டு பாதமுத்தி பெண்ணு மிதன்டை யுடைய விவசயிக்ரச்சொல் துபரமாதமாவில் கடலில் அடியாதிகள் போல் வியாபரிய மாறி நுதகவார்.

சுத்தாத்துவித சித்தாந்தம்.

திருமருதம்

பதிபுரம் நெொநிபாசுபுரேமலை
கதிபுரம் பாசுக்கழங்குட்டி
மதிதரதவாநுதமாநந்திகாணுர்
துதிதரதுணைமத்தவன்சகதனைசவத்திலே.

மேற்கூறிய தந்த பாட்டுக்கிணங்கவும் வேதாந்த சித்
தாநதத்திற் உறியபடிபு மபதி பாந பாசங்கள் அனாதி
யெனவும், ஆணவம், மானவ, காரியம், திரோதை,
மாமாயை யென்னும பஞ்சமலங்களும், இம்மலங்க
வரல் மறைக்கப்பட்ட அனந்தம்பரங்களுந்இப்பாபா
சங்கட்கு முகல்வனைய பதியும் இப்பாதிநிறைபஞ்சகிரு
த்தியமும், "பாதி" உல் இடம்வைய உணர்வுபேதங்
க வாயல்லாம் நீக்கிற் சரிசையாதிசுவரல் வியாபகமா
கிப பதியில்லியாப்பியமாயிய பாசங்களுடமையாகவும்
படங்கள் அடிமையாகவுங் கொள்வது.

தெய்வநாயகம்.

பதிபகாரசமெனப்பசர்முன்றிற்
பதவினைப்போற்பகாரமனாதி

பதியினைர் சென்ற னுதரப் பசுபாசம்

பதிய னுகிற்பசுபாசநிலாவே.

மேற்கூறியபடி பதிபசுபாச மூன்று மனதறித்திய
மாம். இவற்றின் உருவம், சொருபம் ஈபாவம், விசே
டம், வியாத்தி, வியாபகம், குணம், வன்னம், தரிசனம்,
சத்திஆகியபததால் சோதித்தல்வருமாறு:—பதியினது உரு
வம் ஆனந்தமெனவும், சொருபம் இச்சாசத்தி, கிரியாசத்தி,
ஞானசத்தியெனவும், இவ்வானந்தத்தையே பரையெனவும்,
இப்பரையையே அசிபத முக்கியார்த்ததனாகிய சிவனைவிட்டு
நீங்காத மரபாசத்தியெனப்படும். பரையின் ஈபாவமே பரணு
க்கு இச்சாஞானக்கிரியையென்னும் பேதங்களைக்கொடுப்பி
ப்பதுமாம். இவற்றில் சத்தமாயையென்பது சின்மலவடிவ
மாம். இது ஓங்காரமுதலாய் முப்பத்தொரு பேதமாய் விரி
யும் அனவயாவன குண்டலி, பரம், பிதமம், வைத்துவம்,
மாயேயம் மாயை, விந்து, சிவம், நாதம், பிரணவம், பேரொளி,
சத்தவித்தையாதி, தனுகரண புவனபாகமாதி சூக்குமை,
பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி, நிவர்த்திகலையாதி முதலி
யனவாம். இதன் வியாபகம் வாக்குகளாயும், அக்ஷரங்க
ளாயும், ஆன்மாவிற்கு அறிவித்துகிற்பது. இதன்னிசேடம்
சகளவிட்களவடிவமாம். பிரம விட்டுணு உருத்திர மஹேசுர
சதாசிவமெனும் பஞ்சமூர்த்தமாகிய தொழிற்குக் கார
ணமாம்.

அசத்தமாயையாவது:—நாசபில்லாததாய் சகலசகத்தி
ற்கும் தாரணமாய் சடமாய் வியாபகமாய்ப் பரிக்கிரகசத்தி

ஷடாந்த சமாச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை. ௩௫

யாய் ஆன்மாக்களின், தனுக்ரணபுவனபோகமாய் மலங்களி
லொன்றாயிருப்பது.

அனாதமலத்தால் கட்டுண்ட அனாதி பசுவியாத்தியாகிய
சிவனைச்சகல கேவலத்தினின்று நீக்குதலும், இருவினையொ
ப்பு மலபரிபாகம் வாய்க்கப்பெறுதலும் பராபனைன்னும்
அருட்சத்தியின் சார்பாலாகுமென்பது சுத்தசித்தாந்தமாம்.
இச்சுத்தத்தில் சுத்தமே சிவமெனவும், சுத்தத்திற்கேவலம்
உபசார்தம் பெறுதலெனவும், சுத்தசகலர் துரியவிலாசமாத
லெனவுங்கூறுவது.

ஆன்மாக்கள் ஆணவமலத்தால் தன்னையும் சிவனையும்
அறியாது கிடத்தலைக் கருணைமேலிட்டால் சிவன் பஞ்சகி
ருத்தியலீலைகள் திருவிளியாட்டாகத், தனுக்ரணபுவனபோ
கமாக மாயை விரித்து ஆன்மாக்களை மாயாவுடலில் விடுவி
த்துப்பக்குவம்வருவித்து ஆன்மபரிசுகாசம் விளங்கவிளக்கி
யருளும் மெய்ப்பொருளுண்மையைக் காமிகாதி சிவாகமங்க
ளிற் கூறுவதே சுத்தசித்தாந்தமாம்.

வேதாந்த போதாந்த நாதாந்த யோகாந்த கலாந்த
மென்னுஞ் ஷடாந்தங்கள் தத்துவநீக்ரக வாயிலாகக்
கடவுணிலை முதலிய புருஷார்த்தமடைவதற்கு நிமித்த
காரணமாயுள்ளவையாம். இவ்வெல்லா மதசன்மார்க்
கத்திற் கூறப்படுவனவாம். இவையனைத்தும் சுத்தசன்
மார்க்கானுபவலேச சித்தி பேதங்களெனவும் கூறுப.
இது சுத்துவகுணத்தின் இடச்சியார்த்ததாலாயபயன்.

௩௨௬ ஷ்டாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

இச்சமய மதசன்மார்க்கத்திலடங்கியது தத்துவ நிக்ர
சமுங் கடவுள்நிலையுமாம். சாகாக்கல்லியும் ஏமசித்தி
யுஞ் சுத்தசன்மார்க்கத்தில் கூறப்படும்.

திருவருட்பா.

„அறங்குலவுதோழியிங்கே நீயுரைத்தவார்த்தை
யறிவறியார்வார்த்தையெதனுலெனிலிம்மொழிகேள்
உறங்குவதும்விழிப்பதுடின் னுண் னுவதும்மிறத்த
லுறுவதுடன் றித்தல்பலபெறுவதுமாபுழனும்
மறங்குலவுமனுக்களபலர்செய்தவிறத்தகால்
மதத்தலைமைபதத்தலைமைவாய்த்தன நங்கவர்பால்
இறங்கலிலென்பகதலாலென்பபடுநடஞ்செய்
யிறைவறடிபுகழ்பேசியிருக்கின்றேன்யானே.”

என்றுகூறுவதற்கு

சுத்தசன்மார்க்கம்.

திருவருட்பா.

“சுத்தபரமுதல்நான்கு மவற்றுநான் னுன்குந்தியா
வொளிவடிவாகத்துலங்குமொளியளித்தே, நத்தபரம்பரநி
வாய்முதலாயந்தமாய் நீடியவோர் பெருநிலேமலாடியபே
ரொளியே, வித்தமுறுஞ்சுத்தபரலோகாண்டமனைத்தும்விள
க்கமுறச்சுடர்பரப்பி விளங்குகின்றசுடரே, சத்தியஞான
ந்தச்சித்தர்புகழ்பொதுவில் தனித்தநடத்தரேசேயென் சாற்று
மணிந்தருளே :—

* கதாநாயகி ருத்ராவிடமிருந்து
பெற்ற பரிசாகிய இவ்விலக்கம்

இருமநதிரி

[illegible]

மேற்குறித்த பாசனிற குறிப்பிதகக் கூறியவாறு
ச.ச.ச.திசைசணம் வநுமாறு —

சுத்தம்—ஒன்று மல்லாதது, அது பிரகாசம் உட்டணஞ்
சோபையென்னு முககுணத்தைப் புழைய ரூபியனைப்போ
லுள பராயானத மென்று மூன்றிலககணத்தை யுடையது
ஒளி, சோப, பிரகாசமெனு மூன்றனுள் பிரகாசம்
காரணம் சோபை காரியகாரணம் ஆக்கிகாரியம், காரிய

௩ அ ஷ்டாநத சமரச சத்தசன்மாரக்க தீபிகை.

அக்ஷிரகாசமத்தியில்கடவுளின் காரியமாய் அதிதூரததிலிருக்கிற விருளாகிய எஞ்ஞாநதிகளைப் போக்கி ஆன்மஅனுபவத் த வருவிப்பதாம். ஜீவர்க ளிருளில் மயக்கமுற்றிருந்து ஸ்ளக்கொளிகண்ட வக்கணமே வதன்மய மாவதுபோல் கடவுளின் சோபையைக் கண்டவுடன் பஞ்சகிருத்தியங்க ளுஞ்செய்ய அதிகாரிகளாவா என்பது சத்தசன்மாரக்க வாச்சியார்த்தம்.

கடவுள் பிரகாசமெனது முள்ளதா லெந்த விடத்தில ஜீவர்கள் கொட்புலை விடுத்து விசாரஞ் செய்கிறார்களோ அந்தவிடத்தில் கடவுள் அவரதுகாரண வருவமாகிய பிரகாசத்தில் நின்று காரியவருவமாகிய ஒளிவடிவாய்த் தோன்றி யனுக்கிரகிப்பது சபாவம் என்பது சத்தசன்மாரக்க ட்சி யார்த்தம். இதற்குப் பிரமாணம் துருநன்னத்தை மஞ்ச ளில் நனைத்து அதிச ளீளமுள்ள தூய மேற்படிசன்னத்தி லொரு முனையைக்காட்ட தூன்முழுவதும் சிகப்பாய் விடு வதுபோலாம். இச்சத்தசன்மார்க்கப் மூவகையாம். அவை பூர்வம், உத்தரம், பூர்வஉத்தரோத்தரங்கள்

பூர்வம்—தலை பூர்வ சம்பந்தத்தால் பெற்ற பெயர் அது பூர்வஞானமெனும் நெற்றிக்கண்ணால் பார்த்தல்.

உத்தரம்—கால் புருவ நடுக்கண்ணால் பார்த்தல் அது நெற்றியின் மத்தியிலிருப்பது.

பூர்வம்—சிருட்டி, திதி, சம்மாரம் திரோபவம், அதுக்கிரக மென்னும் பஞ்சகிருத்தியங்கட்குந் கர்ந்

தாவாக வழங்கி வருகிற பிரமா, விஷ்ணு, நாதிராஜா
மயேசுவரன், சதாசிவனென்னும் தத்துவங்களில் சிருஷ்டி
ஷ்டியில் திதி, சிருட்டியில் சம்மாரம், சிருஷ்டியில் திரோ
பவம், சிருட்டியில் அருக்கிரகம் என ஐந்தைத்தாக
விரித்த தத்துவம் இருபத்தைத்தாம். அவற்றை அறு
பத்து நாலாயிரத்தில் பெருக்கிய காலமெவ்வளவோ
அவ்வளவு காலபரியந்தம் சத்ததேகியாக சதாசிவாந
பவத்தைப் பெற்றிருப்பா. சத்ததேகியாக விருக்கும
வருஷத்தொகை மொத்தம் ஒருகோடி அறுபதுலட்ச
மாம். இச்சத்ததேகியால் குறிக்கப்பட்ட மார்க்கமடத்
தாம்.

உத்தரம்-சத்மார்க்கம். சத்தென்பதன் பரிபாஷைப்
பொருள் அங், சிங், வங், பங், அம், விர்து, நாதம்,
சிவ, வசி, ஓம், ஹரி, ஹர, சத்து, சித்து, ஆனந்தம்
நித்தியம், பூரணம், ஏகம், பரப்பிரமம் சத்நம், சாந்
தம், சத்தியம்; ஜோதி, சிவாய சிவாயநம், நமசிவய,
ஆ, ஈ ஊ, ஐ, நராயணாயநம், சிவோகம், சோகம்,
முதலிய சமய மதங்களில் குறிக்கப்பட்ட மந்தர தர்
தர இரகசிய, வாசக வாக்கிய, வசன, அக்ஷரத்தவ
முதலியவைகளாம் இவைசத்தத்தின் வாச்சியார்த்தம்.

பூர்வ உத்தரோத்தரங்கள். பாவனாதீதம், குணதீ
தம், வாச்சியாதீதம் இலட்சியாதீதம் என்பனவாம்.
இவைசத்தத்தின் லட்சியார்த்தம். அவையின்று ஆன்மா,
நாதம் பரமாத்மாவாம் நாதத்தோடு சிந்துசார்ந்தால்

பிரகாசத்தியாயம நாகம் சிவமுமாகின்றன. இது பிரக
 துவுக்கு " தாந்தியாயம பூவந்யாயமாவது எல்லாத்
 தத்துவங்கட்டிய புத்தம் மகத்தம் அகப்படுத்தும்
 புத்தத்துவம் விவங்கித் தத்துவங்களைத் தன்வசப்படு
 க்தியுந் தெர்த்து வளம் செய்வித்துந் தனித்துந் தன்
 னேடு தத்துவங்களைச் சேர்க்கிப் படியால் பிரகது சத்த
 னுட்கு தத்துவங்களை சத்தியாயு பிரக்தும். இவ்விரண்
 நெகததம், சிவபாம் விண்ணென பூர்வோத்தமத்
 திவரங்கதாபடுகின்றன. அவற்றின்விளக்கம்வருமாறு
 பிரகது சூரியபரிசுகாசம்போல் பிரகாசுபபது. நாதம்
 சததம் இவ்விரண்டும் வாத்யாவதிசியாவப்பிரகாசம்,
 பரநாத, அபரநிபது அபரநாத, திங்கிராத, அநிங்கிர
 ந்தமென்னும் பிரகாசங்களும், ஸ்தூல, சூக்தம், காண
 மகாகாரண, பிரணவ, சத்தி, கலாகம், மகாதம், கவி
 நதம், விரதம், மகதம், மகாவிண், மகாபிரணவம்,
 விந்து, நாதம், பஸா, சிவம் அநிவென்னும் விண்ணின்
 வியாபக வியாபியங்களுள் ராதாரண அசாதாரண
 காரண மாவனவாம்.

திருவகுட்டியம்

மண்முதலாந்தத்துவத்திறழன்மைபலகோடிவயங்கு
 சத்திக்குட்டத்தால் வந்தனவோரனந்தம், பண்ணுறுமத்தி
 ண்மைபுளே தண்மையொருகோடி பனித்தீர்த்திக் கூட்டத்
 தாம் பணித்தனவோரனந்தம், எண்ணுறுமித்திண்மைகளு

மிவற்றினது விகற்பமெல்லாம் தனித்தனியின் நிலங்கநிலை புரிந்தே, விண்ணென்னும்படியவற்றிற்கலந்துகலவாதுவினையாமுடிப்பெருமைவிளம்புவதார்தோழி.

“விண்ணிடத்தமுதென்முப்பூவிரிய வதிலொருபூவிரிய வதின் மற்றொருபூவிரிந்திடவிவ்வைம்பூக், கண்ணிடத்தேபிறி தொருபூ கண்மலரவதிலேகட்டவிழ வேறொருபூவிட்டவெழு பூவுப், பெண்ணிடத்தேநான்காகியாணிதத்தேமூன்றாய்ப்பிரி விலவாய்ப் பிரிவுளவாய்ப் பிறங்கியுடல்கரணம், நண்ணிடத் தேரந்தயற்றியதில் நடுநின்றவிளங்கும் நல்லதிருவடிப்பெ ருமை சொல்லுவதார்தோழி.

விண்-சிதாசத்தில்முதலில் சிறுசபை, பொற்சபை,சுத்த ஞானசபையெனுமன்று பூவிரிய அவற்றின்பிரகாசத்தால் ஷடாந்தவதுபவத்தை அசாதாரணகாரணமாகவுடைய சம்பு விபு பட்சங்கவின் பக்கதருமசிருட்டிகளால் மற்றொருபூவிரி ந்தது. அதுகாரிய அக்தி பிரகாசமாம். இப்பிரகாசத்தால் அண்டத்தில் சோமசூரிய அகந் பிரகாசமுண்டாயின. பிண் டத்தில் மனம் ஜீவன் ஆன்ம ஒளியின் சையோகமுண்டாயி ற்று அதுசாமானிய சம்பந்தமுற்றுச் சப்ததாதுவாய்ச் சிரு ட்டிக்குக்காரணமாயது. இச்சிருட்டி சாமானிய விசேடணத் தாற் றாலதேகங்கட்கு எலும்பு, மச்சை, இரத்தம், தோல், மாம்சம், மேதை, சுக்கிலம் என்னுந் தாதுக்கள் பெண்ணி டத்தேநான்காகி ஆணிதத்தேமூன்றாய் பெண்பாகத்தில்கலை நான்கு ஆண்பாகத்தில் கலைமூன்றுஆகவுழங்குடி (அஃதா

சுஉ ஷடாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை,

வது பெண்ணிடத்தில்நான்கு பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு வென்னுஞ் சூரிய சந்திர அக்னி இயமானனென்னு முயிரோடு சேர்ந்து சுரோணிதமாய்; ஆணிடத்தில் ஆகாசம், பிரகிருதி, ஆன்மவுணர்ச்சி ஆகமூன்றும் ஒருமித்தாச் சுக்கிலமாய் அறிவு சத்தி வித்து என்னும் பாகத்தோடு சடித்து ஓர்மணியா) பிருத்தல். இது ஆன்மா, சீவன், கரணம், இந்திரியங்களோடு சையோகசம்பந்தமாய், பிரமாதா, பிரமாணம் பிரமிதி, பிரமேயமென்னும் பிரமசகூடஸ்த சீவசேதனங்களை வியாபகவ்ளக்கத்தாற் கூட்டியும்பிரித்தும் நடுநின்றும் விளங்கும். ஆதலின் தடத்த சொருபலட்சணங்களை உரைத்தற்கும் கேட்பதற்கும் எழுதுதற்கும் ஒண்ணுதென்பது சுத்தசன்மார்க்க பூர்வஉத்தரோத்தரங்கள்:—

சமவாயசம்பந்தசமரசம்:—

சமரசம்-எல்லாவந்தங்களினது அநதமுந்தனகுபபூர்வமாக்கித்தான் உத்தரத்தினின்றும் மருவியது. இதற்குரியாயம் விர்துபரவிந்துவென்னு மிரண்டையு மறுக்கச் சுத்தநிந்து வந்ததுபோலும், சிவம் பரசிவமென்னு மிரண்டையு மறுக்கச் சுத்தசிவம்வந்ததுபோலும், சன்மார்க்கஞ் சிவசன்மார்க்கமென்பவற்றை மறுக்கச் சுத்தசன்மார்க்கம் வந்தது. இதுஷடாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்கமெனக் கூறப்படும். சமயசன்மார்க்கம் மதசன்மார்க்கம் மென்பவற்றுளடங்கிட சன்மார்க்கமனந்தம். அவற்றிற்சமய சன்மார்க்கம் முப்பத்தாறு அவற்றைவிரிக்க ஆறுகோடியாம். ஆறுகோடிமந்திரங்களுஞ் சமயமதங்களாகக்கூறுப.

ஷடார்த சமரச சத்தசன்மார்க்க தீபிகை. ௪௩

சாமானியவிசேடசமரசம்:—ஒன்று பலவாகச் சமயமதங்களில் வழங்குகிற கருத்தர்கள், மூர்த்திகள், ஈசரன், பிரமம், சிவ முதலிய தத்துவங்கள் காலப்பிரமாணபரியந்தமிருப்பதேயொழிய வதற்குமேலிரா. அதுபாலஷடார்தவனுபவங்கள் ஒன்றானும் காலம் இடம் முதலியவற்றால் வேறுபடும். வேதாந்தசித்தாந்தமென்னுமிரண்டில் வேதாந்தத்தில் போதாந்தையோகாந்தமும், சித்தாந்தத்தில் நாதாந்தகலாந்தமுடங்கிவேதாந்தசித்தாந்தமென மருவியது. இவைகளின் விசேடம் ஏகம் அனேகம். அஃதாவது சமயத்தில் சிவம், ஏகம், பிரமம், அனேகம், மதத்தில் பிரமம் ஏகம் பரவிந்து பரநாதம் அனேகம் சமயாதிதத்தில் பிரமம் முதல் நத்தபிரமம் வரையில் அனேகமென்று கூறுப. சாதாரணபாகத்தில் கடவுள் ஏகம் சீவர்கள் அனேகம், சத்தசன்மார்க்கத்தில் கடவுள் ஏகம் சத்தமாதிரி தேகத்தைப் பற்றி ஞானிகள் அனேகம்.

சமரசதர்மம் அருள்வெளி.—தர்மம் என்பது ஜீவதர்மம் குலதர்மம் சாத்திரதர்மமாம். இவற்றின் உண்மை ஆன்மாவின் தன்மையாம். தன்மை-ஆன்மாவின் சுபாவம், சுபாவம் ஆன்மாவின் இயற்கைகுணம். இயற்கைகுணம் தயை, தயை என்பது அருட்சத்தி. இதனை விருஷபமென்றும், அதன் தன்மையென்றும், அனாதி இயற்கையென்றும் பரஞானமென்றும், பூரணநிட்டையென்றும், அகர உகரமென்றும், அருணடனமென்றும், ஆன்மநெகிழ்ச்சியென்றும், ஆன்ம அகை

சச ஷ்டாந்த ராஜ கத்தரவமாரகத தீரண.

வென்றும் அருள்வெளியென்றும் கூறப்பட இவ்வருள் வெளியின் தருமத்தால் அசாதாரண காரணமிட வுடலினிருக்கிற அண்டத்தில் ஆன்மா சேற்றனுவு லாடஸ்தானத்தில் சோடிசூரியப் பிரகாசமுடையதாக, இருபரிட்சுக்கால்பாகம் பொன்மைமுக்கால்பாகம், சு, தன்வண்மை சலந்தவண்ணம் கால்பாகம் நெற்றியில் ஆன்மவிளக்கமுள்ள ஆதிதீனப் பிரதி அறிவு, பாவம், முச்சுடர், முப்பாழ், நெற்றிகண், கபாடஸ்தானம், சாபாத்துவாரம், மசமேருகிரி, புருவமசதிமுல மெனக்கூறுப. இவ்வாறு கூடியது ஷ்டாந்தரன்மார்ச்சுமெனுஞ் சிற்சபை, சமரச சன்மார்க்கமெனும் பொற்சபை, சுத்த சன்மார்க்கமெனுஞ் ஞானசபை. அந்தாவது ஆன்மபிரகாசமாம். அப்பிரகாசத்தாகுளனிருக்கும் பிரகாசமேகடவுள். அதனுள்ளொளியி னடைவு நடனம். ஆன்பப்பிரகாசத்தை மறைக்க மாயாசத்திகளாகிய ஏழ்நிறையுண்டு அவைகூறுப்பு, நீலம், பச்சை, சிவப்பு, பொன்மை, வெண்மை, சலப்பாம் அவைமுறையே மாயாயா, மாயா, கிரியா, பரா, இர்சா, ஞான, ஆதி ஆகிய சத்திகள். இச்சத்திகளின்கீழ்மே திநா நீக்க மென்னப்படும். இத்திநா நீக்கத்தால் சுத்தமாதிரி மூன்று சித்தி. சுத்தமாதின் மூன்றின்விபரம்.

சுவர்ணதேகம், பிரணவதேகம், ஞானதேகம்.

சுவர்ணதேகம்—அனுபரமாமனுபட்ச காரியரூப பரத்துவ பரஅறிவு.

ஷடாந்த சமரச நத்தரன்மார்க்க தீபிகை. ௪௫

பிரணவதேகம்—சம்புரிசுகிருதிபட்சகாரிய காரணரூப
பரம பரத்துவ பரம்பரஅறிவு.

ஞானதேகம்—விபுபட்ச காரணரூபபரம்பரத்துவ பரா
பரஅறிவு.

இம்முன்றும்பொன்னின்வண்ணம்.பதினாறுமுதல் நூற்
தெட்டுமாற்றுக்கடந்தமாற்று. பன்னிரண்டுவாயுடையதும்
சாகாக்கால் அதுபவத்தைப்பெற்று ஐந்துமுதல் எட்டுவரை
யில் சபதமய தெரிசனத்தால் பிணிமுப்பின்மையும் நரை
திரை உரைபடாததும் மலம்சல வின்மையும், ஆகாரம், நித்
திரை, வேர்வை, தாகம், சாயை ரோமவளர்ச்சி தாழ்ச்சி,
முதலியவை இல்லாமையுமாம்; தேகநதோற்றி"புந தோற்று
மலுமாயது.

சமரசானுபவம்—அணுபட்ச பரமானுபட்சத்தில் வி
ந்து பரவிந்து ஈதிகமாயகடந்தது; பரநாதம் சுத்த மகா
மாயை கடந்தது பவபேதம்; சம்புபட்சத்தில் பிரமன்விஷ்ணு
உருத்திரன், மயேசுரன், சதாசிவன் விர்துநாதம்; பரவிந்து,
பரநாதமட்டுமுள்ள அதுபவபேதம்; பிரமன்விஷ்ணு, சுத்த
மகாமாயை கடந்தனானுபவபேதம், உருத்திரன் சித்தனு
பவபேதம், மயேசுரன் ஆனந்தனுபவபேதம், சதாசிவன் சத்
தனுபவம், விர்து சிதானந்தனுபவம். நாதம் சதானந்தனு
பவம், பரவிந்து சச்சிதானந்தனுபவம், பரநாதம் சிவானுப
வமாம்:—

சுருஷ்டி சமஸ்த சத்தசன்மார்க்க தீரிகை

சமரசாஹுபவசித்திபேதம்.

காமசித்தி, யோகசித்தி, ஞானசித்தி.

காமசித்தி அணிமா, லகிமா, மகிமா பிராப்தி, கரிமா, பிரகாசியம், சசதுவம், வசிதுவம்.

யோகசித்தி அஷ்டாங்கயோகராதனத்தால் அறுபது நான்கு சித்திகளுள் தன் உதந்தரத்தில் நடத்துகல். அவை பிராப்தி ரேகதாலும், சங்கற்ப குளிகையினாலுமாம். பராபரமார்க்ககரால் பிரமகால வளவை குறிச்சத்திக்காலம் பன்விரண்டு வரஷ்டமுதல் நூற்றெட்டு வருஷத்திற்குள்ளாக அநேகவிசேஷிதங்கள் நடத்துவதாம்.

ஞானசித்தி அறிவு நான்முடிபாகிய சத்தசன்மார்க்க ஞானதுபவம். அறுபதுநாலாபிரஞ் சத்திபுந் தன்கதந்தரத்தில் நடத்துகிற சர்வமசாஸ்தியாம். இரகவாதம், பரிசுவாதம், தூம்பாவாதம், தாதுவாதம், உபரகவாதம், வாக்ருவாதம், அக்ஷரவாதம், சங்கற்பவாதம், மந்தாவாதம், தந்திரவாதம், புரீஷிகவாதம், தூளனவாதம், வாபுபிரேரகவாதம், தேவாங்கவாதம் என்பனவற்றால் மகாசித்தி சம்பவிக் கும். இவை ஒளஷதி சம்பந்தத்தாலும் குருசம்பந்தத்தாலும், எழுத்துகள்சம்பந்தத்தாலும், திபானயோகசம்பந்தத்தாலும், மலமுத்திரசம்பந்தத்தாலும், பாததுளிகைசம்பந்தத்தாலும், சுலாசசம்பந்தத்தாலும், மூலதாது, சீவதாது, சீவ, தாது மூலசம்பந்தத்தாலும், உபாசனாசம்பந்தத்தாலும்,

முததாதுசம்பந்தத்தாலும், சித்திச்சூர், மருசன்மார்க்கத்தில் பேதாபேத விலக்கங்களை வியாசாதிகள் டூாவ உத்தரம் மாஸ்சங்களில் கூறியதுபோல் சுததசன்மார்க்கத்தில் கற்ப விகர்ப, சங்கற்பததால் காமசித்தி, யோகசித்தி, ஞானசித்தி லேசங்களில் ஞானசித்தியால் கூறுவதாம்.

சாதாரணசாமானியசங்கற்பம் தருமமகடவுள் இடபவா கன ருடராய் உலகத்தில் எழுந்தருளிக் கபட்சி கொடுத்தரு ஞங்காலம். இடபம் என்பதன் பொருள் தருமஸ்வரூபமாம். தருமஸ்வரூபம் தபையாம.

சாதாரணலிசேட சங்கற்பம். இச்சங்கற்பவாதததால் நீனைப்பு மரப்பு சன்னமரணமும் இறந்தாலெழுதலும் முத வியவற்றின் நீயாயங் கூறப்படும், நீனைப்புமறப்பே சன்ன மரணம். நீனைப்பென்பது தத்துவக் கூறுபாடுமேலேறிவே றென் கூறப்பற்றல் இதுசகலம். விழிப்புமேலேறல் பிரஞ் னையோடிருத்தல் என்று கூறப்படும். மறப்பென்பது தத் துவத்தின் ஆவி அதிக்கிரமித்தல்துதேகவலம் தூக்கம். கீழ்ச் செல்லல் பிரஞ்ஞாபில்லாதிருத்தல் என்று கூறப்படும். ஈண்டு கூறியபடி அணுபகூடி அபக்து வானிருட்டியில் எழுவகைப்பி றப்பாம். கற்பத்தில் ஐந்துமாதம்வரையில் குழவியாயிருப்ப தொன்று, அவயவாதி உற்பத்திகாலம் இரண்டு, பிண்டம் வெளிப்படுங்காலம்மூன்று குழந்தைப்பருவகாலம் நான்கு, வாலப்பருவகாலம் ஐந்து, குமாரப்பருவகாலம் ஆறு, விருத் தப்பருவகாலம் ஏழு. அன்றியும் மனோவிருத்திகாமம், வெ

ச.அ. ஷடாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

சூனி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை. இவற்றையொழித்தலென ஏழாயிருத்தலின் மனோசங்கற்பங்க ளெல்லாம் பிறவிகளாம். காரணப்பிறப்பு ஏழு, சூட்சுமப்பிறப்பு ஏழு, ஸ்தூலப்பிறப்பு ஏழு, சாக்கிரப்பிறப்பு ஒன்று, சொப்பனப்பிறப்பு ஒன்று, சுழுத்திப்பிறப்பு ஒன்று, சாக்கிரத்தில் சொப்பனப்பிறப்பு ஒன்று, சாக்கிரத்தில் சுழுத்திப்பிறப்பு ஒன்று, சொப்பனத்தில் சொப்பனப்பிறப்பு ஒன்று, சொப்பனத்தில் சுழுத்திப்பிறப்பு ஒன்று என பிறப்பிப்பலவகையாம். இப்பிறப்புகளற்று நிவதிசயானந்தமா யருள்வடிவாவதே சுத்தசன்மார்க்கத்தில் “செத்தாரெழுந்தனர். சுத்தசன்மார்க்கஞ் சிறந்தது” என்றதன்பொருளாம். இஃதன்றியும்செம்பிலே இயற்கையாயுள்ள கனிம்பு பரிசனவேதியினால் நிவர்த்திக்கக்கூடியதுபோல் அணுபக்ஷ அபக்துவ சிருட்டிகளாகிய மாயாகாரிய தேகதத்தில் வாதபித்த சிலேத்துமத்தால் சிறிய பிணிகளும் தத்துவ ஆபாசத்தால் பெரும்பிணிகளும் வராவகை சுத்த உடம்பாக்கிக் கொள்வது ஒருவாறான சுத்த சன்மார்க்கசாதனம்.

சமவாயகரணசமபந்தசங்கற்பம். ஒற்றுமையேவற்றுமையுடைய மட்குடத்தைப்போல் சங்கற்பவாதம் பலவாம். சங்கற்பம், ஐந்துவகைத்தாம் அவை நிர்விகற்பம், சவிகற்பம், சங்கற்பம், விகற்பம், கற்பம் என்பன. அவற்றுள் நிர்விகற்பம்-கடவுள் அறிவு, சவிகற்பம்-அதனது வியாபகம், சங்கற்பம்-யாதொன்றிலும் பற்றின்றி சுத்தமாகவிருந்தகாலத்தில் தோன்றியசைவாகிய நினைப்பே முன் அசைவின்றி

ஷடார்த ரமதர நத்தரன்மார்க்க தீபிகை. ௪௯

அசைந்த அசைவாகிய மேலசைவென்னும் புடைபெயர்ச்சி
பேசு காலத்து மரணமடைய மாட்டோமென்றமுந்தியபிரஞ்
றை. விகற்பம்:—மேற்குறித்தவைகளின் அனுசந்தானம்,
கற்பம்—பிரமசதா சிவகாலஅளவை குறித்தல்.

விசேடநியாயம்.

சங்கற்பம்—ஆன்மதிருஷ்டி, விகற்பம்—சீவதிருஷ்டி-
யைச் சிந்தித்தல், கற்பம்—பிரமசதாசிவகாலஅளவை குறித்
தல்; இக்கற்பம் மஹாகற்பம், அவாந்தரகற்பம் என இரு
வகைப்படும்.

மஹாகற்பம்—மூலப்பகுதியினின்றண்டாஞ் சிருஷ்டி
முதல் பிரமாணின் ஆயுள்வரையில் ஏற்பட்டுள்ளகாலம். அ
வாந்தரகற்பம்—சதுர்முகப்பிரமனுடைய ஒருநாட்குரியகா
லம். இவ்விரண்டுகற்பத்தி னடுவே யொவ்வொரு வொடுக்க
முண்டாகின்றது. அது நித்தியநைமித்திக பிராகிருதிக ஆத்
தியந்திகம் எனநால்வகைத்தாம். இவற்றுள்மரணமே நித்தி
யப்பிரளயம், பிரமனுடைய கற்பமுடிவிலுண்டாகின்றஒடுக்
கமெதுவோ அதுநைமித்தியப்பிரளயம், மகத்துவமுதல் வி
சேடபரியந்த மொடுக்கத்தை அடைவது பிராகிருதபிரள
யம், தத்துவஞானத்தால் யோகிக்குப் பிரமத்தினிடத்திலு
ண்டாகும் ஒடுக்கம் ஆத்தியந்திகப்பிரளயம். திருவருட்பிர
காச வள்ளலார் ” எல்லாஞ் செயலல்ல சித்தர் தம்மையுறு
ம் போதிற்றந்தாரெழுவர்”, “செத்தாரெழுவரென்று கைத்
தாளம்போடு “என்று திருவாய் மலர்ந்தருளிப்பாக்களிற்
குறிப்பித்தனையெலாம்” யோகமார்தர்களுக்குக் காலமுண்

டாக வேயுரைத்தேன்” என்றருளிபிருத்தலின் திருவருட்பா ஆறுவது திருமுறைகளிலுரைத்தவைகளெல்லாம் யோகமாந்தர்க்கேயன்றி மோகமாந்தர்க்கல்ல. இதனை நன்குணராதார்பல பிதற்றியென்பயன். மோகமாந்தர்கள் நித்தியப் பிரளயமாகிய மரணப்பெரும்பினியால் செல்லும்பினியாளர்சளாதலால் இவர்கள் திருவருட்பாவிற்கனதிகாரிகள். யோகமாந்தர்களென்னும் ஞானர்ஷ்டர்களே அதிகாரிகளாவர். மனித தேகத்தில் பிரமபதம், விஷ்ணுபதம், உருக்திரபதம், மயேசுர பதம், சதாசிவபத முதலிய பதங்களிருக்கின்றன வென்பது யோக நூற்றுணிபாம். அவைமுலாதாரம் சுவாதிஷ்டானம் முதலியன. ஈசனிருக்குமிடம் கண்டமுதல் உச்சிவரையிலாதலின் அதுசுவர்க்க மென்றும், இயமனிருக்குமிடம் உந்திமுதல்குதபரியந்தமாதலால் அதுநரகமென்றும் கூறப்படுதலின் யோகமாந்தர்களையோகசித்திவல்லபத்தால் தாரகயோகத்தில் மேற்படி பதங்களின் மேற்சென்று அமிர்தத்தையுண்பதே சாகாத் தீல, வேகாக்கால், போகாப்புனல் என்று கூறப்படும். இங்ஙனே மடைவதே இறந்தாரெழுந்தனரென்பதன் கருத்தாம். ஞானசித்தியில் பிரணவவனுந் தானஞ் செய்யுமிடத்துப் பிரணவமேவிலும் சீவனே அம்பும் பிரமமேகுறியாம். ஞானயோகநாதவுபாசனை பினால் சுத்தம் பிரணவம், ஞானமென்றுந் தேகசித்தியுண்டாம்.

திருவருட்பா.

“துரியமலைமேலுளதோர்ஜோதிவளநாடு
தோன்றுமகிலையர்நடஞ்செய்யுமணிவீடு

ஷ்டார்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை. ௫௧

தெரியுமதுகண்டவர்கள் காணிலுயிரோடு
செத்தவரெழுவாரென்றுகைத்தாளம்போடு.”

“ ஓங்காரவணைமீதுநானிருந்ததருண

முவந்தெனதுமணவாளர்செவந்தவடிவகன்றே
ஈங்காரப்பளிக்குவடிவெடுத்தெதிரேரின்று

ரிருந்தருள்கவெனவெழுந்தேனெழுந்திருப்பதெனநீ
ஆங்காரமொழியென்றொழித்தனனப்போது

நான்றோனுவலர்தானே வறிந்திலன் முன்குறிப்பை
ஊங்காரவிரண்டுருவமொன்றோனே மாங்கே

வுரைத்தவநுபவந்தோழி நிறைந்தபெரு வெளியே.”

மேற்கூறிய பாக்களிற் குறிப்பித்த படியாதலே சுத்த
சன்மார்க்கபயன் என்றுஞ் சாகாக் கல்வியென்றுங் கூறப்படும்.

திருவருட்பா.

இறந்தவர்கள் பலருமிங்கே யெழுகின்ற தருணமீதே
யென்றுவாய்மை, அறந்தழையுநரக்கின்ற வார்த்தைக
ளென்வார்த்தைகளென்றறை கின்றாரால், மறந்தகிறியேனு
னுரைக்கவல்லோனே எல்லாஞ் செய்வல்லோயுன்றன், சிறந்
ததிருவார்த்தையெனத் தெரிந்திலா விம்மணிதர் மதித்திற
மை யென்னே.

செத்தாரையெல்லாந்திரும்பு எழுப்புதலிங்
கெத்தால்முடியுமெனிலெம்மவரே - சித்தாம்
அருட்பெருஞ்சோதியதனால்முடியும்
தெருட்பெருஞ்சத்தியமீதே.

திருமந்திரம்.

செத்தார்பெரும்பயனாவது வேதெனில்

செத்துநீர்சேர்வது சித்தினைக் கூட்டிற்

செத்தாரிருந்தாற் செகத்திற்றிரிமலஞ்

செத்தார் சிவமாகியே சித்தர்தாமே.

சிவயோகிஞானிசிதைந் துடல்விட்டாற்

றவலோகஞ் சேர்ந்து பின்தான்வந்துகூடிச்

சிவயோக ஞானத்தாற் சேர்ந்தவர் நற்பர்

புவலோகம் போற்றுநற் புண்ணியத் தோரே.

மேற்கூறிய பாக்களிற் குறித்தபடி குணம்புதைய உயி
ரடக்கங் கொள்ளுதலும், மலஞ்சாதலும், உடல் சிதைந்து
நசித்தலும், சிவசகர சைதனியங்கள் அஸ்தி பாதி பிரியநா
மரூபங்களாலும், சாக்கிர சொப்பனசமுத்திதூரியம் தூரி
யாதீதம் மூர்ச்சை மாணம் என்னும் அவஸ்தை பேதத்தாலு
ம், யல்வேறுபட்டுப்போகின்றமையை உணராதுவீணே உழல்
உறக்கநிலையில் அலையும் மோகமார்தர்கள் கூறும் பொய்ம்
மைவழக்கையொழித்து, யோகியர் சைவ வைணவ பிரம
சௌர சாத்நமுதலிய சமயவாதியர்களாலும் அநுட்டிக்கு
ம் நாதாநுசந்தான உபாசனையினாலும் தியானயோகங்களின்
முறையே சொரூப நிட்டையிலும் சகசநிட்டையிலும் காம
வெகுளி மயக்கம் என்னும்பகையை யறுத்துப் பொறிபுல
னை வென்று வீடுபேறடைதலும், அதனைத்தன்குணத்தோடு
அடங்கியிருக்கின்ற கடவுளுடையசத்தியைப்பார்க்கின்றவர்
களாகின்றார்கள் என்பது உபநிடத்தமதார்தர்களின் ஞானம்

ஷடார்த்த சமஸ்த சுத்தசன்மார்ச்ச நீபிகை. ௫௩

புதைக்க உயிரடக்கங் கொண்டதெனவும்; அத்தியான்ம பரிச்சேதத்தை விட்டுஅதாவது ஜீவன்பஞ்சமங்களால் கட்டுண்டிருந்த முடியவிழ்தலே மலவுலகத்துபனவும், தற்போதும் இறந்து சிவத்தோடு இரண்டற கலந்தாலும், பாவனை மாத்திரமாயுள்ள மயக்கவடிவமாகிய கேவலாவத்தையிறத்தலும், விகற்பவடிவாயுள்ள சகலாவத்தை யிறத்தலும், பொதுவடிவாகியபொறிவாயுக்களைச்சேர்ந்தருக்குமஉடம்பு அதாவது இலிங்கசாரம் வேறேர் உலகஞ்ஞெல்லுதனுமே செத்தாரிருந்தார் எனவுங்கொள்க. ஈண்டும் எலும்புதசை முதலியவற்றால் கருமமாகிய கயற்றினால் கட்டப்பட்டுள்ள தூல உடம்பாதலால் மோகமாந்தர்கள் நித்தியப்பிரவயமெனும் மரணாவஸ்தை யடைதலும், கிருதயுகத்தில் பிராணன் எலும்புழியாமலிருக்குமட்டும், திரேதாயுகத்தில் தசையுள்ளமட்டும், துவாபரயுகத்தில் இரத்தவலிவுள்ளமட்டும், கலியுகத்தில் அன்னவலிவுள்ளமட்டும் பிராணனிருப்பது ஆதலால், உடம்புஅழிதல் நியதியாம். இதைநிலத்தில்புதைத்து விடில் கிருமிகளாகி யழியும், கட்டாற்சாம்பராகும், உடம்பைவெறுத்து நிலத்திலிட்டால் புறத்துள்ள செந்துகள் தின்றுவிடும். இது மோகமாந்தர்க்குரித்தானவை. வேறோருற்றான்கூறப்புகின் வைதீகசீலர் பஸ்பமெனவும் மந்தரசமஸ்காரத்தால் ஓமஞ் செய்யப்பட்டது சாம்பல்முதலியவற்றிற்கு உபலக்கணமாகி நின்றதெனவுங் கூறுவதுமுண்டு:—

ஏமவித்தை.

ஏமம் கனகம் என்பனசூரியனைக்குறிப்பிக்கும்பதங்களாம்.

உத்தரம்சாயானியவிசேடசமரசநியாயம்.

சூரியனிடத்தில் பொன்னைப்போல் பிரகாசிக்கும் அறிவுருவான புருடனொருவனுளன். அவன்சத்தியன் சோபாதிக முடையவன் சிவனது அஷ்டமூர்த்தத்தி லொருவன் விஷ்ணுவினுடைய இருப்பிடமூன்றனுள் சூரியமண்டல மொன்றாதலின் அப்புருஷன்மண்டலோகையால் மூடப்பட்டுப் பூகோளத்தில் விஷ்வன் விஷ்வத் புண்ணியகாலமெனப் பெயருடையவனாவன். கிரந்திமண்டலவட்டத்தால் தெற்கு வடக்கில் சூரியகோளம் இருபத்து நான்குபாகம் சாயஅதனால் அதுவடக்கே சாய்ந்து அங்கிருந்து தெற்கே புரப்படுங்காலர்ச்சுஷ்ணயண தூமாதி மார்க்கமெனவும், தெற்கிருந்து வடக்கே புறப்படுங்காலமுத்தராயண அர்ச்சிராதிமார்க்கமெனவுங் கூறப்படும். சீவதேகங்களிலுந் தேவதேகங்களிலு மிருப்பது சத்தியமொன்றே யெனக்காயத்திரி முதலிய மந்தரவாதத்தால் சூரியனை உபாசித்து அவ்வுபாசனையின்மிசுதியால் சூரியமண்டலத்தை பேதித்து உத்தராயணகாலத்தில் அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தால் கைலாசம்வைகுந்தம்மென்னுஞ் சுவர்க்கப்பேற்றையடைவதும் அவ்வுபாசனை யின்றி அக்கினி ஹோத்திரமுதலிய கருமவுபாசனையால் தக்ஷ்ணயணகாலத்தில் தூமாதிமார்க்கத்தால் சந்தரமண்டல மடைவதும் சகுணமுத்தியாம். இவ்விரண்டிற்கு மதீதமாதலேநிர்க்குண முத்தியாம். இவைசுத்தசன்மார்க்கத்தில் உத்தரம் ஏமசித்தியெனக் கூறப்படும்.

உத்தரோத்தரம் தேகசித்தி ஏமசித்து.

விசேடநியாயம் சூதம்.

மதசனமார்க்கிகளாகிய யோகமாந்தர்கள் மந்தர, தந்தர, அக்ஷர, மூலாக்கினிகமந ஆரோகண தசநாடி ஐக்கிய

ரேசகபூரககுட்பக நாத பிரணவ சத்திஅசபைமுடிவிய அங்கப்பிராணயாமத்தால் ஏகாக்ரநிலைவாய்த்தற் நேதுவாதல் போல் சுத்தசன்மார்க்கத்தில் மூலசீவதாதுக்கநாகிய பெளதிகங்களினுல் காயசித்திக்கு ஏதுவாதல் உத்தரோத்தரம் ஏமசித்தியெனச் சுத்தசன்மார்க்கத்தில் கூறப்படும். இதுவிந் துவிந் சாமானிய விசேடசமவாய சையோகத்தால் ஜீவ தாது வென்னுஞ் சூதமாம். இதுபெளதிக அண்டபிண்டங்கட்குச் சாமானியசாதாரணகாரணமாயது. இச்சூதத்தின் சொரூபரூபசுபாவ வியாபக வியர்ப்பிய விசேடசையோக சம்பந்தங்களை விசாரித்தல் வருமாறு.

(ந ம சி வ ய) ந - பிருதுவி. மூலம் மூலிகை; ம-அப்பு சீவன் உப்புகள்; சி-தேயுதாது, பாஷாணங்கள்; வ-வாயு, மூலதாது-உபரசங்கள், ய-ஆகாசம் ஜீவதாது-சூதம்.

மூலம்—செவ்வாழை, பேயன்வாழை, கற்பூரவாழை, சதுரக்கள்ளி, செஞ்சதுரக்கள்ளி, கொடிக்கள்ளி, இலைக்கள்ளி, திருகுக்கள்ளி, நாயுருவி, கருப்புநாயுருவி முதலியனவாம்.

ஜீவன்—ஏகம்பாசாரம், சீனம், காரம், சூடன், அமுரியுப்பு முதலியனவாம்.

தாது—அஞ்சனபாஷாணம், அபிரகம், அவல்பாஷாணம் இலிங்கம், கந்தகம், சாட்டுத்தானகம், கற்கடகபாஷாணம், கற்பரி, கற்பாஷாணம், காரந்தம், கார்முகில், குதிரைப்பல், கெவுரி, சங்கு, சவ்வீரம் முதலியனவாம்.

மூலதாது—துருநுபொன்னிமிளை, அபிரகம், வெள்ளி நிமிளை, காரந்தம், கற்பூரச்சிலை, கல்நார், சாஸ்திரபேதி, கல்மதம், நீலாஞ்சனம், கருங்கல் நீலபடிக்கல் சுக்கான்கல், இராசவர்தம், கெருடக்கல், ஒடுமுதலியன உபரசங்களாம்.

ஸ்வதாது சூதம்.

இச்சூதம் இரணியவகை, முதலாவது இரசம் இரண்டாவது ரெவ்வாழியில் வெளிப்பட்டவிந்துநாதம் இதனை அமுரியுப்பு என்றுங் கூறுவர்:—

இச்சூதம் இதுவென்பது.

திருவருட்பா.

ஓதவடங்காது மடங்காது தொடங்காது
 லோகையொடுங்காது மடங்காது நடுங்காது
 சூதமலங்காது விலங்காது கலங்காது
 சோதிபரஞ்சோதிசயஞ்சோதிபெருஞ்சோதி
 ஏதமுயங்காது கயங்காது மயங்காது
 வேறிபிறங்காது மிறங்காது கழங்காது
 சூதபிணங்காது பிணங்காது வணங்காது
 சோதிபரஞ்சோதிசயஞ்சோதிபெருஞ்சோதி

திருமந்திரம்.

போகத்தைபுள்ளவே போகாதுவாயுவு
 மோகத்தை வெள்ளியுரினும் வியாழத்தில்
 சூதொத்தமென்முலை யாளுநற்கூதனும்
 தாதிற்கு வழந்து தலைகண்டவாரே.

கண்டனுகண்டியுங் காதல்செய்யோகத்து
 மண்டலங்கொண்டிருபாலும் வெளிநிற்கும்
 வண்டியை மேற்கொண்டவானீருருட்டிடத்
 தண்டொருகாலுந்தளராது வங்கமே.

அங்கப்புணர்ச்சியுமாகின்றதத்துவ
 மங்கத்திலிந்து வருகின்றபோகத்துப்

ஷ்டார்த சமரச சத்தசன்மார்க்க தீபிகை. ௫௮

“ பங்கப்படாமற்பரிசுரி த்துத்தம்மைத்
தங்கிக்கொடுக்கத்தலைனுமாமே ”.

பாக்களிற் கூறியபடி இச்சூதம் ஒன்றிற் காரியப்படாது தன
தருள் வல்பபத்தா லெல்லாவற்றையுந் தானுட் கொண்டு
தானாகி வாங்கல் விடல் மேலேறுதல் கீழ்ச் செல்லுதல் தன்
மாட்டும் எதிரிட்ட வஸ்துவின் மாட்டும் அடங்காமையுந்
தனது ராகாதிகளால் அறுபத்துநான்கு சத்திகளாகிய தாது
க்களையும் நூற்றெட்டுப் பேதங்களாகிய உபரசங்களையுந் தன்
து சொருபமாக்கிக் கற்பூரத்தைப் போல் தான் ஒன்றுமாகா
து பிரகாசித்தலாம். இதனைச் சோதி, சயமபுவெனக்கூறுவர்.

சூதத்தின் சாமானிய காரண சிருட்டி.

திருமந்திரம்.

ஒங்காரியென்பாளவனொருபெண்பின்னே
நீங்காதபச்சை நறத்தினையுடையவ
ளாககாரியாகியேனுவரைப்பெற்றிட்டு
நீங்காரத்துள்ளேயினிதிருந்தானோ.

என்றபடி ஓம் (எ-து.) அகர, உகர, மகர, சிகர, வகர, யகர
மாம் ; இவைகள் அகரம்-உயிர், உகரம்-பரம், மகரம்-மலம்,
சிகரம்-சிவம் (சுட்டசாம்பல்). வகரம்-வடிவம், யகரம் சூதம்,
இச்சூதமே அண்ட பிண்டமாம். சூதம்-உபரசம், கெந்தி-கா
சாரம், பொன், அண்டமெனவும், விர்து. முலைப்பால், நாகம்,
அமுரி, மலம், பிண்டமெனவும், இவைகள் அக்ரி, பிருதிவி
யிரண்டின் சையோகத்தால் பழச்சாறு நாகமாய்ப் போகாப்
புனலெனவும், அப்பு, கவா இரண்டின் சையோகத்தால்

௫௮ ஷடாந்த சமரச சுத்தசன்மார்க்க தீபிகை.

பூரீரே நடுச்சாறு வங்கமாய் வேகாக் காலெனவும், ஆகாசத் தின் குழிச்சாறே வழலை நிமிளையாய் சாகாத்தலை யெனவும் இவைகள் “ஆறு தெருவி லகப்பட்ட சந்தியில் சாறுபடுவன” வென்ற திருமந்திரச் செய்யுட்கிணங்க ஆறு விடங்களிலும் உதக வேதை, நிறம், மணம், சுவை, பரிட்சை, குணம், பகல், இரவு ஜாமங்களில் நிற பேதங்களை தெரிந்து உதகமெடுத்து அங்வுதகத்தில் பூரீர் சேர்க்க அமுரிக்குருவெனவும் (பூ-பிர மன், நீர்-விஷ்ணு) மண்ணுஞ் சலமுங் கலப்புற்றுப் பறங்கி வைப்பாலாயது பூத்த சுன்னமாம். அவை வழலை சவுக்காரம். அவைச் சிறுநீராற் காச்சுகின்ற வழலை, சுண்ணாம்பும், உப்புங் கூட்டிக் காச்சுகின்ற வழலை. உவர்மண், வீரம், வெள்ளை முத லியவை சேர்த்துக் காச்சுகின்ற வழலையாம். இதனையே அமுரிக்குருவென்பர். இக்குருவால் காயசித்திக்குரிய மகா மூலிகைகளை உண்ணுவது.

மகா மூலிகைகளாவது.

சுணங்கன், சோதிரோமம், செந்தாநி, பாவை, சாயா விருட்சம், சாய்கை வேதி, மூலிகைக்குந்நி, கற்றாமரை, கரு நொச்சி, கருநெல்லி, பொற்சீந்தி, செந்திராயி, நீலவேலி, வெண்புரக.

செம்பு மூலிகைகளாவது.

அவுரி, ஓரிதழ் தாமரை, பிளியரணை, கோவை, சிவந்த கொடி வேலி, சிறிய கீரை, பிடார மூர்க்கி, கரிசாலை, அங்கிலை பாதி, செவ்வல்லி, கறுஞ்செம்பை, செங்கீரை, தும்பை, பொற்றலை.

ஷடாந்த சமரச சத்தசன்மார்க்க தீபிகை. ௫௯

சய மூலிகைகள்.

சுரை சிந்தி, பொன்னாங்கண்ணி, சிறுபூளை, விழவி, செருப்படி, முசுட்டை, உத்தாமணி, வெள்ளை குன்றி, வெள்ளலுக்கு, வெள்ளைச்சாற்றை, வெதுப்படக்கி முதலியவையாம். இம்மூலிகைகளின் சமுதாய குணங்களையும் விந்து நாதத்தாலும், வஸ்துக்களின் சத்துரு மித்துருக்களாலும், ஒவ்வொரு பூதியங்களும் வஸ்துவின் சேர்மானங்களும், இனங்களும், கரு சோதனைகளும், உப்பு, பாஷாணம், உபரசம், லோகம் இவற்றின் பிறப்புகளும், நீற்றினம், உருக்கினம், செந்தூரவினம், வர்ணவினம், கட்டினம் முதலிய வினங்களும் பத்துவகை மித்திரங்களும், பட்டமார்க்கம், வரிபாதிட்டம் ஊற்றின் குறி, அஷ்ட கர்மவாதக் கருத்தொழில்களும், கட்டு வரிசைகளும், இனங்களும், ஆதிக்குருக்களும், குரு முடிக்குங் காலங்களும், செயலீர் காலம், உருக்கினங் காலம், திராவக காலம், சாற்றை, செந்தூரமுடிக்குங் காலங்கள் தெரிந்து முதலில் குருமுடித்து அக்குருவால் பரிசவேதை முதலியவைகளை முடிப்பது. இங்ஙனம் முடிதலே உத்தரோத்தரம் சித்தி ஏம சித்தியாம்:—

திருவருட்பா.

“ நரைதிரைமூப்பிவைநண்ணுவகைதரு
முறைதருபெருஞ்சீருடையநன்மருந்தே ”
“ என்னைதானாக்குமருந்து இங்கேஇறந்தாரையெல்லா
மெழுப்புமருந்து துன்னுமெய்ச்சோதிமருந்து ”

திருமந்திரம்.

“ நுரைதிரைக்கீக்கிருகரவல்லார்க்கு
நரைதிரைமாலுநமனுமங்கிலையே ”
“ வீரமருந்தென்னும்விண்ணோர்மருந்தென்னும்
நாரிமருந்தென்னும்நந்தியருள்செய்தா
னாகிமருந்தென்றறிவார்களிடந்
சோதிமருந்தினுசொல்லவொண்ணாதே.

என்ற பாக்களிற் குறித்தபடியாறவே சத்த சன்மார்க்க ஏம
வித்தைபின்பயனும் “சசனிநுப்பதுமெத்தொழிலிலே” என்ற
தனுமைநிக. விரிக்கிற்பெருகுமாகலின் சுருக்கியுரைத்தனம்.

ஷ்டார்த்த சமரச சத்த சன்மார்க்க தீபிகை
முற்றிற்று.

திருவருட்பிரகாசவள்ளலார் திருவடிகளே தூண.

மாநில நோய்த்தடுப்புப் பகுதி

பி. வே. சாமிநாதையா நாயுடு

இலையடி, சென்னை-20.

